கல்கி
கல்கி

நாளுக்கு நாள் அதிக மிருதுவான எழிலோங்கும் சருமம்

ரெக்சோனாவின் **கேடில்** இந்த அற்புத வேற்றமைச் செய்யட்டும்

ரெக்சோனாவின் கேடில் கலந்த முரையை உங்கள் சருமத்தில் நன்றாகத்தேய்த்து, பிறகு கழுவுங்கள். உங்கள் சருமம் நாளுக்கு நாள் அதிக மழமழப்பும் தெளிவும் பெறுவதைக் காண்பீர்கள்.

ரெக்சோனா

கேடில் கலந்த சோப் இது ஒன்றே

* சருமத்திற்கு மட்டுமளித்து மிருதுவாக்கும் எண்ணெய்களின் பிரத்தியேகக்கலவையின் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட பெயர்.

R.P. 101-50 TM

ரெக்சோனா பிராண்டட் டிலிபிஸ்டர் இந்தியா லிமிடெட்

கல்கி பொருளடக்கம்

மலர் 12 | இதழ் 31 | 1953 மார்ச் 1 | தந்தை இன்று 15ந.

தலையங்க விளக்கம்	(தலையங்கம்)	...	3
மாதிகள் பெருமின்மை	...	...	4
சோன் குளத்தில் கோத்தி	(அட்டைப் படம்)	...	5
வீண் பழி!	(கார்ட்டூன்)	...	7
மாலாவியில் சென்னன்	கல்கி	...	8
"மருமகள்" வந்தாள்	...	...	10
விநோத சகுனம்	ஆர். சதாசிவபாலன்	...	22
வட்ட மேஜை	...	...	26
படித்துப் பாருங்கள்!	...	...	29
அதிர்ஷ்டக் குழந்தை (பாப்பா மலர்)	விநோதம்	...	30
மனமகள் மை. தந்தான்	கடகம்	...	33
அரிய முத்து	சம்பாதம்	...	37
கோழி மிதித்த குஞ்சு	கல்கி	...	43
மாங்கொல்லி சம்பந்தம்	அகஸ்யம்	...	49
மாயக் கரிய	செஞ்சுலட் ஹிப்பிதல்—வாஞ்சி	...	52
மாலம் குருசாமி!	துரோணன்	...	59
பிரச்சினை தீர்ந்தது!	விநோ	...	62
ஆரோக்கிய சகுனம்	வி. என். குமாரசாமி	...	71

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; எவரையும் குறிப்பன அல்ல.

தபால் மூலம் இலவசக் கல்வி போதனை

1. மெட்ரிகுலேஷன். 2. ஆந்தர மெட்ரிகுலேஷன். 3. S.S.L.C. 4. தமிழ் வித்வான். 5. E.S.L.C. (தமிழ் மீடியம்) 6. மாதிரி நோட்டு. 7. ஹிந்தி (1953 ஆகஸ்ட், பிரசாரிக் பரீட்சை முதல் விசாரத் வரை). 8. ஜோதிஷம். 9. கிளாரினட். 10. மெலிக் ஆர்கன் (ஆரம்ப ஆங்கிலப் பாடம் முதல் மீடியம் பாரத் பிரதிபை பாடம் வரை) முதலிய 1953-54ம் வருட சர்க்கார் பரீட்சைகளுக்கு தபால் மூலம் மாதக் கட்டணம், வருஷக் கட்டணமின்றி "இலவசமாக" வகுப்பு ஒருமுறை பாடங்களைனுப்பி பயிற்சி அளிக்கப்படும். சர்க்கார் பரீட்சையில் தேர்ச்சியடையும் மாணவர்களுக்குத் தவறுத பாடங்கள் அனுப்பி பயிற்சி அளிக்கப்படும் என்பதற்கும் உத்தரவாதம் பத்திரம் அளிக்கப்படும். மேற்கண்டவாறு சம்மான செய்யத் தவறின், மாணவர்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு நாங்கள் பொறுப்பு என்பதை இப் பத்திரம் உறுதி படுத்துகிறது. ஆகவே, 11-3-53 முதல் ஆரம்பமாகும் இவ்வகுப்புகளின் முழு விவரங்களுக்கு உடன் 2 அணா ஸ்டாம்புடன் எழுதி கேட்டு கொள்ளவும்.

குறிப்பு :—"மெட்ரிகுலேஷன் பரீட்சையில் பாஸ் செய்த, 18 முதல் 29 வயதுக்குட்பட்ட ஆண் மாணவர்கள் இலவச தபால் மூலம் தந்தி ஜோதிஷ் குமார் கோர்ஸ் படித்துக் கொள்ளலாம். தபாலாபீஸ் பரீட்சை எழுதத் தேவையில்லை" என்று 14-2-53ல் சர்க்காரால் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

○●○

ஸ்ரீ முருகன் டுடோரியல் இன்ஸ்டிடியூட்

சிவிவந்தியன் P. O. • (Via) திருக்கோவிலூர் • S. A. Dt.

முற்றிலும்
மாறுபட்ட கதை..
சிலேடைச்
சித்திரம்.....
நாகரீகமான
பொழுது போக்கு.

என்று வடஇந்தியப்
பத்திரிகைகளால் புகழப்பட்ட

ஜெமினியின்
மிஸ்டர்
சம்பத்

ஹிந்தி

பிப்ரவரி 28ல் முதல்

சென்னை

வெலிங்டனில்

தினம் 3 காட்சிகள் - 3, 6-15, 9-30

கல்கி

மலர் 12 | தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் — பெற்ற தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா. —பாரதி. | இதழ் 11

ஜனகிபதி விஜயம்

ஒரு சமயம் விதேஹராஜ்ய ஜனகமஹாராஜர் யோசனை பண்ணினார். தேசத்தில் உள்ள உயிர்களுக்கு ஒன்றோடொன்று தான் தான் பெரியவன் என்று கர்வம் கொண்டன. ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைக்க மறுத்தன. தம் தம் கடமைகளைச் செய்யாமல் வாளாவிருந்தன.

கைகள், தான்கள் வேண்டிய செய்யாவிடில் மற்ற உறுப்புக்கள் உணவின்றி மெலிந்து போக நேரும் என்று மார் தட்டின.

கால்களோவெனில், தான்கள் குறிப்பிட்ட இடத்துக்கு நடந்து செல்லுவதனால் கைகள் வேண்டியதை முடியும் என்று கூறின.

"நான்கள் இல்லாவிட்டால் கால்கள் எங்கு போக முடியும்? கைகள் எப்படி வேண்டியதை முடியும்?" — இவ்விதம் கண்கள் கேட்டன.

இதுபோல் எல்லா உறுப்புக்களும் பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்க மறுத்தால் உணவின்றி உடல் நலியத் தொடங்கியது.

அதன் விளைவாகக் கண்கள் பஞ்சடைத்தன; கைகள் சோர்ந்து விழுந்தன; கால்கள் துவண்டு விட்டன.

அதன் பிறகுதான் அவை ஒன்றோன்றும் மற்ற உறுப்புக்களின் ஒத்துழைப்பின்றித் தனியாக எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொண்டன.

இன்னமாதிரி, வாழ்க்கைத் தத்துவம் அடங்கிய ஒரு கதை சொல்லுவது உண்டு.

இதைப் போலவே தேசமாகிற உடலுக்கு மாகாணங்கள் உறுப்புக்கள் போன்றவை.

அவைகள் பரஸ்பரம் ஒத்துழைத்துத் தம் கடமைகளைச் செய்தாலன்றி, தேசம் சுபிட்சமாக இருக்க முடியாது. சுபிட்சமற்ற தேசத்தில் தனி ஒரு மாகாணம் மாத்திரம் சுகதேஹமாக இருப்பது என்பது முடியாத காரியம்.

தேசத்தில் சில அக்கங்களிலும் சில நஷ்டங்களிலும் ஒவ்வொரு மாகாணமும் பலித்து கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

சென்ற சில தினங்களாகத் தென்னிந்தியாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த இந்தியா ஜனாதிபதி டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் இவ்விஷயத்தை வற்புறுத்தினார்.

சுதந்திரம் பெறுவதற்காக அல்லிய ஆட்டையில் ஒத்துழைக்க மறுத்த பாரத நாட்டு மக்கள், சுதந்திரம் பெற்றபின் தங்களுக்குள்ளேயே பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்க மறுப்பது தேசத்தைப் பலவீனப்படுத்துவதாக முடியும் என்று குறிப்பிட்டார்.

சுதந்திர வழிகளும் சமத்துவக் கண்ணோட்டமும் உதாரண புருஷராக விளங்கியவரும் ஜனாதிபதி ராஜேந்திர பிரசாத், தமிழ் நாட்டுக்கே பெருமையைக் கொடுக்கும் சமூக சேவையாற்றி, மதுரை, மீனாக்ஷி, கோயில், திருப்பதி முதலிய பல புனித ஸ்தலங்களுக்கும் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்தார்.

சாதாரணமாக, மற்ற மாகாணங்களுக்கு விஜயம் செய்யும் பிரமுகர்கள் அங்கங்கேயுள்ள சுகாதாரத்தைப் பற்றிப் பார்ப்பார்கள்; பிரசங்கங்கள் செய்வார்கள்; பிற்றுண்டி அருந்துவார்கள். ஆனால் தென்னை பக்கியுள்ள நமது ஜனாதிபதியின் விஜயத்தைக் கண்டும் கேட்டும் வாய்ந்த புனித ஆலயங்கள் நம் தென்னாட்டிலேதான் இருக்கின்றன. வடநாட்டிலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் விஜயம் செய்யும் பிரமுகர்கள் அனைவரும் நம் புராதன ஆலயங்களைத் தரிசித்து அதிசயம் அடைகிறார்கள். இது தமிழ்நாட்டின் தனிப்பெருமை பாக்கியமே ஆகும்.

நமது ஜனாதிபதி சென்னையை நகருக்கு விஜயம் செய்தபோது மகோன்னதமான அப் பதவிக்கு உகந்த சம்பிரதாயங்களுடன் அவர் வரவேற்கப்பட்டார். லட்சக்கணக்கான பொது மக்கள் கூடி அவரைத் தரிசித்து மரியாதை செய்தனர்.

"திட்டத்தை எதிர்த்துப் பாதயாத்திரை தொடங்கிப் பேச் தொடுத்தபோது, மக்கள் பல கற்கள் குவித்து கொண்டனர். மேற்படி கற்களைச் சுமந்து வேற்று வேற்று முடியாத என்று தேச மக்கள் கலங்கினர். ஆனால், அவர்கள் வேற்று பேரும் வழியைத் தேச பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரிக்கு காட்டினர்.

"இப்போது பாதயாத்திரை மற்றொரு விதமான கற்கள் குவித்து கொண்டிருக்கின்றன. மேற்படி கற்களுக்கு ரயில் அமைச்சர் எனிமேலும் குறை கூறாதிருக்கிறேன். அக் கற்கள் எனக்கும் பெரிதும் மிருதுவாக தோன்றுகின்றன. ஒன்றேன் ரயில் மேலும் வசதியும் வழியை உருவாக்கும் பிரதமருக்கு அவர் குடும்பத்தை கற்களைச் சுமந்து வேற்று பேரும் அதிகாரம் என்றும் பாபு ராஜேந்திர் கூறினர்.

ஒன்றேன் ரயில் மேலும் வசதியும் வழியை உருவாக்கும் பிரதமருக்கு அவர் குடும்பத்தை கற்களைச் சுமந்து வேற்று பேரும் அதிகாரம் என்றும் பாபு ராஜேந்திர் கூறினர்.

வசதிகள் பெருகுகின்றன

இந்தியாவில் ஏழைகளின் பஞ்ச நிலைமையை உலகத்துக்கும் பிரகடனம் செய்வதற்காக மகாத்மா காந்தி ஒரு முறை தண்டி யாத்திரையை அனுசரித்தார் என்று பிரதிகளை செய்தார். அது போலவே முன்னாள் வருவாய் பிரசாரங்களின் தவறுகளைக் கண்டிக்க முடியாமல் முன்னாள் வருவாய் வரிவகைகளில் பிரசாரம் செய்யாமலும். மேற்படி வரிவகைகள் அன்னிய ஆட்சியின் அரசு நிலைமை நிர்வாகத்துக்கு எதிர்த்த காட்டாக விளங்கி வந்தன.

ஆனால் அவையெல்லாம் இன்று பழங் கதைகளாகி விட்டன. அன்னிய ஆட்சியின் தீராத வருவாய்களாக அடைய முடியாத வரிவகைகள் கொண்ட முன்று ரயில் ஆண்டுகளில் முன்னாள் வரவு செலவு அறிக்கைகளை விட பிரமாண்டமான அளவில் வருவாய் பிரசாரங்கள் அடைந்திருக்கின்றனர். ரயில் வேதியாகத் தொண்டிய முன்னாள் வருவாய் பிரசாரத்தில் இப்போது பல அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

சில நிலைகளுக்கு முன் பார்லிமென்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1953—54-ம் வருவாத்திய ரயில்வே வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் முன்னாள் வருவாய் பிரசாரங்களின் எதிர்பார்ப்பு

"திட்டத்தை எதிர்த்துப் பாதயாத்திரை தொடங்கிப் பேச் தொடுத்தபோது, மக்கள் பல கற்கள் குவித்து கொண்டனர். மேற்படி கற்களைச் சுமந்து வேற்று பேரும் முடியாத என்று தேச மக்கள் கலங்கினர். ஆனால், அவர்கள் வேற்று பேரும் வழியைத் தேச பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரிக்கு காட்டினர்.

"இப்போது பாதயாத்திரை மற்றொரு விதமான கற்கள் குவித்து கொண்டிருக்கின்றன. மேற்படி கற்களுக்கு ரயில் அமைச்சர் எனிமேலும் குறை கூறாதிருக்கிறேன். அக் கற்கள் எனக்கும் பெரிதும் மிருதுவாக தோன்றுகின்றன. ஒன்றேன் ரயில் மேலும் வசதியும் வழியை உருவாக்கும் பிரதமருக்கு அவர் குடும்பத்தை கற்களைச் சுமந்து வேற்று பேரும் அதிகாரம் என்றும் பாபு ராஜேந்திர் கூறினர்.

வசதிகள் பெருகுகின்றன

இந்தியாவில் ஏழைகளின் பஞ்ச நிலைமையை உலகத்துக்கும் பிரகடனம் செய்வதற்காக மகாத்மா காந்தி ஒரு முறை தண்டி யாத்திரையை அனுசரித்தார் என்று பிரதிகளை செய்தார். அது போலவே முன்னாள் வருவாய் பிரசாரங்களின் தவறுகளைக் கண்டிக்க முடியாமல் முன்னாள் வருவாய் வரிவகைகளில் பிரசாரம் செய்யாமலும். மேற்படி வரிவகைகள் அன்னிய ஆட்சியின் அரசு நிலைமை நிர்வாகத்துக்கு எதிர்த்த காட்டாக விளங்கி வந்தன.

ஆனால் அவையெல்லாம் இன்று பழங் கதைகளாகி விட்டன. அன்னிய ஆட்சியின் தீராத வருவாய்களாக அடைய முடியாத வரிவகைகள் கொண்ட முன்று ரயில் ஆண்டுகளில் முன்னாள் வரவு செலவு அறிக்கைகளை விட பிரமாண்டமான அளவில் வருவாய் பிரசாரங்கள் அடைந்திருக்கின்றனர். ரயில் வேதியாகத் தொண்டிய முன்னாள் வருவாய் பிரசாரத்தில் இப்போது பல அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

சில நிலைகளுக்கு முன் பார்லிமென்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1953—54-ம் வருவாத்திய ரயில்வே வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் முன்னாள் வருவாய் பிரசாரங்களின் எதிர்பார்ப்பு

1952—53-ம் வருவாய் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சரக்கு போக்குவரத்து மூன்றரைக் கோடி டன் மிகம் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் இப்போது திருத்தப்பட்ட திட்டத்தின்படி ஒன்பதரைக் கோடி டன்களாக மிகம் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் எதிர்பார்த்த வருவாயத்தில் பதினாறு கோடி [illegible]

பிரதமர் நிலையில் சாஸ்திரி [illegible] குறித்து, துவேஷத்தை வளர்ப்பதாக இருக்கக் கூடாது என்றும் பாபு ராஜேந்திர் கூறினர்.

முக்கியமாக, ஆந்திர மாகாணம் பிரிவினை என்ற பிரதமரைத் துவேஷத் நிலை நாட்டி வரும் ஆந்திரப் பிரமுகர்கள் மனது ஐனநாயகத்தின் உயிரைத் தைப் பிரிவதற்கு தங்கள் போக்கை மாற்றிக் கொள்ள முற்படுவார்களாக!

எனவே, இவர் வேல் எடுக்கவில்லை என்றால் வேறு வேலை எடுப்பதே இல்லை."

இதிலே உலகு மதித் ஸ்ரீ சபி அவரது பேச்சு எதிரொலித் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

தனிக் மாகாணத்தில் ஏராளமான அரசியல் பதவிகளைத் தேர்ந்து கொண்டார். ஏற்கெனவே கொண்டிருந்த பதவிகளோடு, அவற்றை விட மேலும் எத்தனையோ பதவிகள் தேடி வந்தன. ஆனால் அவர் அவற்றை ஏற்கவில்லை. பல மாகாணங்களிலும் அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர் பதவியை அவர் ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் அவர் அந்தப் பதவியை ஏற்கவில்லை. எனவே, தங்களிடம் தேர்ந்து கொடுத்த அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர் பதவியை ஏற்க வேண்டுமென்று அவரை எல்லாரும் வற்புறுத்தினர். ஆனால் அவர் அதனை ஏற்கவில்லை. அவர் ஏற்றுக் கொண்ட பதவி ஒன்றே ஒன்றுதான். அதுதான் சென்னை மாகாண சட்டசபை உறுப்பினர் பதவி. அதனை அவர் ஏற்றுக் கொண்டதற்கு அவர் கூறிய காரணம் மிகவும் சுவையானது.

"சென்னை மாகாண சட்டசபை உறுப்பினர் பதவி மிகவும் சுலபமானது. அதனை ஏற்றுக் கொண்டால் எனக்கு அதிக வேலை இருக்காது. அதனால் எனது சொந்த வேலைகளைக் கவனிக்க எனக்கு நிறைய நேரம் கிடைக்கும்" என்று அவர் கூறினார்.

இதிலிருந்து அவர் எவ்வளவு சுயநலமற்றவராக இருந்தார் என்பதை நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம்.

அவர் முழுமூச்சுடன் இருப்பதற்கு வசதி செய்ய வேண்டி மாகாணத்தில் ஒரு பகுதி இருப்பது வசதியாக இருக்கும். மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் இன்னும் மழை இல்லாமல் போனபடியால் பஞ்சம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. அதோடு மற்றும் சில இடங்களில் ஏற்பட்டிருந்த பஞ்சம் வேறு அவரை மிகவும் பாதித்தது. எனினும், மற்ற மாகாணங்களில் நிலைமை சுமாராக இருப்பதால், அவற்றை விட்டுவிட்டு மாகாணத்துக்குத் தலைவராக அதிகாரம் இந்திய சக்கர் ஆளுநர் தயாராக இருந்தார். இதனை நன்றியுடன் தமது பிரசங்கம் ஒன்றில் குறிப்பிட்டார். எனவே, இந்த மாகாணத்தின் மீது தன் ஏற்றமும் என்ற பிறகு இவர் இடம்பிடித்தார்.

அடுத்தபடி விளக்கம்

பெண் குலத்தின் வெற்றி

ஒரு சமயம் தென்னாப்பிரிக்காவை புகழ் பெற்றிருந்த வக்கீலர் காடன் காந்தியைக் குறித்து வேலன் பலருக்கு நினைவுக் கலம். இருந்தபோதிலும், தலைவராக முதல் காடன்களின் ஏலம் தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களை அந்தப் பெண் கொண்டது. ஸ்ரீமதி, திருப்பதி முதல் புள்ளிய விதவைகளுக்கு ஸ்ரீ வக்கீலர் பெரும் போராட்டம் நடந்தார். அந்த போராட்டத்தில் ஸ்ரீ வக்கீலர் ஸ்ரீமதிகளை யும், திருப்பதியையும் காப்பாற்றி, பாதிப்பால் வருத்த அந்த வேதனைகளுக்கும் கொண்டு ஆளாக நினைவு செய்தது போலவே இருக்கும். வேதனை ஏன்னப் பற்றி சொல்லுவானேன்! எனவே வைரத்தினாலே அந்த போராட்டத்தை கொண்டுவந்தார். ஸ்ரீ வக்கீலர் பார்க்க வந்தார்களும், 'இதனால் உங்களுக்கு வருமானம் என்ன பிரயோஜனம் இருக்கும்' என்று பிரச்சினைப்பட இருக்கும்.

காட்சிக்குத் தந்தையைக் காட்டிலும் போல, தென்னாப் பொருத்தங்களில் விஷயத்திலும் ஸ்ரீ வக்கீலர் மிக மிகவும் பொறுத்தமானவர். ஸ்ரீ ராமனும், லக்ஷ்மணனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பலராமனும், இதிகாசங்களில் உள்ள வீரர்களுக்கு உதாரண போராட்டம் என்று சொல்லலாம்.

அதனால் ஸ்ரீ வக்கீலர் ஒரு தடவை தமது சுயசரிதையில் கொஞ்ச வருஷங்களைப் பற்றிச் சொன்னார் :—"அந்த போராட்டத்தில் சுமார் லக்ஷணக்கான காட்டுமிராண்டிகளும், அதற்கு எல்லாவிதமான பிராத்தனைப்பட்டு, தலைவர்களைத் தேடிப் பிடித்து, விசாரணை செய்து போட்டு, எத்தனையோ பேரை அதற்கு ஒரு சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதிபாய் அம்மாள் காலடியைப் பார்த்த போது, எனது ஒரு பக்கம் காட்டி, 'அதோ இந்த லக்ஷணத்தை விடாதே!' என்று சொன்னது, உடனே இந்த லக்ஷணத்தைத் தான் முன்னும் பின்னுமாக!" என்றார்.

இந்த லக்ஷணத்தை வேண்டாமென்று ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் சொன்னார்! ஏன் தெரியுமா? சொன்னார்! தாடை – மீசை எதையும் சொன்னார்! எனவே தான் தனக்கு ராணுவத்திலிருந்து வந்த மதிப்பு மரியாதைகளைக் கொஞ்சம் விடாமல் அவர்!

தேசம் முழுதும் சுற்றினாலும் மதி மிக்கவர் யாரு சென்னை மாகாணத்தில் ஒரு பகுதி இருப்பது வருத்தத்தை. மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் இன்னும் மழை இல்லாமல் போனபடியால் பஞ்சம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. அதோடும் மற்றும் சில இடங்களில் ஏற்பட்டிருந்த பஞ்சம் வேறு அவரை மிகவும் பாதித்தது.

எனினும், மற்ற மாகாணங்களில் நிலைமை சுமாராக இருப்பதால், அவற்றை விட்டுவிட்டு மாகாணத்துக்குத் தலைவராக அதிகாரம் இந்திய சக்கர் ஆளுநர் தயாராக இருந்தார். இதனை நன்றியுடன் தமது பிரசங்கம் ஒன்றில் குறிப்பிட்டார். எனவே, இந்த மாகாணத்தின் மீது தன் ஏற்றமும் என்ற பிறகு இவர் இடம்பிடித்தார்.

அடுத்தபடி விளக்கம்

பெண் குலத்தின் வெற்றி

ஒரு சமயம் தென்னாப்பிரிக்காவை புகழ் பெற்றிருந்த வக்கீலர் காடன் காந்தியைக் குறித்து வேலன் பலருக்கு நினைவுக் கலம். இருந்தபோதிலும், தலைவராக முதல் காடன்களின் ஏலம் தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களை அந்தப் பெண் கொண்டது. ஸ்ரீமதி, திருப்பதி முதல் புள்ளிய விதவைகளுக்கு ஸ்ரீ வக்கீலர் பெரும் போராட்டம் நடந்தார். அந்த போராட்டத்தில் ஸ்ரீ வக்கீலர் ஸ்ரீமதிகளை யும், திருப்பதியையும் காப்பாற்றி, பாதிப்பால் வருத்த அந்த வேதனைகளுக்கும் கொண்டு ஆளாக நினைவு செய்தது போலவே இருக்கும். வேதனை ஏன்னப் பற்றி சொல்லுவானேன்! எனவே தான் தனக்கு ராணுவத்திலிருந்து வந்த மதிப்பு மரியாதைகளைக் கொஞ்சம் விடாமல் அவர்!

அதனால் ஸ்ரீ வக்கீலர் ஒரு தடவை தமது சுயசரிதையில் கொஞ்ச வருஷங்களைப் பற்றிச் சொன்னார் :—"அந்த போராட்டத்தில் சுமார் லக்ஷணக்கான காட்டுமிராண்டிகளும், அதற்கு எல்லாவிதமான பிராத்தனைப்பட்டு, தலைவர்களைத் தேடிப் பிடித்து, விசாரணை செய்து போட்டு, எத்தனையோ பேரை அதற்கு ஒரு சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதிபாய் அம்மாள் காலடியைப் பார்த்த போது, எனது ஒரு பக்கம் காட்டி, 'அதோ இந்த லக்ஷணத்தை விடாதே!' என்று சொன்னது, உடனே இந்த லக்ஷணத்தைத் தான் முன்னும் பின்னுமாக!" என்றார்.

இந்த லக்ஷணத்தை வேண்டாமென்று ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் சொன்னார்! ஏன் தெரியுமா? சொன்னார்! தாடை – மீசை எதையும் சொன்னார்! எனவே தான் தனக்கு ராணுவத்திலிருந்து வந்த மதிப்பு மரியாதைகளைக் கொஞ்சம் விடாமல் அவர்!

அதனால் ஸ்ரீ வக்கீலர் ஒரு தடவை தமது சுயசரிதையில் கொஞ்ச வருஷங்களைப் பற்றிச் சொன்னார் :—"அந்த போராட்டத்தில் சுமார் லக்ஷணக்கான காட்டுமிராண்டிகளும், அதற்கு எல்லாவிதமான பிராத்தனைப்பட்டு, தலைவர்களைத் தேடிப் பிடித்து, விசாரணை செய்து போட்டு, எத்தனையோ பேரை அதற்கு ஒரு சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதிபாய் அம்மாள் காலடியைப் பார்த்த போது, எனது ஒரு பக்கம் காட்டி, 'அதோ இந்த லக்ஷணத்தை விடாதே!' என்று சொன்னது, உடனே இந்த லக்ஷணத்தைத் தான் முன்னும் பின்னுமாக!" என்றார்.

இந்த லக்ஷணத்தை வேண்டாமென்று ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் சொன்னார்! ஏன் தெரியுமா? சொன்னார்! தாடை – மீசை எதையும் சொன்னார்! எனவே தான் தனக்கு ராணுவத்திலிருந்து வந்த மதிப்பு மரியாதைகளைக் கொஞ்சம் விடாமல் அவர்!

அதனால் ஸ்ரீ வக்கீலர் ஒரு தடவை தமது சுயசரிதையில் கொஞ்ச வருஷங்களைப் பற்றிச் சொன்னார் :—"அந்த போராட்டத்தில் சுமார் லக்ஷணக்கான காட்டுமிராண்டிகளும், அதற்கு எல்லாவிதமான பிராத்தனைப்பட்டு, தலைவர்களைத் தேடிப் பிடித்து, விசாரணை செய்து போட்டு, எத்தனையோ பேரை அதற்கு ஒரு சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதிபாய் அம்மாள் காலடியைப் பார்த்த போது, எனது ஒரு பக்கம் காட்டி, 'அதோ இந்த லக்ஷணத்தை விடாதே!' என்று சொன்னது, உடனே இந்த லக்ஷணத்தைத் தான் முன்னும் பின்னுமாக!" என்றார்.

இந்த லக்ஷணத்தை வேண்டாமென்று ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் சொன்னார்! ஏன் தெரியுமா? சொன்னார்! தாடை – மீசை எதையும் சொன்னார்! எனவே தான் தனக்கு ராணுவத்திலிருந்து வந்த மதிப்பு மரியாதைகளைக் கொஞ்சம் விடாமல் அவர்!

அதனால் ஸ்ரீ வக்கீலர் ஒரு தடவை தமது சுயசரிதையில் கொஞ்ச வருஷங்களைப் பற்றிச் சொன்னார் :—"அந்த போராட்டத்தில் சுமார் லக்ஷணக்கான காட்டுமிராண்டிகளும், அதற்கு எல்லாவிதமான பிராத்தனைப்பட்டு, தலைவர்களைத் தேடிப் பிடித்து, விசாரணை செய்து போட்டு, எத்தனையோ பேரை அதற்கு ஒரு சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதிபாய் அம்மாள் காலடியைப் பார்த்த போது, எனது ஒரு பக்கம் காட்டி, 'அதோ இந்த லக்ஷணத்தை விடாதே!' என்று சொன்னது, உடனே இந்த லக்ஷணத்தைத் தான் முன்னும் பின்னுமாக!" என்றார்.

இந்த லக்ஷணத்தை வேண்டாமென்று ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் சொன்னார்! ஏன் தெரியுமா? சொன்னார்! தாடை – மீசை எதையும் சொன்னார்! எனவே தான் தனக்கு ராணுவத்திலிருந்து வந்த மதிப்பு மரியாதைகளைக் கொஞ்சம் விடாமல் அவர்!

அதனால் ஸ்ரீ வக்கீலர் ஒரு தடவை தமது சுயசரிதையில் கொஞ்ச வருஷங்களைப் பற்றிச் சொன்னார் :—"அந்த போராட்டத்தில் சுமார் லக்ஷணக்கான காட்டுமிராண்டிகளும், அதற்கு எல்லாவிதமான பிராத்தனைப்பட்டு, தலைவர்களைத் தேடிப் பிடித்து, விசாரணை செய்து போட்டு, எத்தனையோ பேரை அதற்கு ஒரு சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதிபாய் அம்மாள் காலடியைப் பார்த்த போது, எனது ஒரு பக்கம் காட்டி, 'அதோ இந்த லக்ஷணத்தை விடாதே!' என்று சொன்னது, உடனே இந்த லக்ஷணத்தைத் தான் முன்னும் பின்னுமாக!" என்றார்.

இந்த லக்ஷணத்தை வேண்டாமென்று ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் சொன்னார்! ஏன் தெரியுமா? சொன்னார்! தாடை – மீசை எதையும் சொன்னார்! எனவே தான் தனக்கு ராணுவத்திலிருந்து வந்த மதிப்பு மரியாதைகளைக் கொஞ்சம் விடாமல் அவர்!

அதனால் ஸ்ரீ வக்கீலர் ஒரு தடவை தமது சுயசரிதையில் கொஞ்ச வருஷங்களைப் பற்றிச் சொன்னார் :—"அந்த போராட்டத்தில் சுமார் லக்ஷணக்கான காட்டுமிராண்டிகளும், அதற்கு எல்லாவிதமான பிராத்தனைப்பட்டு, தலைவர்களைத் தேடிப் பிடித்து, விசாரணை செய்து போட்டு, எத்தனையோ பேரை அதற்கு ஒரு சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதிபாய் அம்மாள் காலடியைப் பார்த்த போது, எனது ஒரு பக்கம் காட்டி, 'அதோ இந்த லக்ஷணத்தை விடாதே!' என்று சொன்னது, உடனே இந்த லக்ஷணத்தைத் தான் முன்னும் பின்னுமாக!" என்றார்.

இந்த லக்ஷணத்தை வேண்டாமென்று ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் சொன்னார்! ஏன் தெரியுமா? சொன்னார்! தாடை – மீசை எதையும் சொன்னார்! எனவே தான் தனக்கு ராணுவத்திலிருந்து வந்த மதிப்பு மரியாதைகளைக் கொஞ்சம் விடாமல் அவர்!

ஒருவர் மாதச் சம்பளத்தைக் கொடுத்து வேலையை ஒருவர், பத்து வயதுச் சிறுவனை சம்பளத்துக்கு அமர்த்தி வந்தார். "இந்தப் பெண் பிரசவம் செய்யப் போகிறாள்; எல்லாரும் வேறுங்கள்!" என்று, ஏற்கெனவே என்ற கிளர்த்துப் பெண்களைக் கத்த கூறினான். அந்தச் சிறுவன் பிரசவம் செய்தான். பிரசவத்துக்கு மறுவில் இரண்டோரு பட்டுக்களும் பாடினான். வேடிக்கை என்ற என்னவோ அந்த பெண்களைப் பெண்மைத்து கேட்டு மிரிந்தார்கள்.

தற்கொலை என்று மாதச் சம்பளத்துக்கு ஒரு சம்பளம் வைப் வந்திருந்தார். வழக்கமாகப் பூட்டு பதவி, காலிஸ்ல் அதிகாரம் பதவி முதலிய பெரிய பதவிகளை வகித்தவர். எழுபது சிறுகதைகளில் மிக அக்கறை புலவர். மாதச் சம்பளத்தில் என்ன கஷ்டமோ என்று பார்த்தவிட்டு, வேடிக்கை வாலை விட்டுக்கு அழைத்துப் போவதாக வந்தார் போலும். அவரும் அதிகாரியின் சமீப உபசரணைக்கு கட்டுப் பட்டார். "இந்த முன்னாலிடம் அவர் மாள ஆற்றல் இருக்கிறது. அந்த ஆற்றல் வெளிக் கொணர்ந்து பிரசுரப் பத்திரத்திற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்" என்ற எண்ணம் மாலை உதிர்ந்தார் சென்றார். அவருடைய விருப்பம் அற்புதமான முறையில் நிறைவேறியது.

அதே சமயத்தில் அந் நிறுவிடம் மனைத்து இடத்தை சம்பளத்தில் பொருளாளை இன்னொருவர் தெரிந்து கொண்டு வந்தார். அவர் அலுவலக நிர்வாகத்தில் வல்லுநர் போல இயல்பாக பிரிந்த நிருவாகத்தை ஏ. நெஞ்சுள்ளவர் அல்லர். நிறுவனத்தைச் சார்ந்த அனைவரிடமும் மரியாதையாக நடந்து கொண்டார். வரவேற்பு, பதிவு, கணக்கு, அலுவலர் ஆகிய பிரிவுகளில் பணிபுரிந்தவர்களை அவர் அழைத்து அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அவர்களும் அவரை வரவேற்றனர். வரவேற்பு

தற்கொலை என்று மாதச் சம்பளத்துக்கு ஒரு சம்பளம் வைப் வந்திருந்தார். வழக்கமாகப் பூட்டு பதவி, காலிஸ்ல் அதிகாரம் பதவி முதலிய பெரிய பதவிகளை வகித்தவர். எழுபது சிறுகதைகளில் மிக அக்கறை புலவர். மாதச் சம்பளத்தில் என்ன கஷ்டமோ என்று பார்த்தவிட்டு, வேடிக்கை வாலை விட்டுக்கு அழைத்துப் போவதாக வந்தார் போலும். அவரும் அதிகாரியின் சமீப உபசரணைக்கு கட்டுப் பட்டார். "இந்த முன்னாலிடம் அவர் மாள ஆற்றல் இருக்கிறது. அந்த ஆற்றல் வெளிக் கொணர்ந்து பிரசுரப் பத்திரத்திற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்" என்ற எண்ணம் மாலை உதிர்ந்தார் சென்றார். அவருடைய விருப்பம் அற்புதமான முறையில் நிறைவேறியது.

அதே சமயத்தில் அந் நிறுவிடம் மனைத்து இடத்தை சம்பளத்தில் பொருளாளை இன்னொருவர் தெரிந்து கொண்டு வந்தார். அவர் அலுவலக நிர்வாகத்தில் வல்லுநர் போல இயல்பாக பிரிந்த நிருவாகத்தை ஏ. நெஞ்சுள்ளவர் அல்லர். நிறுவனத்தைச் சார்ந்த அனைவரிடமும் மரியாதையாக நடந்து கொண்டார். வரவேற்பு, பதிவு, கணக்கு, அலுவலர் ஆகிய பிரிவுகளில் பணிபுரிந்தவர்களை அவர் அழைத்து அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அவர்களும் அவரை வரவேற்றனர். வரவேற்பு

தற்கொலை என்று மாதச் சம்பளத்துக்கு ஒரு சம்பளம் வைப் வந்திருந்தார். வழக்கமாகப் பூட்டு பதவி, காலிஸ்ல் அதிகாரம் பதவி முதலிய பெரிய பதவிகளை வகித்தவர். எழுபது சிறுகதைகளில் மிக அக்கறை புலவர். மாதச் சம்பளத்தில் என்ன கஷ்டமோ என்று பார்த்தவிட்டு, வேடிக்கை வாலை விட்டுக்கு அழைத்துப் போவதாக வந்தார் போலும். அவரும் அதிகாரியின் சமீப உபசரணைக்கு கட்டுப் பட்டார். "இந்த முன்னாலிடம் அவர் மாள ஆற்றல் இருக்கிறது. அந்த ஆற்றல் வெளிக் கொணர்ந்து பிரசுரப் பத்திரத்திற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்" என்ற எண்ணம் மாலை உதிர்ந்தார் சென்றார். அவருடைய விருப்பம் அற்புதமான முறையில் நிறைவேறியது.

தெருவுக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த எழுத்தாளர் ஒருவர் குழந்தையைக் கண்டு முயற்சிக்கு விரோதமாக நிற்கிறது. காரை புறப்படச் சொல்லி இடத்தில் போய்ச் சேர்வதற்கே கஷ்டப்படுவார்கள். போகிற போக்கில் ஏதிர் போய்ச் சேர்வதென்பது எளிதாக வருகை முடிவாக எடுக்கப் பிரிக்கிறது. இதைப்போலவே அறிந்திருந்தும் பிரிவுகளும் சார் அத்தனை முயற்சியை மேற்கொண்டார்.

குருவிக்கூற்ற பெண்மையை நிறுவி ரசிக்கும் பார் விரும்பினர். முன்று மாதம் வருவதற்குள் எல்லாம் விரைவாக முடித்து, பாதை ஓரளவு அமைத்து, இரண்டு புரவலர் வைத்தியரும் என்று அறிந்து, சம்பளம் நாளுக்கொரு கொடுத்து வேலை பெற்று விட்டார். அப் போது ஒரு பெரிய இடையூறு குறுக்கிட்டது. 'எழுத்திரம் பொய்யென்று உலகத்தாலே அறிந்து விடப் போகிறது!' என்ற வருத்தி கொண்டு கவிக் பலவிது. பிறகு வரும் நிறுவிடம் ரசிக்கும் பார் அப்போது என்ன என்னினர் தெரியுமா! "அடடா! இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு எல்லாம் விரைவு அப்பிரித்துச் சரவேலைக் கொடுக்கும் கற்றுக் கொண்டோமே! வாழ இடத்தில், நல் வீடுகள் அமைந்து சம்பளம், நான் சரவேலைக் கொடுத்த பிறகு கடன் பொறுத்து வருகிறதா! அதற்கு முன்னாலேயே கடன் பொறுத்து வந்து கடனை அழித்து விட்டால், நான் கஷ்டப்பட்டுக் கற்ற கல்வியினாலே!" என்ற வருத்தப் பட்டார்.

குருவிக்கூற்ற பெண்மையை நிறுவி ரசிக்கும் பார் விரும்பினர். முன்று மாதம் வருவதற்குள் எல்லாம் விரைவாக முடித்து, பாதை ஓரளவு அமைத்து, இரண்டு புரவலர் வைத்தியரும் என்று அறிந்து, சம்பளம் நாளுக்கொரு கொடுத்து வேலை பெற்று விட்டார். அப் போது ஒரு பெரிய இடையூறு குறுக்கிட்டது. 'எழுத்திரம் பொய்யென்று உலகத்தாலே அறிந்து விடப் போகிறது!' என்ற வருத்தி கொண்டு கவிக் பலவிது. பிறகு வரும் நிறுவிடம் ரசிக்கும் பார் அப்போது என்ன என்னினர் தெரியுமா! "அடடா! இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு எல்லாம் விரைவு அப்பிரித்துச் சரவேலைக் கொடுக்கும் கற்றுக் கொண்டோமே! வாழ இடத்தில், நல் வீடுகள் அமைந்து சம்பளம், நான் சரவேலைக் கொடுத்த பிறகு கடன் பொறுத்து வருகிறதா! அதற்கு முன்னாலேயே கடன் பொறுத்து வந்து கடனை அழித்து விட்டால், நான் கஷ்டப்பட்டுக் கற்ற கல்வியினாலே!" என்ற வருத்தப் பட்டார்.

கல்லெல்லாம், முழுமை சரவேலை பார் வரும் பட்டாடை விரித்த முன்னும் கொடுக்கிறது. குறித்த காலில் கடன் பொறுத்தும் இல்லை; கடனும் அழிவும் இல்லை.

முழுமை சரவேலைகள் வாழ இடத்தில், வாழ வைப்பில் பட்டுவிட்டன;—காலிஸ்ல் இடத்தில் காலிஸ்ல் வைப்பில் காலிஸ்லை கொடுத்து புகழ் பெற்றார். தெருவுக்குப் பட்டுவிட்ட, கடைப்பில் புது, பம்பர், சாக், அலுவலர்,

குருவிக்கூற்ற பெண்மையை நிறுவி ரசிக்கும் பார் விரும்பினர். முன்று மாதம் வருவதற்குள் எல்லாம் விரைவாக முடித்து, பாதை ஓரளவு அமைத்து, இரண்டு புரவலர் வைத்தியரும் என்று அறிந்து, சம்பளம் நாளுக்கொரு கொடுத்து வேலை பெற்று விட்டார். அப் போது ஒரு பெரிய இடையூறு குறுக்கிட்டது. 'எழுத்திரம் பொய்யென்று உலகத்தாலே அறிந்து விடப் போகிறது!' என்ற வருத்தி கொண்டு கவிக் பலவிது. பிறகு வரும் நிறுவிடம் ரசிக்கும் பார் அப்போது என்ன என்னினர் தெரியுமா!

"ஸ்ரீலம் நதி தண்ணீர் இன்றி வற்றிவிட்டது. ஆனால் பாகிஸ்தான் பிரதமர் நவாஸ்ஷரீஃப் இந்தியாவீது அதாவியமாகப் பாய்கிறார்" என்று ஸ்ரீலங்கா அமைச்சர் லக்ஷ்மன் கதிர்காமர் கற்பனை செய்து உண்மையை அம்பலப்படுத்தி விருக்கிறார்.

சென்னைக்கள், ஸ்ரீலங்கா நாட்டை தாக்குவது என்று ஏற்பட்டு விட்டால் தங்களுடைய வியாபாரத்துக்கும் பங்கம் வந்து விடுமோ என்று எண்ணிய பாகவதர்கள் முத்தண்டியமாக எதிர்த்தார்கள். "சரஸ்வதி பாலைக் கறைக்குக் கூப்பிட்டால் நாங்கள் வரமாட்டோம்" என்றார்கள்.

இத்தகைய எதிர்ப்புகளுக் கெல்லாம் சற்றும் கொடுத்துத் தளர்வின்றி மனோதைரியத்துடன் நின்று ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் மேலும் மேலும் முன்னேறி வந்தார்.

சில மாதங்களில் நிரந்தரமான புரிவோரை வீரர்களாக என்று சொல்லுவதுண்டு. இதி காசங்களில் சிலை, திரௌபதி, பஞ்சாலி, சத்தியபாமா முதலிய வீரங்கனைகள் இவை யற்றை விளங்குகிறார்கள். இரண்டாயிரம் நாட்டுப் பெண்கள் தங்கள் கணவன்மார்களையும், புதல்வர் களையும் போர்க்களத்துக்கு அனுப்பி விட்டுத் தாங்கள் நிலம் குறித்து இறந்த 'வீராங்கனைகள்' எனச் சரித்திரப் புகழ் பெற்றார்கள். ஜான்ஸி ராணி போன்ற போர்க்களத்திற்கே சென்ற போரிட்டு மடிந்த வீராங்கனைகளும் உண்டு.

சமகாலத்தையில் அத்தகைய சம்பிரதாயம் கிடையும் மூடத்தனமான கட்டுப்பாடுகளையும் உடைத்து எறிந்து விட்டு வந்து முன்னேற்றப் பாதையில் வழி காட்டுகிறவர்களையும் வீராங்கனைகள் என்று உரைப்பது அல்லவா! கடல் எல்லைக்கு அப்பால் தென்னாட்டில் பிறந்த வீராங்கனைகளில் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் தலைசிறந்து விளங்குகிறார்.

ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாயின் கலாட்சேபங்களின் மூலமாக எத்தனையோ ஆயிரமாயிரம் தமிழர்கள் சங்கீத ஞானத் தன்மை பெற்றிருக்கிறார்கள்; இதிகாச புராணங்களின் சிறப்புக்களை அறிந்திருக் கிறார்கள். 'சுத்த சரித்திரம்' என்றின் மூலமாக மட்டும் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் தமிழ் மொழிக்குச் செய்திருக்கும் தொண்டு மகத்தானது.

ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய்க்கு இப்போது அறுபது பிராயம் ஆகிறது. இன்னமும் அவருடைய குரல் கனிவொன்று குன்றி, எளிதில் எட்டாமுடியாத இடங்களில் வெல்லம் எட்டிச் சுஞ்சரித்து, முத்து மழை பொழிவது போன்ற சங்கதிகளைப் பொழி யக் கூடியதாயிருக்கிறது. அவருடைய வாக்கு வன்மையும் அப்படியே நின்று விளங்குகிறது.

* * *

தீர்மானுட்டில் சில காலமாகக் கல்வி, வணிகம், தொழில் தொண்டு ஆகிய துறைகளில் சேவை செய்தவர்களைப் பாராட்டுவது என்ற நல்ல வழக்கம் பரவி வருகிறது. கலைமாமணி பட்டத்தைப் பெற்ற ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாயின் சஷ்டியப்த பூர்த்தியை யொட்டி நாளது மார்ச மாதம் 10ஆ ஒரு வைபவம் நடத்து வதற்குப் பிரமுகர்கள் சிலர் ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார்கள். அன்று ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய்க்கு ஒரு நிதி முடிப்பும், தங்கத் தோடாவும் அளித்துச் சிறப்பிப்பது என்றும், அவருடைய குரு பண்டித கிருஷ்ணசாருக்குப் பொற் சால்வை போர்த்திக் கௌரவிப்பதென்றும் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். இந்த வைபவம் ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி பாய் நம்பத வருமாகச் செய்து வரும் கல்விப் பணிக்கு உகந்த வாறு சிறப்புற நடைபெற வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அதற்குரிய உதவிகள் அளித்தும் செய்யுமாறு வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

அத்தியாயம் 43
"புலி எங்கே?"

அந்த காலகாலர் எப்போர்ப்பட்ட ஆபத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டார் என்பதை வந்தியத்தேவன் கவனித்தான். கண்மூடித் திறக்கும் நேரத்தில் குதிரையைச் செலுத்திக் கொண்டு வந்து பன்றியின்மீது தன் கையிலிருந்த வேலைச் செலுத்தினான். வேல் பன்றியின் முதுகுத் தோலின் மீது மேலாகக் குத்தியது. பன்றி உடம்பை ஒரு குலுக்குக் குலுக்கிக் கொண்டு திரும்பியது. அந்த வேகத்தில் வந்தியத்தேவன் [illegible]

அத்தியாயம் 43
"புலி எங்கே?"

அந்த காலகாலர் எப்போர்ப்பட்ட ஆபத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டார் என்பதை வந்தியத்தேவன் கவனித்தான். கண்மூடித் திறக்கும் நேரத்தில் குதிரையைச் செலுத்திக் கொண்டு வந்து பன்றியின்மீது தன் கையிலிருந்த வேலைச் செலுத்தினான். வேல் பன்றியின் முதுகுத் தோலின் மீது மேலாகக் குத்தியது. பன்றி உடம்பை ஒரு குலுக்குக் குலுக்கிக் கொண்டு திரும்பியது. அந்த வேகத்தில் வந்தியத்தேவன் குதிரை மீதிருந்து பாய்ந்து மரத்தின் கிளை ஒன்றைத் தாவிப் பிடித்துக் கொண்டான். கால் முதல் தோள் வரையில் அவனுடைய பலத்தை முழுதும் பிரயோகித்து எழும்பிக் கிளைமீது ஏறிக் கொண்டான். அதே

லம் ஒரு காட்டுப் பன்றியினாலேயா கொல்லப்பட வேண்டும்?.....

நல்ல வேளையாக, அருகாமையிலேயே தாழ்ந்து படர்ந்த மரம் ஒன்று இருந்தது. வந்தியத் தேவன் குதிரை மீதிருந்து பாய்ந்து மரத்தின் கிளை ஒன்றைத் தாவிப் பிடித்துக் கொண்டான். கால் முதல் தோள் வரையில் அவனுடைய பலத்தை முழுதும் பிரயோகித்து எழும்பிக் கிளைமீது ஏறிக் கொண்டான். அதே

தாக்குதலை அவரால் அச்சமயம் சமாளிக்க முடியுமா என்பது சந்தேகந்தான். அவர் கையில் உடனே பிரயோகிக்கக் கூடிய ஆயுதம் இல்லை. வில்லை வளைத்து அம்பு விடவேண்டும். குதிரைத்த அடியில் விழுந்து அகப்பட்டுக் கொண்டதில் அவருக்குப் பலமான காயம் பட்டிருக்கலாம். பட்டிருக்கலாம். எப்படியும் இளவரசருக்குச் சிறிது சாவகாசம் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அவசியம். இவ்வளவையும் நினைத்து மின்னும் மரத்தில் வந்தியத்தேவன் யோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். தான் முறிவிருந்த மரக்கிளையைப் பலமாக உலுக்கி ஆட்டிக் கொண்டே "ஆகாகா" என்று போர்க்குரல் கத்தினான்.

அவனுடைய யுக்தி பலித்தது. பன்றி மூர்க்காவேசத்துடன் அவன் முறிவிருந்த மரத்தை நோக்கிப் பாய்ந்து வந்தது.

"வரட்டும்; வரட்டும். வந்து மரத்தின் மேல் முட்டிக் கொள்ளட்டும்" என்று வந்தியத்தேவன் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் போதே, அவன் ஏறி உட்கார்ந்து உலுக்கிய மரக்கிளை படாரென்று முறிந்தது. கடவுளே! இது என்ன ஆபத்து?—கிளையுடன் தரையில் விழுந்தால்? அடுத்த நிமிடமே பன்றியின் கோரப் பற்கள் அவனைச் சின்னபின்னமாகக் கிழித்து விடும். வேறு கிளை ஒன்றைத் தாவிப் பிடித்துக் கொண்டால் தான் பிழைக்கலாம். அப்படித் தாவிப் பிடிக்க முயன்றான். பிடிக்க முயன்ற கிளை சற்றுத் தூரத்தில் இருந்தபடியால் ஒரு கை மட்டுந்தான் பிடித்தது. பிடித்த கிளை மெல்லியதாயிருந்த படியால் வளைந்து கொடுத்தது. கைப்பிடி நழுவத் தொடங்கியது. கால்கள் வலையடிக்க! சரி! இதோ விழ வேண்டியதுதான். உடனே மரணந்தான்! சந்தேகமில்லை. ஏதோ, கடைசி கடையோக ஆதித்த கரிகாலரைக் காப்பாற்ற முடிந்தது அல்லவா? இளையபிராட்டி, இதை அறிவும் போது மகிழ்ச்சி அடைவாள் அல்லவா? தன்னுடைய மரணத்துக்காக ஒரு துளி கண்ணீர் விடுவாள் அல்லவா?.....

ஏதோ ஒரு பயங்கரமான சத்தம் கேட்டது! அதே சமயத்தில் கைப்பிடியும் நழுவி விட்டது! வந்தியத்தேவன் கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டான். தடால் என்று கீழே விழுந்தான். விழும் போதே நினைவை இழந்தான்!

வந்தியத்தேவன் நினைவு வந்து கண் விழித்துப் பார்த்தபோது ஆதித்த கரிகாலர் அவன் முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். சட்டென்று நிமிர்ந்து எழுந்து உட்கார்ந்து, "இளவரசே! பிழைத்திருக்கிறீர்களா?" என்றான்.

"ஆமாம்; உன்னுடைய தயவினால் இன்னும் பிழைத்திருக்கிறேன்" என்றார் ஆதித்த கரிகாலர்.

"காட்டுப் பன்றி என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்டான்.

"அதோ!" என்று இளவரசர் சுட்டிக் காட்டிய இடத்தில், காட்டுப் பன்றி செத்துக் கிடந்தது.

வந்தியத்தேவன் அதைச் சற்று உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, "அரசே! இவ்வளவு சின்ன உருவமுள்ள பிராணி என்ன பாடு படுத்தி விட்டது? கந்தமாறன் காட்டுப் பன்றியைக் குறித்துச் சொன்னது அல்லாவும் உண்மைதான். கடைசியில் அதை எப்படித்தான் கொன்றீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

"நான் கொல்லவில்லை. உன்னுடைய வேலும் கீழாகச் சேர்ந்து தான் கொன்றீர்கள்!" என்றார் இளவரசர்.

வந்தியத் தேவன் அதன் பொருள் விளங்காதவனைப் போல் இளவரசரின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

"என்னுடைய வேலைத் தாங்கள் உபயோகப் படுத்தியிருக்கிறீர்கள்! ஆனால் நான் ஒன்றும் செய்யவில்லையே! ஆபத்தான சமயத்தில் தங்களுக்கு உதவி செய்ய முடியாதவனாகி விட்டேனே?" என்றான்.

"நீ மரக் கிளையைப் பிடித்து உலுக்கிச் சத்தமிட்டாய் அல்லவா? அப்போது நான் குதிரை அடியிலிருந்து வெளிவந்து உன் வேலை எடுத்துக் கொண்டேன். என் மனத்தில் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த கோபத்தை வேல்லாம், பாவம், இந்தப் பன்றியின் மேல் பிரயோகித்தேன். வேலினால் குத்தப் பட்டதும் அது பயங்கரமாகக் கத்தமிட்டது. என் காதே செவிடாகிவிடும் போலிருந்தது. ஆனால் வேலினால் மட்டும் அது சாகவில்லை. நீ மரக் கிளையிலிருந்து கழுவி அதன் மேல் விழுந்தாய்; அந்த அதிர்ச்சியினால் தான் செத்தது!" என்று கரிகாலர் சொல்லி விட்டுச் சிரித்தார். வந்தியத்தேவனும் அதை நினைத்து நினைத்துச் சிரித்தான். உடம்பைத் தடவிப் பார்த்துக் கொண்டு "பன்றியின் மேல் விழுந்ததினாலே தான், காயம் படாமல் தப்பினேன் போலிருக்கிறது. மாலிருந்து வராக அவதாரம் எடுத்து இரணியாட்சனைக் கொன்ற

என்பதை இனி என்னால் நம்ப முடியும்! அப்பா! எவ்வளவு மூர்க்கமான ராணி?" என்றான்.

"இந்தச் சிறு காட்டுப் பன்றியைப் பார்த்து விட்டு வராகாவ தாரத்தை மதிப்பிடாதே, தம்பி! வடக்கே விந்திய மலையைச் சேர்ந்த காடுகளிலே தலையிலே ஒற்றைக் கொம்பு உள்ள பன்றி ஒன்று இருக்கிறதாம். மதக் குறைய யானை அவ்வளவு பெரிதா யிருக்குமாம். அந்த மாதிரி பன்றியா யிருந்து, நீ பறி யிருந்த மரத்தை முட்டி யிருந்தால், மரம் என்ன பாடு பட்டிருக்கும் என்று யோசித்துப் பார்!" என்றார் இளவரசர்.

"மரம் அடியோடு முறிந்து விழுந்திருக் கும். தாங்கள் எறிந்த வேலும் முறிந்திருக்கும். நம் கதி அதோகதியாய் யிருக்கும். சோழ குலத் தின் எதிரிகளுக்கு வேலை நிச்சயமாகப் போயிருக் கும்" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"தம்பி! உண்மையைச் சொல்லு! பன்றி தடுமாறி விழுந்தபோது நீ வேலை எறிந்தாயே? அந்தக் காட்டுப் பன்றியின் மேல் எறிந்தாயா? என்மேலில் எறிந்தாயா?" என்று ஆதித்த கரிகாலர் கேட்டார்.

வந்தியத் தேவன் ஆத்திரத்துடன் "ஐயா! உண்மையாகவே தாங்கள் இந்தக் கேள்வி

மணியம்

கேட்டுவிட்டீர்களா? அப்படித் தாக்கும் சக்தியுள்ளதால்தான் பன்றியைக் கொன்று எண்ணெய் காய்ச்சி வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையே?" என்றான்.

"ஆமாம், ஆமாம். உன் பேச்சில் ஏமாந்துவிடக் கூடாதுதான். நீ மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு கூச்சல் போட்டபோது விட்டால் எனக்கே அந்தப் பன்றி யானை இருக்கிறதோ என்றும் நீ வேலை பார்த்தபோது ஒருவேளை எனக்கு அந்தமாதிரி சந்தேகம் வந்துவிட்டது. இப்போதெல்லாம் எனக்கு எதைப் பார்த்தாலும் யானைப் பார்த்தாலும் விடாச் சந்தேகம் தொற்றி விடுகிறது. யாரை எங்கேயாவது தொடர்ந்து வந்து கொண்டே இருக்கிறார் என்ற பிரமையும் வேறு! சொல்லவே முடியவில்லை. யானை இருக்கிறதோ இல்லையோ, அதன் சந்தேகத்தில் என்னைக் கொல்ல வந்த நாயைத் தான் கொன்றேன்..."

"அப்படியானால் நீ சுட்டதாலோ, பாய்ந்து அருகே சென்றதாலோ தொடர்ந்து வந்த யானை திரும்பிச் சென்றுவிட்டதா? ஆனால் ஒன்று நான் நினைத்தது சரியாகப் போய்விட்டது. யானை இருக்கிறதோ இல்லையோ, அதன் சந்தேகத்தில் நாயைக் கொன்றது நல்லதாகப் போய்விட்டது. இல்லாவிட்டால் நாய் குரைத்து யானை திரும்பி வந்து நம்மை மிதித்துக் கொன்றிருக்கும்" என்றான் பாண்டி.

வேண்டியது தானே? புறப்படலாம் அல்லவா?" என்றான் வல்லவரையன்.

"புறப்பட வேண்டியதுதான்! ஆனால் அவசரம் என்ன? சற்று இங்கே தங்கிக் களைப்பு ஆறி விட்டுப் போகலாம்" என்றார் இளவரசர்.

"தாங்கள் கதைப் படைத்தாகச் சொல்வதை இப்போதுதான் முதன் முதலாகக் கேட்கிறேன். ஆம், குதிரை யின் அடியில் சிக்கி நொம்பக் கஷ்டப் பட்டுப் போயிருப்பீர்கள்."

"அது ஒன்றுமில்லை. உடலின் களைப் பைக் காட்டிலும் உள்ளத்தின் களைப் புத்தான் அதிகமாயிருக்கிறது. வந்த வழியாகவே அவ்வளவு தூரமும் காட்டு வழியில் திரும்பிப் போக வேண்டுமா? மறுபடியும் அந்த மூடர்களுடன் சேர்ந்து தல்லவா பிரயாணம் செய்ய வேண்டி வரும்? அதைக் காட்டிலும் இந்த ஏரியைக் கடந்து போய் விட்டால் என்ன?"

"கடவுளே! இந்தச் சமுத்திரம் போன்ற ஏரியை நீந்திக் கடக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள்? பன்றியிட மிருந்து என்னைத் தப்பவைத்து ஏரியில் மூழ்கடித்துக் கொல்ல வேண்டும் என்று உத்தேசமா?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"உனக்கு நீந்தத் தெரியாது என்பது நினைவிருக்கிறது. என்னால் கூட இந்த வளவு பெரிய ஏரியை நீந்திக் கடக்க முடியாது. ஒரு படகு கிடைத்தால் காரியம் சுலபமாகி விடும். சற்று முன் ஒரு படகு பார்த்தோமே, அது எங்கே யாவது சமீபத்தில் கரையோரமாகத் தானே தங்கியிருக்கும்? அதைத் தேடிப் பிடித்தால் என்ன?"

"குதிரைகளின் கதி என்ன ஆவது? காட்டு மிருகங்களுக்கு இரையாகட்டும் என்று விட்டு விட்டுப் போய் விட லாமா?" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

உடனே ஏதோ ஞாபகம் வந்து திடுக் கிட்டவன்போல் துள்ளிக் குதித்து எழுந்து "ஐயா! புலி எங்கே?" என்று கேட்டான்.

"நானும் அதை மறந்து விட்டேன். பக்கத்தில் எங்கேயாவது மறைந்திருக் கப் போகிறது. யமன் பன்றி ரூபத்தில் வராமல் ஒருவேளை புலி ரூபத்திலும்

"உனக்கு நீந்தத் தெரியாது என்பது நினைவிருக்கிறது. என்னால் கூட இந்த வளவு பெரிய ஏரியை நீந்திக் கடக்க முடியாது. ஒரு படகு கிடைத்தால் காரியம் சுலபமாகி விடும். சற்று முன் ஒரு படகு பார்த்தோமே, அது எங்கே யாவது சமீபத்தில் கரையோரமாகத் தானே தங்கியிருக்கும்? அதைத் தேடிப் பிடித்தால் என்ன?"

ஏரியில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து சேர்த்த அந்த வாய்க்கால் வடக்கே போகப் போகக் குறுகலாகிக் கொண்டு சென்றது. அவ்விதம் குறுகலாயிருந்த இடத்தில் வாய்க்காலின்மீது ஒரு பெரிய மரம் விழுந்து இரு கரைகளையும் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது. புலி அந்த மரப் பாலத்தின் மீது மெல்ல ஊர்ந்து சென்று அக்கரையை நெருங்கிக் கொண்டிருந் ததை இரண்டு பேரும் கவனித்தார்கள். இரண்டு பேருடைய மனத்திலும் ஒரே எண்ணம் உதித்தது.

"ஆகா! படகிலே வந்த பெண்கள்!" என்று இருவரும் ஏக காலத்தில் வாய் விட்டுக் கூறினார்கள்.

பின்னர், "இந்த வாய்க்காலை அடுத் துள்ள நிலம் கரையிலேதான் அந்தப் பெண்கள் இறங்கி யிருக்க வேண்டும்" என்றான் வல்லவரையன்.

"காலம்பட்ட கிறுக்கை மிக அபாய காரமானது" என்றார் இளவரசர்.

"பன்றியுடன் புலியையும் கொன்று எடுத்துப் போகத்தான் வேண்டும்."

"இந்த வாய்க்காலை எப்படித் தாண்டு வது? குதிரைகள் மரப் பாலத்தின்மேல் போக முடியாதே?"

"தண்ணீர் கொஞ்சமாகத்தான் இருக் கும். இறங்கிப் போகலாம்."

களிகாலனின் குதிரையும் அதற்குள் எழுந்து வந்தியத்தேவன் குதிரைக்கு அருகே போய் நின்று கொண்டிருந்தது. எஜமானர்கள் அந்தரங்கம் பேசியது போல் அவையும் தங்களுக்குச் சற்று முன் நேர்ந்த அபாயத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டன போலும்.

இருவரும் தத்தம் குதிரைமீது தாவி ஏறினார்கள். வாய்க்காலில் குதிரைகளை இறக்கினார்கள்.

வாய்க்காலில் தண்ணீர் அதிகமாக இல்லைதான். ஆனால் சேறும் சகதியும் அதிகமாயிருந்தன. குதிரைகள் தட்டுத் தடுமாறித் தத்தளித்துச் சென்றன.

கோடிக்கரைப் புதை சேற்றுக் குழி களை நினைத்துக் கொண்டு வந்தியத் தேவன் "இந்தச் சேறு ஒன்றும் பிரமாத மில்லை" என்று தைரிய மடைந்தான்.

"தண்ணீர் கொஞ்சமாகத்தான் இருக் கும். இறங்கிப் போகலாம்."

களிகாலனின் குதிரையும் அதற்குள் எழுந்து வந்தியத்தேவன் குதிரைக்கு அருகே போய் நின்று கொண்டிருந்தது. எஜமானர்கள் அந்தரங்கம் பேசியது போல் அவையும் தங்களுக்குச் சற்று முன் நேர்ந்த அபாயத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டன போலும்.

ஒரு தடவை நீயெண்ணமாகிற சேற்றில் இறங்குகிறவர்கள் மீண்டுகரை ஏறுவது எவ்வளவு கடினம் தெரியுமா?" என்று கரிகாலர் கேட்டார். இளவரசரின் உள்ளம் உண்மையில் சேறு போலக் குழம்பி யிருக்கிறது என்று வந்தியத் தேவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

குதிரைகள் மிகப் பிரயாசையுடன் அக்கரையை அடைந்தன.

காட்டுக்குள்ளே மிக நுரக்கிரதை யுடன் நாலாபுறமும் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு இருவரும் சென்றார்கள்.

கரிகாலனின் கையில் வில்லும் அம்பும் தயாரா யிருந்தன.

வந்தியத்தேவன் தன் வேலையும் புலி யின் பேரில் எறிவதற்கு ஆயத்தமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

திடீரென்று, காட்டில் சாதாரண மாகக் கேட்கும் சத்தங்களை அடக்கிக் கொண்டு ஒரு பெண்ணின் 'கிறீச்' என்ற குரல், "அம்மா! அம்மா! புலி!" என்று கதறுவது கேட்டது.

மணிமேகலை மரக்கிளையின் மீது சிறுத் தையைப் பார்த்த அதே சமயத்தில் வளர்ந்த மண்டபத்தில் சமையல் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த தோழிப் பெண் ஒருத்தி யும் அந்தப் புலியைப் பார்த்து விட்டு அவ்விதம் அலறினாள்.

அந்தக் குரல் இரு நண்பர்களின் செவி களிலும் விழுந்து ரோமாஞ்சனத்தை உண்டு பண்ணியது.

குதிரைகளை வேகமாகச் செலுத்திக் கொண்டு குரல் வந்த திசையை நோக்கி அவர்கள் சென்றார்கள்.

ஏரிக் கரையின் ஒரு திருப்பம் திரும்பி யதும் அவர்கள் கண்ட காட்சி இருவரை யும் திடுக்கிட்டுத் திகில் கொள்ளும் படிச் செய்து விட்டது.

சுந்தினியும் மணிமேகலையும் படித் துறையில் குளிப்பதற்காக இறங்கிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், அருகில் சாய்ந்திருந்த மரக்கிளை ஒன்றின்மீது சிறுத்தை சிறிது சிறிதாக ஊர்ந்து மேலேறிக் கொண்டிருந்தது.

பன்றியோடு போட்ட சண்டையில் நன்முக அடிபட்டுக் காயமுற்றிருந்த அந்தச் சிறுத்தை அப்போது தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டால் போதும் என்ற நிலையில் இருந்தது.

ஆனால் இது அந்தப் புலியைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை.

அடுத்த கணம் சிறுத்தை தண்ணீரில் நின்ற பெண்களின் மீது பாயப்போகிற தென்று கரிகாலரும் வந்தியத்தேவனும் எண்ணினார்கள்.

வந்தியத்தேவன் வேலை உபயோகிக்கத் தயங்கினான். வேல் தவறிப் பெண்களின் மீது விழுந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று பயந்தான்.

கரிகாலருக்கு அத்தகைய தயக்கம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. வளைத்திருந்த வில்லில் அம்பைக் கோத்து நன்முகக் குறி பார்த்து இழுத்து விட்டார்.

அம்பு விர்ரென்று சென்று சிறுத்தை யின் அடி வயிற்றில் பாய்ந்தது.

சிறுத்தை பயங்கரமாக உறுமிக் கொண்டு அப்பாலிருந்த பெண்களின் மீது பாய்ந்தது.

அடுத்த கணத்தில் என்ன நேர்ந்தது என்பதைத் தெளிவாகப் பார்க்க முடி யாதபடி ஒரே குழப்பமாகி விட்டது.

சிறுத்தையும் பெண்கள் இருவரும் திடீரென்று மறைந்து விட்டார்கள்.

சில கண நேரம் கழித்து மூவரும் வெவ்வேறு இடத்தில் தண்ணீருக்குள் இருந்து வெளியே தலையை நீட்டினார்கள்.

ஏரியின் நீரோடு இரத்தம் கலந்து செக்கச் செவேலென்று ஆயிற்று.

அத்தியாயம் 44

காதலும் பழியும்

இரு நண்பர்களும் மேற் கூறிய வற்றை யெல்லாம் திகிலுடன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். குதிரைகள் மிரண்டு குதித்தார்கள். தண்ணீர்க் கரையோரம் பாய்ந்து வந்தார்கள்.

இதற்குள் சிறுத்தை தண்ணீரிலே மிதந்து ஆழம் சென்று விட்டது! அது ஒரு வழியாகப் பிராணனை விட்டு விட்டது என்று தோன்றியது.

பெண்மணிகள் இருவரும் புலியினால் எவ்வளவு காயப்படுத்தப் பட்டார்கள் என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை.

இருவரும் தண்ணீரில் குதித்துப் பெண்

முதலில் வந்திருந்தவர் மணிமேக லையை அழைத்துச் சென்றார். எனவே, சந்தனை செருகுவதற்கு அவளுக்கு அச்சமாக இருந்தது.

மணிமேகலைக்குச் சமயம் எதுவும் ஏற் படவில்லை. புலி விழுந்த வேகத்தில் அவளும் தன்னிலை விழுந்து முழுவ தில் சிறிது மூச்சுத் திணறியதைத் தவிர வேறெதுவும் அவளுக்கு நேரவில்லை.

வந்திருந்தவர் தன் அருகில் வரு வதைப் பார்த்ததும் அவர் எல்லையற்ற உள்ளக் கொந்தி அடைந்து கண்களை இறக மூடிக் கொண்டாள்.

சிகாமணி வந்திருந்த தேவருடைய கையைப் பிடித்து மிதித்து வந்திருந்த பக்கம் அனுப்பி விட்டுத் தன்னை நெருங்கி வருவதை அவள் அறியவில்லை. இரண்டு கைகளிலும் சிகாமணி அவளைத் தூக்கி அணைத்துக் கொண்டு படித் துறைப் படிகளில் ஏறி மேலே போய்ச் சேர்ந்து தரையில் மெதுவாக அவளை வைக்கும் வரைக்கும் கண்களை விழித்துப் பார்க்க வில்லை. முதலில் வளைக் கரமும் வருவதை என்று சிகாமணி மீண்டும் பார்த்துவிட்டுத்தான் கண்களை மெல்ல மெல்லத் திறந்தாள். திறக்கும்போதே வந்திருந்தவனிடம் தன் கை சாடை சாடையாய் தெரிவிக்கும் பொருட்டு, அவர்கள் [illegible] அச்சமாக இருந்தது.

மணிமேகலைக்குச் சமயம் எதுவும் ஏற் படவில்லை. புலி விழுந்த வேகத்தில் அவளும் தன்னிலை விழுந்து முழுவ தில் சிறிது மூச்சுத் திணறியதைத் தவிர வேறெதுவும் அவளுக்கு நேரவில்லை.

வந்திருந்தவர் தன் அருகில் வரு வதைப் பார்த்ததும் அவர் எல்லையற்ற உள்ளக் கொந்தி அடைந்து கண்களை இறக மூடிக் கொண்டாள்.

கூடம்பர் இவரைச் சற்று நேரித்து விட்டு, "ஐயா! தங்கள் சொற்களைத் தோன்றல்; எல்லாம் அறிந்த புத்தி மான். இது பெண்ணிடம் எல்லாம்பேசலாமா? என் தங்கையிட மல்லவா கேட்க வேண்டும்?" என்றான்.

"பெண்ணே! உன் தங்கை சம்மதித் தால் உனக்குச் சம்மதம்தானா?"

"என் தங்கை சம்மதித்த பிறகு அவர் கேட்டால் சொல்லுவேன். தங்களிடம் இதைப் பற்றிப் பேசவே எனக்குக் கூச்சமாயிருக்கிறது. புலி என்னைக் கொல்லாமலும் என் தலையில் முழு பிப் போகாமலும் என்னைக் காப்பாற்றி னீர்கள். அதனால் தங்களிடம் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள கடமை [illegible] இந்த நேரமும் பொறுமையாக இருக் கிறேன்....."

முதலில்; "எல்லாம் அறிந்த புத்தி மான். இது பெண்ணிடம் எல்லாம்பேசலாமா? என் தங்கையிட மல்லவா கேட்க வேண்டும்?" என்றான்.

"பெண்ணே! உன் தங்கை சம்மதித் தால் உனக்குச் சம்மதம்தானா?"

"என் தங்கை சம்மதித்த பிறகு அவர் கேட்டால் சொல்லுவேன். தங்களிடம் இதைப் பற்றிப் பேசவே எனக்குக் கூச்சமாயிருக்கிறது. புலி என்னைக் கொல்லாமலும் என் தலையில் முழு பிப் போகாமலும் என்னைக் காப்பாற்றி னீர்கள். அதனால் தங்களிடம் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள கடமை [illegible] இந்த நேரமும் பொறுமையாக இருக் கிறேன்....."

சிகாமணி சிரித்து விட்டு, "மணி மேகலை! நீ வெகு வேடிக்கைதான்; மிக அழுத்தமானவள். அதுதான் மனம் பொறும்! அதற்காக என்னை மாறிப் பார்க்க வேண்டாம்!" என்றான்.

"ஐயா! இது என்ன வார்த்தை! தங் களை இந்த அற்பப் பெண் மாறாக எண்ண? எதற்காக? எந்த முறையில்?"

"[illegible] மான். இது பெண்ணிடம் இல்லாமல்பேசலாமா? என் தங்கையிட மல்லவா கேட்க வேண்டும்?" என்றான்.

"பெண்ணே! உன் தங்கை சம்மதித் தால் உனக்குச் சம்மதம்தானா?"

"என் தங்கை சம்மதித்த பிறகு அவர் கேட்டால் சொல்லுவேன். தங்களிடம் இதைப் பற்றிப் பேசவே எனக்குக் கூச்சமாயிருக்கிறது. புலி என்னைக் கொல்லாமலும் என் தலையில் முழு

மணிமேகலை அவர் காட்டிய திசை யைப் பார்த்தாள். அந்தக் கோத்தில் அருவை என்னும் வீரம் அவருடைய பால் போன்ற வெற்றில் எறிவிட்டது.

• • •

அதே சமயத்தில் வச்சிரபாகுவும் சந்திரனும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். சந்திரனின் தோள் துண்டில் புலி கடம் பட்டு இரத்தம் கசிந்து கொண்டிருந்தது.

மணிமேகலையைப் போல் சந்திர சண்டை மூடிக் கொள்ளவும் இல்லை. வச்சிரபாகுவின் கைகளிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள அவரப்படவும் இல்லை. வச்சிரபாகுவோ, தன் கையைக் கட்டிக் கொண்டிருந்த நெருப்புத் தலைக் கீழே போடுவது போல் அவரமாக இரண்டு சாவியைக் கரையில் இறக்கி விட்டான். தன்னிடம் முழுதி இருந்த போதிலும் சந்திரனின் உடம்பு உணர்வினையே கட்டுக் கொண்டிருந்தது.

வச்சிரபாகுவின் உள்ளத்தில் இனம் தெரியாத பீதி குடி கொண்டது. அவன் உடம்பு பதறியது.

சந்திர புன்னகையுடன் "நண்பா! என் இல்லாமல் பதட்டம்? என்னைப் புலி என்று நினைத்துக் கொண்டாயா? அல்லது புலியைக் கண்டு நினைத்து தலை என்னைக் கரை சேர்த்து விட்டதற்காக வருத்தப்படுகிறாயா?" என்றான்.

"அம்மணி! இவ்வளவு கொடூரமான வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம். தங்களைத் தொட்டு எடுத்து வரும்படி சொல்லி விட்டதை நினைத்து நெஞ்சு பிறழ வலிக்கம் அடைந்தது....."

"குற்றம் உன்னை நெஞ்சு அல்லவா? அதனால் வலிக்கிறது!"

"தெரி! நான் ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லையே!"

"குற்றம் செய்யவில்லையா? தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு என் உதவியை நாடினீர். முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்து உதவினேன். பிறகு என் அந்தப்புரத்தில் திருட்டுத் தனமாகப் பிரவேசித்தீர்.....

குற்றமல்லவா? தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு என் உதவியை நாடினீர். முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்து உதவினேன். பிறகு என் அந்தப்புரத்தில் திருட்டுத் தனமாகப் பிரவேசித்தீர்.....

குற்றமல்லவா? தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு என் உதவியை நாடினீர். முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்து உதவினேன். பிறகு என் அந்தப்புரத்தில் திருட்டுத் தனமாகப் பிரவேசித்தீர்.....

மணிமேகலையைப் போல் சந்திர சண்டை மூடிக் கொள்ளவும் இல்லை. வச்சிரபாகுவின் கைகளிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள அவரப்படவும் இல்லை. வச்சிரபாகுவோ, தன் கையைக் கட்டிக் கொண்டிருந்த நெருப்புத் தலைக் கீழே போடுவது போல் அவரமாக இரண்டு சாவியைக் கரையில் இறக்கி விட்டான்.

குற்றமல்லவா? தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு என் உதவியை நாடினீர். முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்து உதவினேன். பிறகு என் அந்தப்புரத்தில் திருட்டுத் தனமாகப் பிரவேசித்தீர்.....

மணிமேகலையைப் போல் சந்திர சண்டை மூடிக் கொள்ளவும் இல்லை. வச்சிரபாகுவின் கைகளிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள அவரப்படவும் இல்லை. வச்சிரபாகுவோ, தன் கையைக் கட்டிக் கொண்டிருந்த நெருப்புத் தலைக் கீழே போடுவது போல் அவரமாக இரண்டு சாவியைக் கரையில் இறக்கி விட்டான். தன்னிடம் முழுதி இருந்த போதிலும் சந்திரனின் உடம்பு உணர்வினையே கட்டுக் கொண்டிருந்தது.

வச்சிரபாகுவின் உள்ளத்தில் இனம் தெரியாத பீதி குடி கொண்டது. அவன் உடம்பு பதறியது.

சந்திர புன்னகையுடன் "நண்பா! என் இல்லாமல் பதட்டம்? என்னைப் புலி என்று நினைத்துக் கொண்டாயா? அல்லது புலியைக் கண்டு நினைத்து தலை என்னைக் கரை சேர்த்து விட்டதற்காக வருத்தப்படுகிறாயா?" என்றான்.

"அம்மணி! இவ்வளவு கொடூரமான வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம். தங்களைத் தொட்டு எடுத்து வரும்படி சொல்லி விட்டதை நினைத்து நெஞ்சு பிறழ வலிக்கம் அடைந்தது....."

"குற்றம் உன்னை நெஞ்சு அல்லவா? அதனால் வலிக்கிறது!"

"தெரி! நான் ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லையே!"

"குற்றம் செய்யவில்லையா? தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு என் உதவியை நாடினீர். முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்து உதவினேன். பிறகு என் அந்தப்புரத்தில் திருட்டுத் தனமாகப் பிரவேசித்தீர்.....

"அம்மணி! அவ்வாறு சொல்ல வேண்டாம்! தங்கள் மீது அனுப்பியபடியால் தான் எதிரிகள் வஞ்சியிலிருந்து இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறார்....."

"ஆனால் அவர் இங்கு வரைம் தடை செய்வதற்காக நீர் அவரை அவரமாக ஓடவந்தீர். இவ்வளவு பிரட்டியின் செய்தி யுடன் வந்தீர். ஆனால் உம்முடைய முயற்சி பலிக்கவில்லை. என்னுடைய காரியத்தில் நீர் தலையிடுவதற்கும் செய்யும் முயற்சி வெல்லாம் இவ்வாறு தான் தோற்றுப் போகும்!"

சந்திரனின் இந்த வார்த்தைகள் வச்சிரபாகுவின் மனக் குழப்பத்தை அதிகமாக்கின. அந்த வார்த்தைகளின் உட்கருத்தை சந்திரனின் முகபாவத்தி லிருந்து தெரிந்து கொள்ளும் நோக்கத் துடன் அவனை உற்றுப் பார்த்தான். ஆனால் சந்திரனின் முகம் எவ்வித மாறுதலும் இன்றி வழக்கம் போலப் புன்னகை பூத்து விளங்கியது.

அனுப்பினேன். அதற்குக்கூட உமக்கு நன்றி இல்லை. உம்மைப் போல் நன்றி கெட்ட மனிதரை இந்த உலகத்தில் நான் பார்த்ததே இல்லை..."

"தேவி! என் மனத்தில் தங்களிடம் பரிபூரண நன்றி குடி கொண்டிருக்கிறது. சத்தியமாகச் சொல்கிறேன்."

"ஆனால் இந்த ஊருக்கு நாம் வந்து இத்தனை காலாகியும் ஊரது நன்றியைத் தெரிவிப்பதற்கு நீர் ஒரு முயற்சியும் செய்யவில்லையே? உமது வார்த்தையை நான் எப்படி நம்புவது?"

"தங்களைத் தனியாகச் சந்திக்கும் போது தெரிவித்துக் கொள்ளலாம் என்றிருந்தேன். அதற்குரிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை..."

"சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள நீர் ஒருவித முயற்சியும் செய்யவில்லை. முகத் தோற்றத்தினால், கண் பார்வையினால் ஒரு குறிப்பு வெளியிடக் கூடவில்லை. ஏன்? இத்தனை காலாக என் பக்கம் நீர் ஒரு தடவையாவது திரும்பிப் பார்க்கக்கூட வில்லை..."

"தேவி! தாங்கள் சோழ நாட்டுத் தஞ்சைவாணி பெரிய பழுவேட்டரையரின் தர்மபத்தினி..."

"அதாவது இரவினைக் கலியாணம் செய்து கொண்டவள் என்று என்னைப் பரிகசிக்கிறீர்; இல்லையா?"

"ஐயோ! தங்களை நான் பரிகசித்தால் கொடிய நரகத்துக்குப் போவேன்....."

"வேண்டாம், வேண்டாம்! எது எப்படி யிருந்தாலும் சரி, பழுவேட்டரையரின் 'தர்ம பத்தினி' என்று என்னைக் குறிப்பிட வேண்டாம். நான் அவருடைய மனைவியே அல்ல....."

"ஐயோ! இது என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?"

"உண்மையைத்தான் சொல்கிறேன். பலவந்தமாக ஒரு பெண்ணைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து வைத்திருந்தால், அவள் மனைவி ஆகி விடுவாளா?"

"தேவி! தாங்கள் தமிழ் நாட்டுப் பெண் குலத்தில் வந்தவர். பெண் குலத்தின் தர்மத்துக்கு மாறுகத் தாங்கள் எதுவும் செய்ய மாட்டீர்கள்!"

"பெண் குலத்தின் தர்மத்தை நான் அறிந்துதான் இருக்கிறேன். பழந் தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் மனதினுள் யாரைக் காதலித்தார்களோ, அவரையே கணவனாகக் கொண்டார்கள். பலவந்த மணத்துக்கு அவர்கள் உடன் படுவதில்லை!"

"ஆனால் தாங்கள்.....?"

"நீர் சொல்லப் போவது எனக்குத் தெரியும். பழுவேட்டரையருடைய பலவந்த மணத்துக்கு நான் எப்படி உடன் பட்டேன் என்று கேட்கிறீர். ஒரு முக்கிய நோக்கத்துக்காகவே உடன் பட்டேன். பழந் தமிழ் நாட்டுப் பெண்களுக்கு மற்றொரு சிறப்பியல்பும் உண்டு. அவர்கள் தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்குப் பழிக்குப் பழி வாங்கியே தீர்வார்கள். ஐயா! நீர் எனது காதல் நிறைவேறுவதற்குத்தான் உதவி செய்யவில்லை; என் விரோதிகள் மீது பழி வாங்குவதற்காவது உதவி செய்வீரா?"

கடைசியாக நந்தினி கூறிய மொழிகள் எக்காலத்தில் வந்தியத் தேவனுடைய நெஞ்சை வஜ்ராயுதத்தினால் பிளப்பது போலவும் அவன் தலையில் நிடீரென்று பேரிடி விழுவது போலவும் அவனைத் திணறித் திண்டாடச் செய்தன.

"தேவி! தேவி! இது என்ன?..... காதலாவது? பழியாவது? எனக்கும் தங்கள் காதலுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? காதலுக்கும் பழி வாங்குவதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?....."

"சம்பந்தம் உண்டு. ஆனால் அதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு இப்போது நேரம் இல்லை. அதோ இளவரசரும் மணிமேகலையும் தெருவில் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் நள்ளிரவு நேரத்தில் நான் இருக்கும் அறைக்குத் தனியாக வந்தால் சொல்லுகிறேன்....."

"அது எப்படிச் சாத்தியம், தேவி! தாங்கள் அந்தப்புரத்தில் இருக்கிறீர்கள். நான் எப்படி அங்கே இரவில் தனியாக வர முடியும்?"

"அதே அந்தப்புர அறையிலிருந்து ஒரு நாள் நீர் யாரும் அறியாமல் தப்பித்துக் கொண்டு செல்லவில்லையா? போன வழியாகவே அங்கே திரும்பி வரலாம் அல்லவா? உமக்கு மனம் மட்டும் இருந்தால் ....."

வந்தியத் தேவனுடைய நிலைப்பு இப்போது பரிபூரணமாகி விட்டது.

ஆனால் நந்தினியின் முகத்தில் எவ்விதமாறுதலும் இல்லை. எப்போதும் போலப் புன்னகை தவழ்ந்தது. (தொடரும்)

ஸ்பென்ஸர்ஸ்

ஸ்தாங் ஸிரப்
குழந்தைகளின்
சிணுங்கலை நிறுத்துகிறது

வாயும் பொருமல், தேக அசௌகரியங்கள், அதிக அமிலச் சேர்க்கை முதலான காரணங்களால் ஏற்படும் வேதனைகளை மிக விரைவில் நிவர்த்திக்கிறது.

ஸ்பென்ஸர்ஸ் & கோ. லிமிடெட்.
மாஸ்டர்களிடம் கிடைக்கும்
1/152 மவுண்ட் ரோடு, சென்னை 2 இந்தியா

"நீங்கள் துணி வாங்கும்போதெல்லாம் கைத்தறித் துணிகளையே வாங்குங்கள்!"
—தென் மக்களுக்கு ஜவஹர்லால் நேரு கோரிக்கை.

கோ-ஆப்டெக்ஸ்
கைத்தறித் துணிகளையே வாங்குங்கள்

★ அழகு
★ சிக்கனம்
★ உழைப்பு

மூன்றும் ஒருங்கே கொண்டது

கோ-ஆப்டெக்ஸ் ஆடைகள்

சென்னை மாகாண கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்
தமிழ்: HANDLOOM] 48-1, ரங்கபிள்ளை தெரு, மண்ணடி, மதராஸ்-1 [போன்: 5176 & 5639

ஜபுத்திரன் குலப் பெருமை உடையவன் ரஜபுத்திரன். ரஜபுத்திரன் தன் தந்தையும், பாட்டனும் சொன்ன வீரம் நிறைந்த கதைகளைக் கேட்டு தன்னுடைய சமூகத்தின் மேன்மையை முற்றிலும் உணர்ந்தவன். மும்முறை முறியடிக்கப்பட்ட பிறகும் மங்கல் எதிரியிடம் பணிவதைவிட மகிழ்ச்சியுடன் மரணத்தை வரவேற்றதையும், பல விழுப்புண்களைத் தாங்கிக்கொண்டும் சென்றதாகவும் நிகழ்ச்சிகளையும் சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால் இப்பண்பாடு அன்றும் இன்றும் இவர்களிடத்தில் காணப்படுகிறது.

தங்கள் இந்தியாவின் நல்ல முன்னேற்றங்களுக்கு அரசுக்கு ஒத்துழைப்பதாக உறுதி கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் மீண்டும் நம்பி இருக்கிறோம். தங்களும் அவர்களுக்கு பணி செய்வதில் பெருமை அடைகிறோம்.

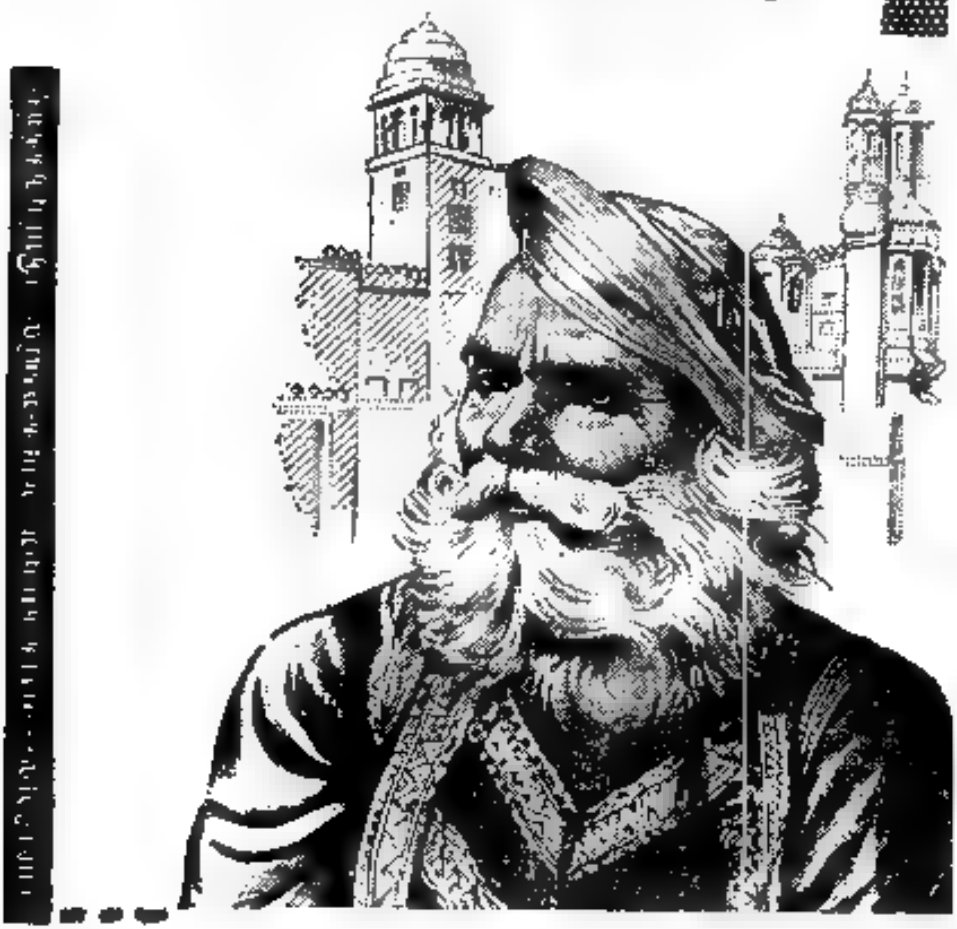

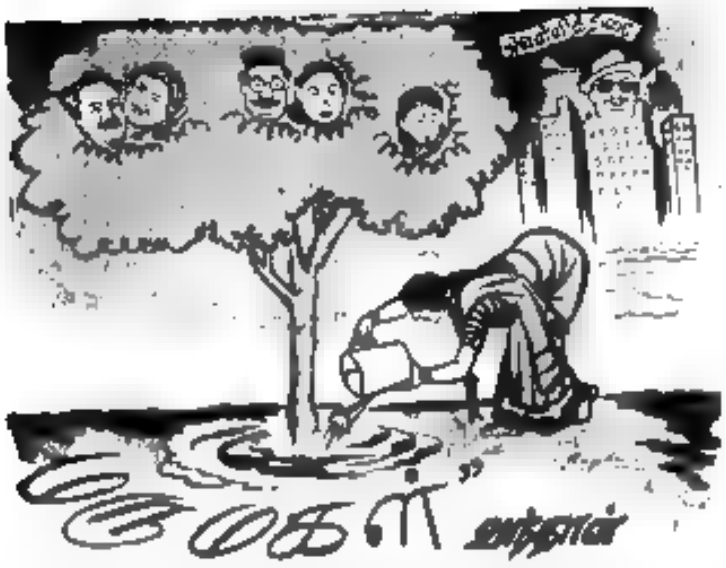

மேகம் வந்தான்

பிரளயென்றெல்லாம் மாநிலங்கள், கொட்டுச் சூறாவளிகள், மழைபெய்தல், மாரியாக்கள் முதலியவர்களுக்குத்தான் 'விஜயம்' செய்யலாம். எம். ஜி. ஓ.க்கள், உபகாரியாவர்கள், மாட்டுப் பெண்கள் முதலியோர் வெறுமனே வரத்தான் வேண்டும்—இது ஏனோ சம்பிரதாயம்.

ஆகையால், "மருமகள் வந்தாள்" என்று தலைப்புக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

அந்தும், இருவரு பிச்சனின் மருமகள் வந்தவுடனே மாமியாரை அழைத்து, உருட்டி "பிரேத சாவியை இப்படிக் கொடு!" என்று கேட்கிற மருமகளாக இல்லை. அடக்க ஒடுக்கத்துடன் வருகிறாள். பழைய காலத்தில் சாவித்திரி சென்ற பாதையிலே சென்று ஒரு வகுப்பு மருமகளாக விளங்குகிறாள்.

சிலவருஷ முறு வயதில், பிரிந்த உள்ளத்தில், குழந்தை உதயனுக்கும் பாலன் குமாருக்கும் இடையே தோன்றிய பிரேமை தடை வின்றி வளர்ந்தது. உதயனும் குமாரும் ஆரம்பப் பள்ளி வகுப்பில் படிக்கும்போதே, சிறு விடு கட்டி விளையாடினர்; வருங்கால வாழ்க்கையில் தங்கள் இருவரும் கணவனும் மனைவியுமாக இருக்கப் போவது பற்றிக் கனவு கண்டனர்.

உதயனின் தகப்பனான இருஞ்சாமியும், குமாரின் தகப்பனான சாமசாமியும் தங்கள் குழந்தைகளின் வாழ்க்கைப் பாதையில் ஒரு வருக்கொருவர் தடையாக இருக்கச் செய்யத் தீர்மானித்தனர்.

மனிதர்களின் தீர்மானப்படி உலகத்தில் எல்லாம் நடப்பதா இருந்தால், வாழ்க்கையில் சுவாரஸ்யப்படுவதற்கு அப்புறம் என்ன இருக்கிறது!

பட்டணத்தில் கண்டராக்டு தொழிலில் சம்பாதிக்க திரும்பிய சாமசாமி கையில் பணம் இல்லாமல் தவித்தான். அவன் தம்பி இருஞ்சாமி தன் மனைவி சரஸ்வதியின் கழுத்தில் கொடுத்து அவனைப் பட்டணத்துக்கு அனுப்பினான்.

பட்டணத்தில் சாமசாமி பணம் பண்ணி விட்டான். தன் மகன் குமாரைப் பட்டணத்தில் படிக்க வைத்தான். குமார் பட்டணம் போவதைப் பார்த்து உதயனும் பட்டணத்தில் படிக்க வேண்டும் என்று அழுதான். இருஞ்சாமி உதயனையும் பட்டணத்துக்கு அனுப்பிப் படிக்க வைத்தான். இந்தவிதமாக குமாருக்கும் உதயனுக்கும் இடையே இருந்த அன்பு இடையறாமல் வளர்ந்து சகோதர பாசமாக மாறி விட்டது.

பணம் சாமசாமியின் மனோநிலையை முழுதும் மாற்றி விட்டது. அவன் அகம்பாவக் குன்றில் ஏறி விட்டான். அவனுக்கு மூத்த மகன் துரைக்குத் திருமணம் நடந்தது. அச் சமயம் இருஞ்சாமியையும் அவன் மனைவி சரஸ்வதியையும் அவன் இழிவாகப் பேசி அவமானம் செய்தான். இதைக் கேட்டுக் கோபம் கொண்ட இருஞ்சாமி தன் மனைவி சரஸ்வதியுடன் பாதியிலிருந்து வெளியேறினான்.

அப்பொழுதே உதயனுக்கு வேறு இடத்தில் மணம் செய்யத் தீர்மானித்துப் பட்டணத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த உதயனை ஊருக்கு அழைத்து வந்தான் இருஞ்சாமி.

இருஞ்சாமி வரும் வழியில் ஊருக்குப் போயிருந்த போது, உதயனின் கல்லூரி மாணவிகளும் ப்ரொஃபஸர்களும் சேர்ந்து அவனை அழைத்துச் சென்று குமாரும் அவளுக்கும் நிச்சயிட்ட திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர்.

இருஞ்சாமி விஷயம் தெரிந்ததும் உதயனை விரட்டிவிட்டான்.

"இந்தக் கிருஷ்ணசாமி ஒன்றையும் சொல்லமாட்டான்; ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டால் அதன்படி கடக்கமாட்டான்!" என்று தன்மானத்தோடு அவன் மாட்டேன் போவது படத்தின் கடைசி

வரையில் பல்லியாக அமைந்திருக்கிறது.

குமரியின் தலையில் துருத்தியின் மீது ஒரு முரட்டுப் பெண்; ரவுக்கை, முழம், கையில் எல்லோரையும் இம்சித்திருக்கும். மனிதனின் முரட்டுக் கபளம் காரணமாகத் தனக்கு வீடு வசதி இல்லாததால் வீட்டிலேயே தங்க ஆரம்பித்திருக்கும்.

சந்தர்ப்பவசத்தால் தான் மனிதர், இந்தப் படத்தில் கல்ல முக பாவங்களுடன் கண்ணும் வடித்திருக்கிறார்.

இந்தப் படத்தின் கதாநாயகி — வட்டிய மருமகளாக வடிக்கிறார் ஸ்ரீமதி பத்மினி.

தனக்கு சந்தர்ப்பின் முரட்டுக் கபளத்தைப் படிப்படியாக மாற்றி, அவன் கணவன் தன்னையும் திருத்தி, தாயின் வீட்டுக்கே சென்று, அவளை அழைத்து வந்து குடும்ப சௌகரியத்தை கவனிக்கிறார் உஷா.

படத்தின் தலைப்புப் பாத்திரம் ஸ்ரீ டி. கே. ராமச்சந்திரன், தம்முடைய பெரிய விழிகளாலும், பார்வையாலும், தலை ஆட்டலாலும் உதவி செய்து பல மனிதர்களைச் சிரிக்க வைத்திருக்கிறார்.

குரி என்னும் சினிமாப் பைத்தியம் (டி. கே. ராமச்சந்திரன்) தன் கல்யாணச் சொந்தங்களுடன் ரயிலில் பயணம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது அவர் தன்னை வந்து அவனை அழைத்துச் செல்லும் வண்டி எப்படிப்பட்ட பிரமுகரி வையும் சிரிக்க வைத்துவிடும்.

குரிக்குப் பெண் கொடுக்க வந்த இருவரை சமி (உஷாவின் தாதை)யின் எதிரில் ரயில் மாறி வேறும் புன்று பயணிகளும் பார்த்தேறும் குரி வடிக்கும் காட்சி, படம் பார்த்து முடிந்த பிறகும் கூட சிரிக்க சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

குரியின் சினிமாக் கம்பெனியில் உஷாவின் சகோதரர் ரமா தெரியாதனமாகச் சிக்கி விடுவார். அவருக்கு ஏற்படும் சோலியைத் தருவதாக சொல்லி, குரி அவரை மாட்டிவிடுவார். ரமா பெரியவரின் மீசை வரப்பட்டுச் சிரிப்பை அடைவார்.

உஷா இரண்டு குடும்ப சௌகரியத்தைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கும்; தன் பிறந்தகம் போவதாகவும், ரமாவையும் தனக்கு அழைத்துப் போவதாகவும் சொல்லி விட்டுத் தந்திரமாக இருப்பையும் அப்பாதிக்கு அழைத்துச்சென்று தன் தொழில் நேர்டத்தில் உதவியாள், கைப் பிரசவம் ஆக உதவியிருக்கும்.

இந்த வாத்தியை போலிருந்த ரயிலையும் அவன் மனைவியும் வர வண்டியை மூலம், உஷா கல்யாணமாகக் குழந்தை பெற்றிருப்பதாகச் சொல்லி யுற்று ஓடோடியும் இருப்பையும் ஆஸ்பத்திரிக்கு வருகின்றனர்; உத்தமி உஷா குழந்தைக் காட்டிக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. அதற்குப் பதில் உஷாவின் தங்கையின் பழி விழுந்தது.

இது சொல்லாமல் கட்டம்மாளின் உயிர்த்த, அவள் வழியில் ஒரு ஆதார தெரியைக் கற்பிக்க, இந்தக் கொடிய சொல்லாலைப் படம் பிடிப்பாளர் உஷாவின் தங்கையை துளித்து சமந்தி விட்டனர்.

கதி முடிவில் கடப்பது போன்ற அந்தகை எல்லாமான கட்டங்கள் வெள்ளம் உஷா (பத்மினி) தீரமாகவும் உணர்ச்சியுடனும் நடித்துப் படத்தில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

துன்ப துண்டாக சிரிக்கும் சம்பவங்களையும், துன்பமும் துன்ப முடிச்சுப் போட்டு முடிவு கற்ற வேண்டிய கட்டங்களையும் துன்ப சேர்க்க இந்த "மருமகள்" படத்தின் ஒரு மோட்டார் விபத்து வருகிறது. பயப்பட தீங்கு! அந்த மோட்டார் விபத்து, சிரிக்க காரணங்களை துன்ப சேர்த்து வைக்கிறது.

குமார் அபெலிக்காவில் படிப்பு முடித்து திரும்புகிறான். உஷாவின் மீது ஏற்பட்ட காதலைத் தெரிவிக்கிறான், காரில் ஏறி, அவர் வேகத்தில் இருப்பையும் ஆஸ்பத்திரிக்கு விரைகிறான், வழியில் விபத்துக் குள்ளாகிறான். குமாரின் நிலைமையை அறிந்து குழந்தையுடன் உஷா வீட்டுக்கு வருகிறாள். மாரியார் மீசை யும் எடுத்து அவன் வெளி வேற்றுகிறான். அப்பொழுது தான் தன் தந்தை தாயுடன் சென்றிருக்கிறான். உஷாவின் மீது எதிர்க்கப்பட்ட பழி நீங்குகிறது. குடும்ப பந்தம் மீண்டும் வந்து குல நிலைமை உஷா பொற்றப் படுகிறாள்.

மனைவாகத் தெரிந்தே மாமி, அவனை வழுவி விழச் செய்த குரி, அந்தப் பெண் குழந்தையே மணந்து கொள்ள நேருகிறது! குரியின் தந்தையிடம் வாதாடினவாக அவனுக்கும் பிறந்த குழந்தையைத் தனியில் மணந்து வழங்குகின்றனர்!

"மருமகள்" படத்திலிருக்கும் சிலவான சம்பவங்களே மிகைக் கூர் வண்டியை இருப்பதாகி, தயால், டெலிபோன் இல்லாமல் செய்தி இலக்கங்களின் வேலையைத் தந்த மாதம் செய்கிறார்!

"மருமகள்" படம் —இன்பம், துன்பம், கதை, வழுவி விழுதல், எழுந்திருத்தல், நகைப்பும், சோகம், ஏக்கம், வீரம் —முதலிய பல நல பாவங்களும் அடங்கிய படம்.

கடாவ்
வாயில்

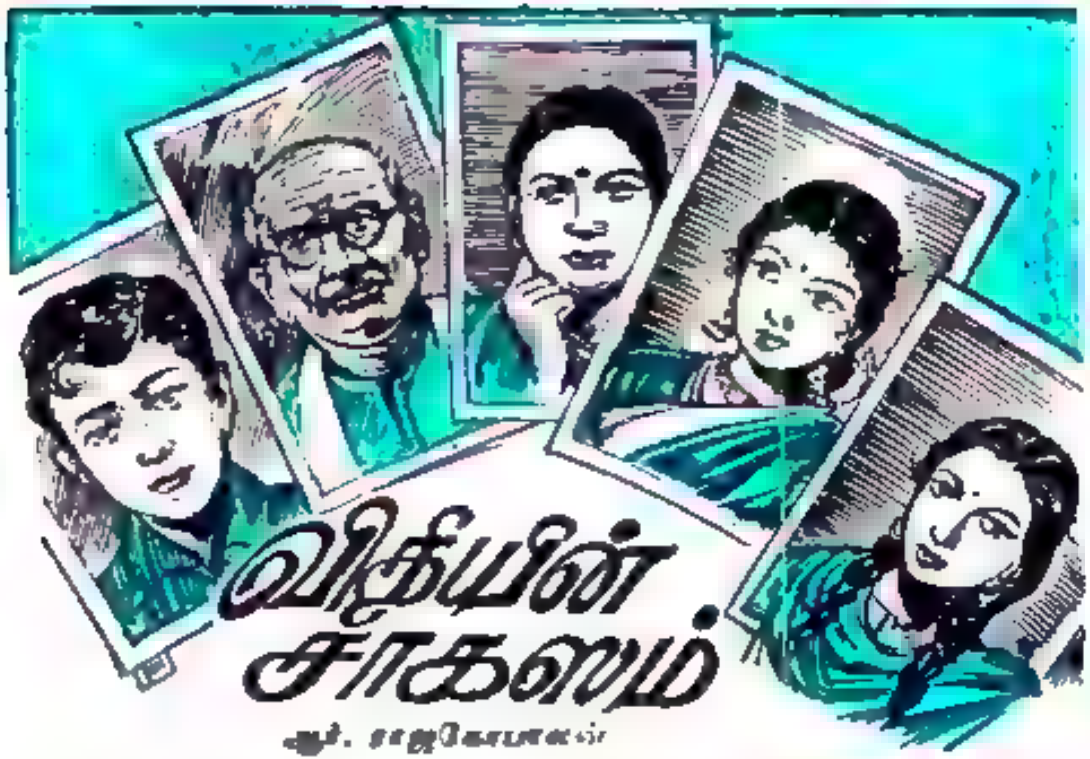

விதியின் சதுரங்கம்

ஆர். சதுரகோபாலன்

சேர் சொல்லுக்கு:

ஹெல்மெட் மாதிரி எப்போதும் மாத்தாமல் இருக்கும் கேசிகளைப் பார்த்தால் எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வரும். இந்த ஆளை என்னவென்று சொல்லி கேட்டால் என்ன? என்று. இவர்களுக்கு ஒரு அன்னியோன்ய பாசம், அன்பு இவர்களுக்குள் இருக்கிறது என்று தான் சொல்ல முடியும். அவர்களுக்குள் என்ன பேசி, ஏது பேசுகிறார்கள் என்று நான் கவனித்ததில்லை. ஆனால் இப்போது என்ன என்ன பேசுகிறார்கள் என்று கவனிக்கிறேன். எனக்கு ஒரு விஷயம் இரண்டு மூன்று வருஷமாக இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களை அன்று கோயில் பாஸ் கொண்டுவந்து கொடுத்தும், என் மாமனார் ஒரு பத்து இருபது ரிப்பேர்கள் இருக்கிறதென்றும், மாமா என்ன மீனம் பேசினார். எப்போது என் மூன்று சொல்லி சொல்லி வைத்தார்கள்! மாமனின் என்ன என்னமோ! அவர் எத்தனையாவது வருஷமாக இதை செய்கிறார்!

அவருக்கு மூன்று சொல்லி கொடுப்பதற்கு மேலே என்னவோ, எதையோ கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார், மாமா எதையோ பற்றி சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்! அவர் இருக்கும் அறை, என்ன ஏன் வர்ணிப்பதற்கு இல்லை. அவர் மேல்-மற்ற எதையும் பற்றி கவலை. அந்த அறையில் முழு அவரை மட்டுமே பிடித்திருக்கிறார்!

"மாமாவுக்கு என் மாமனார் என்று சொல்லி வைத்தார், என் இயற்பெயர். எதனால் உண்டாகிறது? மாமா கொண்டு வந்துவைத்து அவர்களுக்கு என்ன அவசரத்தால் இவ்வளவு வேலை?"—என்று என் மனைவி கேட்டாள். "அதனால், இது என்ன அவருடைய வாழ்வு. அவர் இல்லாமல் முடிவு செய்ய கூடாது" என்று சொல்லி கடை கொண்டு போனார் அவர். மறுபடி என்னவோ வாங்கி வந்தார். ஆனால் அவர் அதன் மூலம் ஒரே விஷயத்தைத் தான் குறிப்பிடுகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும்; அவருக்கும் தெரியும்.

என் மனைவி சொல்லி சொல்லும் பொழுது அவளால் அவர்களை குறிப்பிடுவார். என்ன என்னும் பதவியில், பிறவியில் ஏதோ ஒரு வகை, எதோ ஒரு அவருக்கு வரவில்லை என்பதைக் கேட்டேன். இந்தச் சொல்லுக்கு என்ன என்னும் பதில் சொல்லு! என்னும் பதில் இருக்கு! பிறவியில் ஏதோ ஒரு அவருக்கு வரவில்லை. அவர் ஏதோ ஒரு இடத்தில் சொல்லி இருக்கிறார். எனது ஏதோ ஒரு அவரை அவருக்கு ஏதோ ஒரு விஷயம்!

அவர் என்ன சொல்லி, அதற்கும் மேலே என்ன ஒரு ஏன் கொண்டுவந்து என்ன இப்போது மேற்கே ஏதோ ஒரு சொல்லி கொண்டும் என்ன என்னம் வைத்து. 'அவர் என்னும் பதத்தைப் பற்றி சொல்லி, என்ன புத்தகங்களைப் பற்றி சொல்லி சொல்லி' என்பதெல்லாம் என்னுடைய அறிவுக்கு.

அன்றைக்கு என் மனைவி மாலையும் மிக அழகாக பேசினாள். அது இன்னும் என் மனதில் ஒன்றாக இருக்கிறது.

"சொல்லும் பற்றி சொல்லும் சொல்லி ....."

"அவர்களுக்கு முன்னால் அவர் ஆகப் பெரியவர் ....."

"முன்னால் என்ன ஏன்?"

"பாம் கொண்டுவந்தது. 'பாம்' 'பாம்' என்று வைத்துக் கொண்டு, அவர்

துக்கு ஒரு வீடு இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று சக்கர சைகிளும் இருக்கிறது. மகளுக்கும் வீடு முடைய சொத்து வந்திருக்கு. அதனால் வம்பிளை அவளுக்குக் கொடுத்து விட்டால் பணமும் தானே அவளுக்கும் போய்ச் சேருகிறது....."

"நீங்கள் கேட்டை கடுவுதென்னாம் இருக் கட்டும். அவள் சொத்தை அவளே விருத்தி செய்து கொள்ளாமல் ....."

"வைரமி, அவளுக்கு ஏற்ற காலம் வரும் பொழுது அவளும் கல்யாணம் பண்ணுவாள். அவளுக்கு வரும் மனம் ஒப்பிப் போல் விட்டால். ஆகை மீறும் அவள் அவளுக்குத்தான்....."

"எதிர்கும் குதர்க்கமாகப் பேசாதை உங்க ளுடன் எப்படிப் பேசுவது?"

பேச்சு அத்துடன் நின்று விட்டது. வைரமி மெய்யா—என் மனை—எனக்காக வாதாடினாள். ஆனால் மனம் குறுகுகு நின்றது. அதனால் பணமில்லை, அந்தஸ்து இல்லை என்ற காரணத் தினால். ஆனால், புகை மெல்லியது, நீ என்பதைத் தன்னையும் கண்டு கொண்டேன். வம்பி மீன் வாழ்க்கையை நினைக்கும் பொழுது அதிகமாக எனக்கு இன்னு. ஏன், அன்னம் பெற்றெடுத்த பெற்றோர்களுக்கு மின்னு. மீன், மருமகனுக்கு! பணத்திற்கு இருந்தது. அந்தப் பணம் என்னிட மிருந்தால், அதை கான் சம்பாதித்து விட்டால், வம்பி என்னுடையவளாகுவாள். ஆனால் பணம் சேகரிப்பது எப்படி?

வைரம் சொல்லுகிறாள்:

இதைக் காலத்துப் பின்னைக் கிடைக் கணவரை வாசல் விடுவது அல்லது நடுவேற்று எதாவது புதிர் போடுவது, அல்லது நினைத்த மாதிரியான எதாவது நிகழ்ச்சி செய்வது என்று வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட பின்னைகள் தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கால்கள் என்று சத்தியம் வேறு செய்வார்கள். அப்படித்தான் இருந்தது. 'சரி 'சான் பட்டணத்திற்குப் போகப் போகிறேன்' என்று சொன்னதும், இருக்கிற சிலதைச்சாமான்களை வண்டியில் ஏற்றி, அவனுக்குச் சப்பாட்டுக்கு வைத்தேன். உன்னுடனேயே இருந்து எதாவது செய்து கொண்டிருப்பான் என்று நினைத்தால், 'பட்டணத்தில் வேறு போகிறேன்' என்று பிடிவாதம் செய்தான். அவனுக்கு வம்பியைக் கொடுத்து நான் விட்டேன் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் எனக்கு. இவன் பட்டணத்திற்குப் போய் என்னதித்துக் கொட்டி என்ன செய்யப் போகிறான்! பணத் தட்டுப்பாடு தான் போகிறான்! எதுவும் எப்படியோ கொண்டு பார்த்து விட்டேன். அவன் கெட்டிக்காரனே!

குன்னை வண்டி வந்து நின்றது. "மாமா! என் வரும்வரை என் தாயாரை நீங்கள் தான் கவனித்து கொள்ளும்" என்று சொல்லி விடை பெற்றுக் கொண்டான். பட்டணத்தில் சேர்வது, மயிலிருந்து ஒட்டகம் வாங்குவது போல என்ற நினைப்பில் அவன் தாயாரை என் தங்கை அம்மையை அழ ஆரம்பித்தாள். அழுகை என்ன வேண்டி இருக்கிறது! அன்னம் 'போய்விட்டுச் சொல்லாமல் வா' என்று ஆசீர்வதித்தாள் கொண்டேன். வண்டி புறப்பட்டு விட்டது. வம்பியும் பொட்டும் பொட்டைக் கண்ணிற் தெரியும் வரை கொண்டு கின்றன். கெஞ்சு பிரிவு அவளை வாட்டி வதைத்தது.

அவன் ஏன் பட்டணத்திற்குப் போக நினைத் தான் என்பது எனக்குத் தெரியும். வைரமியும் எனக்குச் சொல்லியிருந்தாள். கொஞ்சம் தெரிந்து விட்டது. பணம் இல்லாத காரணத் தால், வம்பியைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று அவன் நினைத்தது எனக்கும் அவனுக்குத் தெரி யும். ஆனால் இதற்காகப் பட்டணத்திற்குப் போவானேன் என்பதை மனமுமாக அவனுக்கு அறிவித்தேன். ஆனால் அவன் அதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஸ்ரீ லட்சுமி! இதற்குமேல் வழியில் பெரியவனான என் அவனுக்கு எதைச் சொல்வது? எப்படிச் சொல்வது!

* * *

'GUIT, மனிபாட்' என்று தபால்காரன் எத்தனையோ முறை என்னை அழைத்திருக்கிறான். எங்கிருந்து எனக்கு மணியார்டர் வரும்? சேலம் பணத்தான் வந்திருந்தது; வைரமுத்துப் போட்டு வாங்கிக் கொண்டேன். "பின்னவனுடன் என்னை பிருக்கிறான் என்பது கூடத் தெரியாமல் ஒரு உத்தியோகம். ஆனாலும் வைரமுத்தைப் பாராட்ட நினைத்தேன். நினைத்த வுடன் வம்பிக்குக் கடிதம் எழுதி வைரமுத்துக்கு வாழ்த்துக் கூறவேண்டும்" என்றேன். இதைக் கேட்டதில் அறுவைதருவுக்கும் பரம சந்தோஷம். அப்படியே புளித்துப் போய் விடுவான். ஆனால் வைரமுத்து எதிரும் ஒரு முறை இருக்கும். இடக்கரடக்கலாகச் சொல்வான், என் அவனுக்கு அத்தனை கொழுப்பா தெரியவில்லை!

நிலைமை இப்படி இருக்கும் அதே வீட்டு வாசல் மாலையில் வைரமி மறுத நின்று, வம்பி பிறகு பால் கொடுத்து விட்டு சமையல் ஏதாவது கொண்டிருக்கிறாளா? வைர மிக்கும் பொழுது போக அந்த மன சமையல் விட்டால் வேறு வழியில்லை என்றும் விட்டது!

அன்னத்தை என்னவோ விழுங்கிவிட்டது போல் ஒரு வேகத்தில், "இதற்கோ" என்று என்னைப்

கம்ப்யூட்டர். மகன் என்னவோ ஏதோ வீக்கு மாத்து எழுதிருந்து போனேன்.

"ஏன்று கண்டிராக்ட் ஸ்ரீவாஸன்..."

"அவனுக்கு என்ன ஆச்சு...?"

"எடுத்ததுமேயே குதிக்கும் ஆரம்பிக்கட் டேனே..." என்றான் சேகரம்.

"எதுதான் சொல்லேன். அவன் தன்னுடைய தாயைக் காலிலும் சமயல்காரனும், குபேர பட்டணத்தில் சொத்து கொண்டே போகிறது போல் வீட்டுக் கொண்டு போகிறதாகிறேன்! எதாவது 'ஆல்டர்டிவ்' ஏதே மாட்டிக் கொண்டு விட்டானே என்றுதான் கேட்டேன்....."

"சரிதான். உங்க கேஸ் போதுமே!"

"எனி, அவனுக்கு வக்கீலைக் கொடுத்தால் என்ன, என்றுதானே கேட்கிறேன்?"

'ஆமாம்' என்பதற்கடையாளமாக அவன் தலை ஆட்டி விட்டு, "சீனாவைச் சொத்து இருக்கிறது. பட்டணத்து கண்டிராக்ட் எடுத்திருக்கானே, இங்கேயே சீனாவைச் சம்பாதித்துத் தள்ளுகிறான். பார்க்கிறதுக்கு கன்றாவும் இருக்கான்" என்று ஸ்ரீவாஸனைப் பற்றிய விமர்சன மாலை வேறு முடித்தான்.

"கையிலே வெண்ணெயை வைத்துக் கொண்டு நெய்க்கு யாராவது அலைவார்களா? இந்தக் குபேரனிடம் நம்ம சேதி சேதில்" என்ற தூண்டில் என் சொன்னேன். அவன் விடவில்லை, மேலே கொண்டே போனான்!

வேறு நலத்தை ஆற்ற வேண்டிய அந்தக் கொண்டு போகும்! வம்பிலிருந்து சம்பந்தம் இல்லாமல், ஸ்ரீவாஸன் எப்படி பெரிய மாப்பிள்ளை முடியும் என்ற என்னத்தில் அவன் என்ன வரிதும் செய்து கொள்ளட்டும் என்ற அவன் வழியே விட்டு விட்டேன்.

சிகரம் சொற்றுச் :

அந்த சமயத்தில் பெண்கள் ஏதோ இப்படி இருந்திருந்தால். தன் மனைவி அத்தனித்துக் கொண்டு கிளிருந்தால். பொடவை அப்பிக் கொண்டிருந்தால். இன்னமும் என்ன வெல்லாம் உண்டோ அதெல்லாம் செய்து கொண்டு வாசி யும் என்ற சொல்லுகிறார்கள்! என்ன வாசி எதோ தெரியவில்லை. கல்யாணம் என்றும், 'நான் இவளைத்தான் கல்யாணம் செய்து கொள்வேன்' என்ற அடம் பிடித்தார்கள். இத்தனாதி அந்த சமயத்தில் கான் கண்டிருந்தால்கூட அது குற்றமாக விருந்திருக்குமோ!

எப்படியோ, அப்பாவி பட்டு, சீனிவாசனும் வம்பிக்கும் கல்யாணம் செய்து வைத்துவிட வேண்டும் என்ற உத்தேசத்திருக்கிறார்கள். அப் பாவுக்கும் பெண்ணுக்கும் இதில் கொஞ்சம் கூட இஷ்டமில்லை. என் பிரயோகத்திற்காக நூல்கள் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். இன்று சாயங்காலம் சீனிவாசன் வரப் போகிறான். இவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்களோ!

சாயங்காலம் வந்தது. பெண் பார்க்கச் சீனிவாசனும் வந்தான். கல்ல வேளை வம்பி ஒன்றும் சொல்லாமல் டிபன் கொண்டு வைத்து, நமஸ்காரித்துவிட்டு வந்தாள். என் அதிர்ஷ்டம், அவளுக்குப் பெண் பிடித்துப் போயிற்று. வம்பி வந்து சரிக்கட்டி வைக்க வேண்டும். பிறகு என்ன! கோட்டு மேளம் கேட்ட வேண்டியதுதான்.

"வைன் எப்படி?" என்று கேட்டேன் அவளை, அவர் மறுத்து, "ஜெக்லிப்பர் என்ன சொல்லி விருக்கிறார் தெரியுமா, அம்மா?" என்றான். ஜெக்லிப்பர் என்பவன் யாரோ, எவனோ? எதையாவது உளறி விட்டுப் போயிருப்பான்,

தண்ணீர் பேய்-எதிராய-"வாள்போலைஸ்"

முடியவில்லை. அவன் விடவில்லை, மேலே கொண்டே போனான்!

வேறு நலத்தை ஆற்ற வேண்டிய அந்தக் கொண்டு போகும்! வம்பிலிருந்து சம்பந்தம் இல்லாமல், ஸ்ரீவாஸன் எப்படி பெரிய மாப்பிள்ளை முடியும் என்ற என்னத்தில் அவன் என்ன வரிதும் செய்து கொள்ளட்டும் என்ற அவன் வழியே விட்டு விட்டேன்.

"வைன் எப்படி?" என்று கேட்டேன் அவளை, அவர் மறுத்து, "ஜெக்லிப்பர் என்ன சொல்லி விருக்கிறார் தெரியுமா, அம்மா?" என்றான். ஜெக்லிப்பர் என்பவன் யாரோ, எவனோ? எதையாவது உளறி விட்டுப் போயிருப்பான்,

இதற்கா எனக்கு எதற்கு! அது பள்ளிக்கூடப் பாடமா பிருந்தன் பிளை எழுத வைத்துக் கொள்ளட்டுமே!

"அடியேன்னே! என் எதையோ கேட்டேன், நீ எதையோ சொல்றியே!" என்றேன்.

"அதற்தான் சொல்லுகிறேன். அழகு என்பது உடலைப் பற்றியது. பணக்கட அப்படித்தான். பணமிருந்தால் மனிதன் அழகு செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் இரண்டும் அரியும் தன்மை யுடையவை."

"வேதாந்தம் போதும், எனக்கு வேண்டியது பதில்" என்றேன்.

"சரி, அற்தான் வட்டும். அவன் பார்த்து யாரைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள் சொல் லுறேனு அவளை....."

"இதற்கு அற்தான் என்னடி! பெற்றெடுத்த வள் என்னிடம் அவள் உனக்கு என்னடி உரத்தி! இந்த இடத்துச் சம்பந்தம் அவனுக்குக் கச்சிதமா என்ன?" என்றேன்.

கடைசியில் அவளும் ஒரு வழியாக "உன் இஷ்டம்" என்று சொல்லி முடித்தாள். என் இஷ்டம் என்ன இருக்கிறது! கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டியது அவனல்லவா.....இருந்தா லும் 'சரி' என்று எப்படிச் சொல்வது என்ற சரனத்தால், அவள் உறியது சம்மதம் என்ப தன் அதிருதி என்றே எனக்கும் பட்டது.

கல்யாணம் நிச்சயிக்கப்பட்டது. என் கணவர் ஏதோ இயற்கையாக வேறு சொற்களே தமிழ், 'நம் பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்கி றோம்' என்ற பூரிப்பிலாமலே இருந்தார். அவர் தன் வயிற்றில் கட்டி பாய்ந்தபோ! வயிற்றை 'சரி' என்று சொல்ல பிறகு அருக்கு என்ன!

பத்தில் போட்டாயிற்று. முறுக்கு சுற்றியாகி விட்டது. ஆனால் கல்யாணத்திற்கு முன்னைய தினம் காலை வரும் என் கணவர் என்னைப் பேசட்டு விட்டு எங்கேயோ போய்விட்டார். என் மனம் திடுதிப் படபடக்க! என் கணவர் அவர் எழுதிப் போட்டு விட்டுப் போயிருந்த கடிதத்தை எடுத்துப் படித்தேன்:

"எனக்குப் பிடிக்காத கல்யாணத்தை எற்பாடு செய்திருக்கள். நான் வாயை விட்டுப் பேசினால் தற்கொலை செய்து கொள்வதற்காக. எங்களது நிலையை நேரில் சென்று வருகிறேன். என்னை யாரும் தேட வேண்டாம். தொடரும் அவர்பட மாட்டேன். ஆனால் நிச்சயமாக இன்னும் சிறிது காலத்திற்குள் திருமபி வந்து விடுவேன்-என்றும்."

இதைப் பேட்டதும் எனக்குச் சொல்லமாட்டாத துக்கம் தொண்டையை அடைத்தது.

தேடி கொண்டேன் :

ஐயோ விட்டு வந்தேனே தமிழ், என் மனம் எப்பொழுதும் அவனையேதான் சுற்றித்துக் கொண்டிருந்தது. எப்பியின் அறிஷ்டமோ என்னமோ, எனக்கும் பதவி இடுவிலை உயர்ந்து வந்தது. பிறகு சாரைக்கென்னாம் என் ஆபீஸ் விஷயங்களைக் கவனித்துக் கொள்ள உதவியாக ஒரு பஞ்சாபி மாது வந்தாள். பாவம், வாழ்க்கை என்பது எல்லோரையும் எப்படி உறுப்பித் தள்ளு கிறது. என்னவோ தெரியவில்லை, என்னிடம் அவள் - ஏனோ - அன்பும் பரிவும் காட்டினாள்.

அருகிருந்த சமயில் ஒரு சான் படகோட்டிக் கொண்டு சென்றேன். அவளும் கூடவே இருந்தாள். ஆனால் அப்பொழுது வயிறு என்னுடன்

இருந்தார்கள்.....இப்படித்தான் என் மனம் எப்போதும் பரபரப்பாக அவசரப் பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். எதையும் பொறுமையாக நிதானமாக யோசிக்கத் தெரியாது. "உங்கள் காட்சி எதிர்கால வெற்றி தோல்வி குறித்தான விமர்சனம் !" என்றேன்.

"என் ஆசான் வெற்றி தோல்விகளைத் தீர்மானிக்க வேண்டியவர்கள் நீங்கள் !"

"அதற்குத் தேவையில்லை. கிரேக்கர்களும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள். உதிரிகளாய் பார்த்த தோல்வி கிரகித்தார்கள். இனியிட உங்கள் காலம் உங்களைக் குடிக்கும் என்ற எண்ணம் மனதில் இருந்திருந்தால் என்ற தெளிந்து கொள்ளலாம் !"

"இதைப் பார்த்து வெற்றி தோல்விகளைத் தீர்மானிக்க வேண்டியவர்கள் நீங்கள் தான்."

"மறுபடி தெளிவாகிவிட்டால் பயந்து மீண்டும் பரபரத்து விடுவீர்கள். என் வாழ்நாளிலேயே இதுதான் மிக மகிழ்ச்சியான நேரம்....."

"ஆனால்....." என்ற கூறி மறுபடி தோல்வி விழுங்கினான். ' எட் 'டென்று என் கையைப் பற்றினான். அந்த வெள்ளம் என்னைத் தொட்டுக் கொண்டது. என் அதிர்ஷ்டத்தை அதிர்ஷ்டத்தை ! என் மனதில் முன்பே அவனைப் பற்றி விட்டேன் !

இப்படித்தான் என்னைச் சுற்றி வரும் கொண்டே பட்டாளத்து ரெஜிமென்ட் தொடர்பு கொண்டும் தனித்து கொண்டும் தனித்து கொண்டது. எனது எதிரொலி மாதிரியே பிரதிபலிக்கும் என்பது தான் எனக்குத் தெரியும். என்னுடன் எப்போதும் மாறுபட்டதில்லை. என்னோடு தொடர்பில்லை, எனக்குத் தினமும் வரிசை வரிசையாக குவிந்தது. எதையும் எதிர்த்துப் பழகி கொண்டேன்.

"எதிரணித் தினமும் வேலைகளும், வசதிகளும் குவிகிறது. அப்படி என்ன வசதியும் வேலையும் உங்களுக்கு எதிர்பட தொடங்கி விட்டன" என்றான்.

"எனக்கு பற்றிய கிளர்ச்சிகள்....."

"என்னுடைய வாழ்க்கையைப் போலவே உங்கள் வாழ்க்கை ! இந்த, மண்டையை உடைத்துக் கொண்டு எதையோ முயல்வது..."

"அப்படியும்....."

"என்ன எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், எனக்கு விரைவில் ஒரு மாற்றத்திற்குள் என் மனம் குழந்து ஒரு விபத்தில் எதையாவது கண்டு பிடிப்பீர்கள். எனவே என் எண்ணத்தை வெளியிட்டு விடுகிறேன். என் இந்த நிலைக்கு வேறு என் காரணம் வேண்டும்..."

"உன் வாழ்க்கைக் கனவு பொய்த்து விட்டதா ?"

"ஆமாம்."

"அப்படியும்..... ?"

என் எதிரில் இருந்தவரை கேட்டுக் கொண்டு புரிந்திருக்க வேண்டும். அவருக்குக் கண்ணாடியிட்ட தெரிந்தும், எனக்கும் பிடிக்காத வழிகளையும் அவர் கடந்து கொண்டு தான் எனக் குறிக்கிறது! என் மனம் ஏற்கெனவே இன்னொரு இடத்தில் எனை புகுந்து விட்டதை என்னையும், அறுவெனவே என் கடந்து கடந்து வரவும் செய்ய வேண்டிய தினமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது தெரிவதையும் அவருக்கு எடுத்துச் சொல்ல எதிர்ப்பு நாம் தீர்மானித்தேன், முடிவில் கொண்டு ! அதிகமான நிதானம் எனக்கு என்னிடம் இல்லை ! இதிலே எனும் கடந்திருந்த அந்தச் சந்தர்ப்பம் இப்போது எனக்கு வரப்போகிறது. அதை யாரு விட்டுவிட முடியும் ! ஆகவே என் கதையை அவரிடம் கூறினேன்.

அவர் புன்முறுவலுடன், "உங்கள் என் அன்பு வரை மதித்திருக்கிறேன். வேறுக்கு பாதுகாப்பு என்னிடம் இல்லை" என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார். என் மனதிற்குள் ஒரு பெரிய பாரம் இறங்கியது.

"ஆனால் எனக்கு என் உயிரை அர்ப்பணிக்கத் தயாராயிருக்கிறேன் !"

"உலகம் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியாது போலிருக்கிறது. எனும் எதிர்பாராத வேகம் பழகியிருக்கிறீர்கள். விமானங்களை புதிதாக்குவதால் வேண்டிய வேலை ஆரம்பித்து விட்டோம். அதிலே பெரும் எண்ணிக்கையில் சோதனை பைலட்களை எதிர்பார்க்கிறோம் ! ஆனால் உங்கள் அனுபவங்களை எதிர்பார்க்கிறோம். என்னை ஒரு சோதனை வேலை மதித்து எதிர்பார்க்கிறோம். அதனால்தான் உங்களைப் போன்றவர்களை அழைக்கிறோம். சம்மதமா ?" என்றார்.

"அப்படியானால் எனக்குச் சோதனை இலகுவாக்கி விட்டீர்கள்" என்றேன், என் மனதிலுள்ள எண்ணத்தில். அவர் புரிந்தும் போலும், எனும் வெறுமையாய் பற்றி எனைத் தனும் அவனிடம் கொண்டேன். அதனுடன் கேட்டவர், "அவனைப் பார்க்கலாமா ?" என்றார் போலிருக்கிறது" என்றேன்.

என்று கிளம்பி வரவேற்பு உத்தரவு வந்தது, எனும் அவரும் இருந்தி வந்தார். என்றுபோல் போலும் இவரை மன அமைதி இப்போதும் என்னிடம் இருந்தது. அவரும் பார்த்துப் பார்த்து இப்போதும் இரண்டு தான் அறிந்திருந்தது. என் ஒரு வயிற்றுடன் பட்டாளத்தில் சேர்ந்தவனும், அவரும் ஒரு வயிற்றுடன் வாழ்வையே வரவேற்கும் உற்சாகம் !

ஸ்டெல் கொடுத்தல் :

கோவையிற்கு முதல் நாள் வந்தனை எழுதி வைத்து விட்டு ஒரு வயிற்றோடு உலகம் சென்றும். எனும் என் அப்படி கிளர்ச்சியில். என் மனம் சோர்வை என்ன எனது என்ற என்னைத்தான் முடியவில்லை. வரை விட்டு வந்துவிட்டேன். எனும் என்ன தங்களது என்ற பிரிவு எனவே, அந்த உறவினர் முதல் விட்டதும் போனேன். எனும் அவர்களை என் கவலைகளைப் பற்றி விளக்கினேன் ! மனம் பிள்ளைகளைப் போன்ற என்ன ஒரு குதிரைக் கன எனவை விருந்தினரை தொலைத் தட்டி வரவிருப்பதை ஒரு பொலிவைச் சொன்னேன். எனும் என்ன ஆச்சரியம் ! பதிலுக்கு சொல்ல வேண்டும் அப்படியே கூறினது.

"உன்னுடைய வாழ்க்கையை சோதனைக்கு எனவும் வாழ்வும் தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கும் என்பதை வெளிப்படுத்தும். அவை மட்டை மிகவும் நிலைக்கும் என்ற "வாழ்வு சரி" என்று கொள்ளலாம் ! தொடர்ந்து, அவனைச் சோதனைக்குட்படுத்தியிருக்கிறோம். என் மனைவி எதிர்பார்த்தபடி சோதனை வெளிப்பட்டு விட்டது. அதனால் நாங்கள் அவனை இன்று முதல் தினமும் சோதனைக்குட்படுத்தப் போவதில்லை. இனிமேல் அவனை நாங்கள் முழுமையாக நம்பிவிட்டோம்."

முதலில் என் மனம் சோர்வுற்றாலும் அது தவறுதலாகி கொண்டது பாவம் ! எனும் என்ன சொல்ல ! விடி வெள்ளி முன்பு அவனைக் கண்டு என்னை வைக்கும் பொழுது, அவனைக் கட்டிக் கூடவே விடுவான ! அதே விடி என் பக்கத்தில் எனக்குச் சமமாக வெளி செய்யும்பொழுது அவர் என்ன மனது கொள்ள முடியும் !

இவ் வேதனை அத்துடன் முடிந்து விடவில்லை. மறுபடியும் நினைவு திரும்பியபோது, என் தாயார் என்னை இருகைகளாலும் தொட்டு தடவிக் கொண்டிருந்தார். முதலாவதாக என் நினைவு வந்தது; இரண்டாவதாக தெய்வத்துக்கு போன என் மனைவியை இல்லாமல் தப்பித்துச் சென்றது. என்னை விட்டு போய்விட்டாள். அதில் ஒரு ஆச்சரியம் என்ன வென்றால், "என் மேல் தெரியாதவர் களுக்குத் தான் என்னவோ தெரிய" என்ற நினைவுடன், என் தாயார் என்னைக் கொடுமை செய்து கொடுப்பதாகத் திருமண முறைத் துடன் சென்னை முதல்!

Gasi Conjugation :

நீங்கு வருடகாலம் சாதனையில் வேலை செய்துவிட்டுத் திரும்பினும், அதில் எத்தனை மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு மாற்றத்தைப் பார்த்தபோது, அதில் ஏற்பட்டுள்ள மற்ற மாற்றங்கள் கால் தட்டுக்குப் பெரிது என்றுகிளைக்கச் செய்கிறது. ஆம், மாமியிடம் கண்ட மாற்றத்தைத் தான் சொல்லுகிறேன். "மனம், என்னப்பா மனம்! மனம் இன்னதற்கு வரும் காலத்துக்கு போகும், முனம் அவளை மறுபடியும் வேண்டியது! உள்ளம் போன்ற முனையைக் கண்டு ஞாலம் பெற வல்லி புனைவம் செய்திருக்க வேண்டும்" என்றன் என் மாமி.

மாமியின் மன மாற்றத்தைப் பற்றி என்னுடன் வருந்து வந்திருந்த சகாவிடம் கூறினேன்.

"இதில் விபரீதத்து என்ன இருக்கிறது! என் மாம் பிறியின் காகம்!" என்றன் சகா.

இந்த சமயத்தில் "அக்கா! அதோ காரியம் கடக்கிறதா! நான் உன்னை வரவேற்கச்! என்று புன்முறுவலுடன் கேட்டான் மாப்பி.

பிரதமரை 40 ஆண்டுகளுக்கு முன் எடுத்த ஆர். எல். கபூரவியாவால் எடுக்கப்பட்ட இந்த படம் 1940 ஆண்டு ஜூன் மாதம் 14 ஆம் திகதி எடுக்கப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் நடந்த முதல் சுதந்திர அமைச்சரவை கூட்டத்தை படம் காட்டுகிறது. இரண்டாவது வரிசையில் இடமிருந்து வலமாக முதல் நபர் சர் ஜோன் கொத்தலாவல, அடுத்து சர் ஜோன் கொத்தலாவலவுக்கு அடுத்தபடியாக சேர் ஜோன் கொத்தலாவல அமைச்சரவையில் பிரதமர் பதவி வகித்த டி.எஸ். சேனநாயக்க அவர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார். அவருக்கு அடுத்தபடியாக அமர்ந்திருப்பவர் அமைச்சர் டி.பி. ஜாயா அவர்கள். அவருக்கு அடுத்தபடியாக அமர்ந்திருப்பவர் அமைச்சர் ஜே.ஆர். ஜயவர்தன அவர்கள். அவருக்கு அடுத்தபடியாக அமர்ந்திருப்பவர் அமைச்சர் டி.எஸ். சேனநாயக்க அவர்களின் புதல்வர் அமைச்சர் டட்லி சேனநாயக்க அவர்கள். அவருக்கு அடுத்தபடியாக அமர்ந்திருப்பவர் அமைச்சர் ஆர்.ஜி. சேனநாயக்க அவர்கள். அவருக்கு அடுத்தபடியாக அமர்ந்திருப்பவர் அமைச்சர் ஜே.ஆர். ஜயவர்தன அவர்கள். அவருக்கு அடுத்தபடியாக அமர்ந்திருப்பவர் அமைச்சர் டி.பி. ஜாயா அவர்கள். அவருக்கு அடுத்தபடியாக அமர்ந்திருப்பவர் அமைச்சர் டட்லி சேனநாயக்க அவர்கள். அவருக்கு அடுத்தபடியாக அமர்ந்திருப்பவர் அமைச்சர் ஆர்.ஜி. சேனநாயக்க அவர்கள்.

முதல் உதவி செய்வது?

நேரம் சரியாகிவிட்டது. 'எல் பூரண சமையல்' வாசகர்களுக்கு சமையல் குறிப்புகளை வழங்கும் நேரம் வந்துவிட்டது. இன்று நாம் சமைக்கப் போவது என்ன? என்று நீங்கள் கேட்பது புரிகிறது. இன்று நாம் சமைக்கப் போவது ஒன்றுமில்லை. ஆனால் சமைத்தவர்களுக்கு முதல் உதவி செய்வது எப்படி என்பதைப் பற்றி பார்க்கப் போகிறோம்.

சமையல் செய்பவர்களுக்கு அடிக்கடி ஏற்படும் விபத்துகளில் முக்கியமானது தீக்காயம். சமையல் செய்யும் போது சிறிய அளவிலோ அல்லது பெரிய அளவிலோ தீக்காயம் ஏற்படுவது சகஜம். இதற்கு முதல் உதவி என்ன? எப்படி தீக்காயத்தை ஆற்றுவது? என்பதை இன்று நாம் பார்க்கப் போகிறோம்.

தீக்காயம் ஏற்பட்டவுடன் முதலில் செய்ய வேண்டியது, காயம் ஏற்பட்ட இடத்தை குளிர்ந்த நீரில் நனைத்து எடுக்க வேண்டும். அதாவது காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் குளிர்ந்த நீரை ஊற்றி நனைத்து எடுக்க வேண்டும். இதனால் காயத்தின் வீரியம் குறைந்து, காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் ஐஸ் கட்டியை வைத்து ஒத்தடம் கொடுக்கலாம். ஐஸ் கட்டியை நேரடியாக காயத்தின் மீது வைக்கக் கூடாது. ஒரு துணியில் ஐஸ் கட்டியை வைத்து ஒத்தடம் கொடுக்க வேண்டும்.

காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் தேங்காய் எண்ணெய் தடவலாம். தேங்காய் எண்ணெய் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் வெங்காயத்தை அரைத்து தடவலாம். வெங்காயம் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் கற்றாழை ஜெல்லை தடவலாம். கற்றாழை ஜெல்லை தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் தேன் தடவலாம். தேன் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் பூண்டு சாறு தடவலாம். பூண்டு சாறு தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் மஞ்சள் தூள் தடவலாம். மஞ்சள் தூள் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் சந்தனம் தடவலாம். சந்தனம் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் கற்பூரம் தடவலாம். கற்பூரம் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் கிராம்பு தடவலாம். கிராம்பு தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் ஏலக்காய் தடவலாம். ஏலக்காய் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் இலவங்கம் தடவலாம். இலவங்கம் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் ஜாதிக்காய் தடவலாம். ஜாதிக்காய் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் வெந்தயம் தடவலாம். வெந்தயம் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் சீரகம் தடவலாம். சீரகம் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் மிளகு தடவலாம். மிளகு தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் கடுகு தடவலாம். கடுகு தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் பெருங்காயம் தடவலாம். பெருங்காயம் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் மிளகாய் தடவலாம். மிளகாய் தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் கொத்தமல்லி தடவலாம். கொத்தமல்லி தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் புதினா தடவலாம். புதினா தடவுவதால் காயம் ஆறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

தீக்காயம் ஏற்பட்ட இடத்தில் கறிவேப்பிலை தடவலாம். கறிவேப்பிலை

வேறிடம் வலியும் அரசுக்குமுரு பொறுப்பு ஏராளம் இவை. பாதுகாப்பு வேலைகளை அதிகம் வளர்க்க வேண்டும். இன்றைக் தமிழ் மீன் விலை கொஞ்சமாக மன்னார் வளைகுடாவில் மட்டும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் நான்கு கோடி மதிப்புள்ள மீன்கள் கிடைக்கின்றன. இவற்றைப் பதப்படுத்தி ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் அந்நியச் செலாவணி பெருமளவில் கிடைக்கும். இதனால் மீனவர்களின் வாழ்க்கைத் தரமும் உயரும்.

இந்த மாபெரும் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு மத்திய அரசின் உதவி மிகவும் அவசியம். இதனை வலியுறுத்தி, தமிழக முதல்வர் பிரதமருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியுள்ளார். அதில் மீனவர்களின் நலனில் மத்திய அரசு தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

மீனவர்களின் நலனில் மத்திய அரசு தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று தமிழக முதல்வர்

6. சுனந்த வரம்கை!

நித்தியானந்தம் தான் கண்டெடுத்த குழந்தைக்கு சாரு என்ற பெயர் வைத்து அழைத்தார். அவர் சாரு வரும் இருந்த இரவே, அந்தப் பெயர் அவருக்கும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நித்தியா மீண்டும் யுத்தம் முதலிய யுத்தங்களில் வென்றார் சாரு நல்ல தேர்ச்சி பெற்றாள்.

6. சுனந்த வரம்கை!

நித்தியானந்தம் தான் கண்டெடுத்த குழந்தைக்கு சாரு என்ற பெயர் வைத்து அழைத்தார். அவர் சாரு வரும் இருந்த இரவே, அந்தப் பெயர் அவருக்கும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நித்தியா மீண்டும் யுத்தம் முதலிய யுத்தங்களில் வென்றார் சாரு நல்ல தேர்ச்சி பெற்றாள்.

நித்தியானந்தம் அவளுடைய வீர உணர்ச்சியைக் கண்டு வியந்தாலும், அவளுக்கு

அதிக பாதுகாப்பும் உறைப்பும் அளிக்கவே

Firestone டயர்கள்

இம்முறைகளில் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு அளிக்கப்படுகின்றன.

டயர்கள் பரிதோபஸ்தாகவும் சீக்கிரம் உரைக்கவும் தகுந்த முன்னணி யென்பதை பயர்ஸ்டோனின் பரிசோதனை போர்டர் டயர்களை 20,000 மைல் தூரத்திற்கு மேலாக அதாவது முழுதியரேக வழி யாக பூமியின் சுற்றளவுள்ள அத்தனை மைல்கள்— ஓடவிட்டுப் பரிசோதனை செய்கின்றனர். சோத்து மான ரஸ்தாக்களிலும் கரடுமுரடான பாகைகளிலும் மேடு பள்ளமான பிரதேசங்களிலும் மணிக்கு 60 மைல் வேகத்தில் சென்றதில் உங்கள் பாதுகாப்புக்கும் நீண்ட உழைப்புக்கும் பயர்ஸ்டோன் டயர்களே சிறந்தவை என்பது நிரூபிக்கப் படுகின்றது.

இந்தச் சோதனைகள் மட்டுமின்றி, ஸ்காட்லாண்ட் ஆராய்ச்சிக் கூடங்களில் மூன்றாவும், சென்ற 29 ஆண்டுகளாக இங்கிலாந்தில் விம்பிள்டனில் இடைவிடாது பெற்ற வெற்றியே பயர்ஸ்டோன் டயர்கள் இன்று சிறந்தவை என்பதை மறுபடியும் நிரூபித்து வருகின்றன.

தி பயர்ஸ்டோன் டயர் அண்டு ரப்பர் கம்பெனி ஆப் இந்தியா லிட், பம்பாய்

மணமகன் கிடைக்கான்

கடகம்

"இன்ட பால் செய்து, சர்க்கரை, நெய்து, வீட்டு வேலைகளில் தேர்ச்சிபெற்ற பெண்ணுக்கு மணமகன் தேவை. விவரம் கருக்குத் தபால் பெட்டி நெம்பர் 9999 C/o. 'அதிசயம்,' சென்னை" என்ற விளம்பரத்தைக் கண்ட முகுந்தனின் உள்ளத்தில் ஒரு விதக் கலக்கம் ஏற்பட்டது. இதைப் போன்ற ஆயிரமாயிரம் விளம்பரங்களைப் படித்துப் படித்து அலுத்துப் போயிருந்த அவனுக்கு இன்று மட்டும் ஏனோ, அதைப் பற்றியே சிந்தித்துப் பார்க்கத் தோன்றியது.

அந்த விளம்பரத்துக்குப் பதில் எழுதினால், தன் தாய்க்கு இது தெரிய வேண்டாம் என்று தன் மனத்தை, தன் நண்பன் விட்டு விலகாத்துக்குக் கொடுத்திருந்தான். கடிதத்தைத் தபாலில் சேர்த்து விட்டு வந்த பின்தான் அவனுக்கு மிகுந்த ஏற்பட்டது.

"என்ன இருந்தாலும், பக்கத்து வீட்டு கனிஞருக்கு இந்தமே செருக்கு வேண்டியதில்லை. யார்தான் அவரை வந்து கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறார்? அதைத்தான் பார்ப்போமே" என்று எண்ணியவனுப் தவன் வீட்டை யடைந்தான்.

அன்றிரவு அவனுக்குத் தூக்கம் பிடிக்க வில்லை. அவன் நினைவு எல்லாம் அந்தக் கனி கனிஞையச் சுற்றியே வினை, வினை வந்து கொண்டிருந்தது. "அவசரப்பட்டு அந்த விளம்பரத்துக்கும் பதில் போட்டிருக்கக் கூடாது" என்று ஒரு சமயம் அவன் எண்ணம் ஓடும். மறுகணம் "பக்கத்து வீட்டு கனிஞரினால் எனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? அவருக்கு வரன் பார்க்க ஏற்பாடுகள் நடப்பதாகத்தான் தெரிகிறது. நான் ஒரு வன் இருப்பது அவர்கள் கண்ணில் படவில்லையே! போகட்டுமே. இந்த கனிஞ இல்லாவிட்டால், வேறு கனிஞ எனக்குக் கிடைக்காமலா போகிறாள்?" என்று நினைத்துப் பார்த்தான் முகுந்தன். அவனைக் கண்டால், ஓடி ஓடிப் பதுங்கும் கனிஞவின் மேல் ஆத்திரமும், ஒரு வித வெறுப்புந்தான் ஏற்பட்டது.

* * *

அவர்கள் பக்கத்து வீட்டில் குடியேறிய அன்றே, முகுந்தனின் மனத்தைப் பறித்துக் கொண்டிருந்தாள் கனிஞ. அவன் படித்த கல்லூரியில்தான், அவளும் படித்தாள். ஆனால் ஒரு முறை கூட அவளை அவன் ஏறெடுத்துப் பார்த்ததில்லை. என்றாவது ஒரு நாள் அவள் பாடசம்பந்தமான சந்தேகம் கேட்டுப்போகத் அவன் கேட்கிறாள் என்று வாய்ப்பு போலாள். அவனும் சளைக்கவில்லை. தன்னிடமிருந்த புத்தகங்களைக் கொடுத்தனுப்பினான். அவளும் சளைக்காமல் படித்துத் தீர்த்தாள். மேலும் மேலும் புத்தகங்கள் கேட்டு அனுப்பினாள். நண்பர்களிடமிருந்த புத்தகங்களை யெல்லாம் இரவலாகவாங்கி வந்து அவள் கொடுத்தான். தன்னிடமிருந்த கதைகளையெல்லாம் கொட்டி, புதுப் புத்தகங்களாக வேறு வாங்கி அனுப்பினான். என்ன பிரயோஜனம்? மனோகரைக்கு "நன்றி" என்று ஒரு வார்த்தை எழுதி அனுப்பி வீருக்கக் கூடாதா? அவனுக்கு அதுப்பும் சலிப்பும்தான் உண்டாயிற்று. வேறு வில்லாமல், தெருப் பக்கம் வருவதையே நிறுத்திக் கொண்டான். வேறு புத்தகங்கள் எதுவுமில்லை என்று கையை விரித்து விட்டான். இந்த ஏமாற்றம் அவனுல் எதிக்க முடியவில்லை. அவளைப் பற்றி அவன் மறக்கத் தலைப்பட்டான்.

சிகரராஜன் தர்மத்தை இழந்தவன், தாயிருந்தான். நிறைய சொத்து இருந்தது. பெற்றோர்களுக்கு ஒரே பிள்ளை. செல்லப் பிள்ளை. அவன் படிப்பிலும் கல்லை நட்டிகை.

அவன் கல்லூரிப் படிப்பு முடிவடைந்தும், அவனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணி, மரு

தலைமைகாரர்:—நீங்கள் வாங்கிக் கொண்டு போன எட்டைத் தான் திருப்பித் தந்தீர்!

வாடிக்கையாளர்:—ஐ. சொல்ல மறந்து விட்டேன்! என் பிள்ளைக்கு எல்லோரும் அதைப் போட்டுக் கொண்டார்கள்!

தலைமைகாரர்(ஆச்சரியத்துடன்):—அது எப்படி, ஸார்!

வாடிக்கையாளர்:—முதல் வயதுக்கு அந்தச் சனியன் எட்டை வைத்தேன்! அது சரியாகிவிட்டது போலிட்டு அந்த

மகளும், பின்னோடுமாகப் பார்த்த வேண்டு மென்று அவள் தாய் மீனாட்சி விரும்பினாள்.

அதற்கேற்ப, பக்கத்து வீட்டில் குடி வந்திருந்த சுந்தரத்தின் மகன் கனிஞ கண்ணுக்கு அழகாய், பார்த்தால் பிடிக்கும்படி இருந்தது. மீனாட்சி அடிக்கடி அவர்கள் வீட்டுக்குப் போய்ப் பேசி விட்டு வருவாள். கனிஞவின் தாயும் சில சமயங்களில் மீனாட்சியின் வீட்டுக்கு வந்திருந்துவிட்டுப் போவாள். கனிஞவும் ஒருநாள் தன் தாயுடன் வருவான் என்று சுந்தராஜன் எண்ணியதுண்டு. அவன்தான் அப்படி, அவன்தான் அப்படி சுந்தராஜன் என்னியபடி ஏதும் நடக்கவில்லை.

தன்னிடம் கனிஞவுக்கு அந்த 'அன்பு' இருக்கிறதா என்பதை வெளிப்படையாக, சந்தேகமற அறிந்து கொள்ளத்தான் அவன் அந்தமே தரம் பிரயத்தனப்பட்டான்.

ஒரு நாள், மீனாட்சி மகனைப் பார்த்து, "அப்பா, உன் படிப்பு இன்னும் இரண்டொரு மாதத்தில் முடிந்து விடும். என் மூச்சிருக்கும்போதே, உனக்குக் கல்யாணம் செய்து விட்டால், என் கவலை விட்டது. நானும் நிம்மதியாகக் கண்ணை மூடுவேன். பக்கத்து வீட்டு கனிஞவை உனக்கும் பிடித்திருக்கிறதா? கல்ல பெண்! என்ன சமர்த்து! கனிஞம் பாடுவாள். உனக்கும் பிடித்திருந்தால், அவர்களும் சம்மதித்தால், கனிஞவையே உனக்குப் பெண் பார்த்து விடலாம். என்ன சொல்கிறாய்?" என்று அவன் தன் மனத்தில் உள்ளதை மூச்சுவிடக் கூட நேரமில்லாமல் சொல்லி முடித்தாள்.

"அம்மா, நீ சொல்வது சரியில்லை. நாமாகப் போவதும் நல்லதில்லை. அந்தப் பெண்ணின் மிடுக்கையும் செருக்கையும் பார்த்தாலே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவள் கர்வி போலிருக்கிறது. அவர்களாக வந்தால் பிறகு பார்த்துக் கொள்வோம். ஒன்றும் அவசரமில்லை" என்று சுந்தராஜன் தன் தாயின் ஆவலை அடக்கும் வகையில் பதில் சொன்னான். அவர்கள் எல்லாருமே கர்வம் பிடித்தவர்கள் என்ற அபிப்பிராயம் அவனுக்கு.

பரீட்சை முடிந்து, ரிசல்டும் வெளியாகியது. சுந்தராஜன் பி. ஏ. படித்து முடித்து விட்டான். கனிஞவும் தேறியிருந்தாள்.

அப்பொழுதுதான் கனிஞவின் பெற்றோர்கள், பெண் கல்யாணத்தைப் பற்றிக் கலந்தாலோசித்துக் கொண்டதாகத் தெரிந்தது. மீனாட்சி ஒரு வார்த்தை தன் மகனைப் பற்றி அவர்கள் கேட்க மாட்டார்களா என்று ஏங்கினாள். அவ்வளவு தூரம் கனிஞ அவளுக்குப் பிடித்துப் போயிருந்தாள்.

"பார்த்தாயா, அம்மா, நாமாகப் பெண் கேட்கப் போயிருந்தால், எவ்வளவு மானக் கேடாகப் போயிருக்கும். நீ வாயை மூடிக் கொண்டு சும்மா இரு, போதும்!" என்று சுந்தராஜன் தன் தாயாரிடம் சொன்னான்.

இரண்டு சமயத்தில்தான் அவள் பத்திரிகையில் வந்திருந்த விவாக விளம்பரத்தைக் கண்டதும் கடிதம் எழுதியதும்.

ஒரு வாரத்துக்குப் பிறகு, அவள் கல்பனா தன் வீட்டு விலாசத்துக்கு சுந்தராஜனுக்கு வந்திருந்த கடிதத்தைக் கொடுத்து விட்டுப் போனாள். அவன் கடிதத்தைப் பிரித்துப் படித்தான். அவன் கண்களை அவனால் கப்ப நம்பவில்லை. ஒரே ஆச்சரியத்தில் மூழ்கிப் போனான் அவன்.

அந்த விளம்பரம் கொடுத்தவர் வேறு யாருமில்லை. அவன் பக்கத்து வீட்டில் குடி வந்திருந்த கனிஞவின் தந்தைதான் அவர். அவன் வாயை மூடிக் கொண்டு அந்தக் கடிதத்துக்குப் பதில் எழுதாமலே விருந்து விட்டான்.

இப்படி இரண்டு மூன்று வாரங்கள் கழிந்தன.

மீனாட்சி மகனைப் பார்த்து, "ஒரு வேடிக்கை பார்த்தாயாடா? நமக்கு, கனிஞவைக் கொள்ள

ர் கொடுத்திருந்த விலாசத்துக்கு எழுதினார் ஸாம். இன்னதற்குப் பக்கத்து வீட்டு மாமி வந்த கதையைச் சொன்னார். எனக்கு அவ மானமாய்ப் போச்சு!" என்று சொன்னார்.

"என்னம்மா, இதில் அமானாவின் பெண் நோப் பெற்றவர்களுக்கு விளம்பரம் கொடுக்க எவ்வளவு உரிமையிருக்கிறதோ, அவ்வளவு உரிமை பெண்ணைக் கொடுத்தவர்களுக்கும் இருக்கிறது. இதற்காக அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தை, ஒரு பதில் போடவில்லை. பெண் வீடும், பிள்ளை வீடும் தெரிந்து போய் விட்டது. இவ்வளவு ஆக வேண்டியதற்கு அவர்கள் பொறுப்பு. நீ கம்மென்று" என்று சங்கரனுக்கு மீனாட்சி சொன்னாள்.

மறுநாளே மீனாட்சி கனகவல்லி வீட்டுக்குப் போனபோது, அவர்கள் அவள் சம்பந்தம், அவள் பிள்ளை சம்பந்தம் என்ன என்பதைக் கேட்டார்கள்.

"சரிதான், தாயார் பக்கத்திலேதானே இருக்கிறாள்! வந்து கேட்டு விடுவாளே" என்று சொல்லி விட்டு மீனாட்சி வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தாள்.

— ஜ —

டாக்டர் உங்களுக்கும் என் தங்கள் தாயாருக்கும் போலவே பிரமி வந்திருக்கிறது. உங்களுக்கும் மனக் கவலைதான் காரணம். அதும் உங்கள் போலவே பெரியவர்களும் பிரமி

"என்னம்மா, இதில் அமானாவின் பெண் நோப் பெற்றவர்களுக்கு விளம்பரம் கொடுக்க எவ்வளவு உரிமையிருக்கிறதோ, அவ்வளவு உரிமை பெண்ணைக் கொடுத்தவர்களுக்கும் இருக்கிறது. இதற்காக அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தை, ஒரு பதில் போடவில்லை. பெண் வீடும், பிள்ளை வீடும் தெரிந்து போய் விட்டது. இவ்வளவு ஆக வேண்டியதற்கு அவர்கள் பொறுப்பு. நீ கம்மென்று" என்று சங்கரனுக்கு மீனாட்சி சொன்னாள்.

மறுநாளே மீனாட்சி கனகவல்லி வீட்டுக்குப் போனபோது, அவர்கள் அவள் சம்பந்தம், அவள் பிள்ளை சம்பந்தம் என்ன என்பதைக் கேட்டார்கள்.

"சரிதான், தாயார் பக்கத்திலேதானே இருக்கிறாள்! வந்து கேட்டு விடுவாளே" என்று சொல்லி விட்டு மீனாட்சி வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தாள்.

— ஜ —

டாக்டர் உங்களுக்கும் என் தங்கள் தாயாருக்கும் போலவே பிரமி வந்திருக்கிறது. உங்களுக்கும் மனக் கவலைதான் காரணம். அதும் உங்கள் போலவே பெரியவர்களும் பிரமி

பட்டார். ஒரு மாதம் கடைசாதுக்குக் கொஞ்ச வேண்டிய மனிதரை அவர் பட்டினி போட்டதாக முடியாது. எல்லாச் செலவையும் மாத்து வீடுபோல அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அவரும் அதே மாதிரி தான் செய்கிறார். நீங்களும் அவர் மாதிரியே.....

ரோஸி!—.....முடியாது. முடியவே முடியாது!

டாக்டர் (ஆச்சரியத்துடன்)—என்ன?

ரோஸி: என் மனசுக்கு? தாயாரை அந்த மாதிரி நடத்த வேண்டாம்!

"எனக்கு அவமானம் என்று சொல்லி

"என்னம்மா, இதில் அமானாவின் பெண் நோப் பெற்றவர்களுக்கு விளம்பரம் கொடுக்க எவ்வளவு உரிமையிருக்கிறதோ, அவ்வளவு உரிமை பெண்ணைக் கொடுத்தவர்களுக்கும் இருக்கிறது. இதற்காக அவர்கள் எழுதிய

எம்மொழியிலும் விஸ்டம் கேட்பது விவேகமாகும் — அது நீடித்து உழைக்கும், சரியான வடிவமுள்ள நைலான் டூத் ப்ரஷ்.

In any language, it's wise to ask for WISDOM — the long-lasting, correct-shape nylon toothbrush.

ఏ భాషలోనైనా 'విజ్ డమ్' అని అడగటం వివేకమైనది. చిరకాలం మన్నే సరైన ఆకారంగల ప్లాస్టిక్ బ్రష్ అది.

சம்பந்தம்

அன்று முழுவதும் அவர் மனம் அலைந்தபடியிருந்தது.

இந்த நாட்களாக எத்தனை எத்தனையோ பெண்களைப் பார்த்துவிட்டு, அவர்களுக்கு ஒரு குறையைச் சொல்லி 'வேண்டாம்' என்று மறுதலித்து வந்த அதே கந்தரம்தான் அன்று புஷ்பாவைப் பார்க்க வந்திருந்தார். பின் சென்ற முகத்துடன் அவர் இரண்டரை மாத காலமில் வந்து அமர்ந்த பொழுதே புஷ்பா தன் அறையிலிருந்து பார்த்து விட்டாள். அப்பொழுதே அவள் தலையை இயல்பாக மேலும் நிமிர்த்தி ஆட்டிக் கொண்டாள்.

பிறகு ஒவ்வொன்றாய் பெண் பார்க்கும் படலம் நடந்தது. புஷ்பா தன் அம்மாவின் நேற்றாலையில் வழக்கப்படி வண்ணம் தொடுத்தாள். பிறகு பாடினாள். வகையும் பரிமாறிச் சப்பியும் ஆற்றிக் கொடுத்தாள்.

கந்தரம் அவளிடம் சொல்லவும் எனக்கும். மேல் படிப்பு படித்த பையன். அவனுக்கென்ன வேண்டும்! வயது வேற்று நிறத்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

புஷ்பாவின் பெற்றோர்கள் பையனுக்குப் பெண் பிடித்துவிட்டதென்று அப்பொழுதே முடிவாக அறிந்துக் கொண்டார்கள். கல்லூரியில் அந்த வருஷக்கடை அதுதான் பேட்டியில் 'முதற் பரிசு பெற்றவள் புஷ்பாதான்' என்றும் பிறகு கேட்பானேன்!

அந்த சமயத்தை முடித்துக் கொண்டு வந்தவர்கள் புறப்பட்டார்கள். கந்தரம் அந்த வீட்டை விட்டுப் பிரிய மனமே பெற்றுச் சென்றார்.

போகும்பொழுது 'அதற்கென்ன இந்த மாதக் கடைசியிலேயே முகூர்த்தம் வைத்துக் கொண்டால் போகிறது' என்று சுலபமாகச் சொல்லி விட்டுப் போனதே, புஷ்பாவின் பெற்றோர்களுக்கு அளவற்ற ஆனந்தம்.

"புஷ்பா அதிர்ஷ்டக்காரிதான்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே உள்ளே வந்தாள், அங்கு புஷ்பாவைக் காணாமல் திகைத்தும் போனாள், புஷ்பாவின் தாயார். "புஷ்பா! புஷ்பா!" என்று ஆவலாய்க் கூப்பிட்டுக் கொண்டே அறையை எட்டிப் பார்த்தாள். அங்கு அவள் கதவினில் கல்மேல் கல் போட்டுக் கொண்டு பதில் குரல் கொடுக்காமல் அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்து விட்டு, "என்ன புஷ்பா இது! ஏன்?" என்று அவளை அணைத்துக் கொண்டாள். ஒரே பெண்; செல்லப் பெண் அல்லவா!

"எனக்கு அந்த மாப்பிள்ளை கொஞ்சம் கூடப் பிடிக்கவில்லை, அம்மா!"

"என்ன உளறுகிறாய்!" என்று சற்றுக் கடுமை உபசரித்தாள் அம்மா.

"ஆமாம்; நான் அவனைக் கலியாணம் செய்து கொள்ள முடியாது!"

"இப்படியும் வண்டா! உனக்கென்ன அப்படி வயதாய் எதையோ பேசுகிறாய்!" என்று கேட்டாள் தாயார்.

"அது என்னவோ, எனக்கு அம்மா!" என்றழுத்தாள் புஷ்பா. 'வல்லவர் வல்லவர்' என்று படிக்கொண்டே யேனும் மேலிருந்த சில புத்தகங்களை எடுத்துக் கொண்டு தன் சிறு அறைதனை விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டாள் புஷ்பா.

"அது சரி! புஷ்பாவுக்கும் பிடிக்கவில்லை யென்றால் என்ன செய்கிறதாம்! கிடைத்துப் பறித்து அவள் வாழ்க்கையைக் குட்டிச் சுவராக்குகிறதா, என்ன!" என்று அவள் அப்பா அப்படியே அப்பட்டமாக அவளுக்கு எழுதிவிட்டார்.

மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கு இது ஒரு எதிர் பாராத சமாசாரம்.

ஆனால் கல்லூரியில் புஷ்பாவுக்கும் பெண்கள் பகுதியில் பிரமாதமான வரவேற்பு கிடைத்தது. அதற்கும் அவர்களுக்கு விஷயம் எப்படித்தான் எட்டிற்றோ! "சீயான

பெண்ணே நீ! நம் பெண் குலத்தின் பெருமையையே சிறுமைப்படுத்தி விட்டாய்!" என்று அனைவரும் அவளைச் சுற்றிக்கொண்டு கொண்டு போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள்.

"எனக்கென்னவோ அவன் பிடிக்கவில்லை; வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டேன்!" என்று கூறி கலகலவென சிரித்தாள்.

அன்று, காள் முழுவதும் ஒரே குதியாள மாக்கிருந்தது. புஷ்பாவின் தோழிகளை அடிக்கடி அவர்கள் குறுக்கிட்டுக் குறுக்கிட்டு பேசினதால் அவருக்கு இலேசான வலி கூட எடுத்திருந்தது. இருந்தும் அந்தக் குதியில் அவள் அதை உணரவே இல்லை.

சாதாரண மட்டத்திலேயே புஷ்பா ஒரு மாதிரி. இந்த புகழ் வார்த்தைகளுக்கு அப்புறம் கேட்க வேண்டுமா! தன் தங்கையை ஒரே அடியாய் கீழிறக்கி வைத்துவிட்டாள். காருக்காள், 'பெண்கள் ஆண்களை மணந்து கொண்டதால் ஆகவேண்டியதா' என்ற நினைப்பைக்கூட இறக்கி விட்டாள்.

இந்த நிகழ்ச்சி கப்புறம் கல்யாணி மாணவிகள் புஷ்பாவின் பேச்சுக்குப் போவதே யில்லை. 'அவளிடம் பேசக் கொடுப்பா னேன்! பிறகு அவள் சொல்வதை வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டு வருத்தப்பட்டுக் கொள் வானேன்' என்றிருந்து விட்டார்கள்.

காள் ஒரு நாள் புஷ்பாவுக்குப் புதுப் புது நோய்கள் வேலாம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. வெவ்வேறு கல்லூரி மாணவிகள் கூட அவளிடம் வலிய வந்து பழகிக் கொண்டார்கள். எவ்வேளையிலும் பத்துப் பெண்கள் குழ்வாவும் பல்லி இளித்துக் கொண்டு பேசிக்கொண்டிருக்கவே செய்தால், அந்த அவளம் புஷ்பா இருப்பாள்.

அவளுடைய புகழ் அத்தனை சிகரத்தில் ஏறும் பரவியது.

அன்று, வழக்கப்படியுள்ள, தன் கிளாஸ் பிளைன்ட் எல்லோரும் ஒன்றாக வாசலில் வந்து புதன இரு இங்கிலீஷ் ஒரு மலராள நாகரீகக் கொத்தைத் தனியே அழகுறச் செய்து கொண்டு ஒய்யாரமாய் நடந்து கல்லூரிக் குள் சென்று கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய தாவணிப் புடவை அடிக்கடி தோளிலிருந்து சரிந்து விழுவதுகூட ஒரு 'பாஷ்'ஆக்தா னிருந்தது.

மெல்லிய ரகம் ஒன்றை மனதார

யது புன்னகைத்து. சட்டென்று கிளிக்தான். அப்பொழுதுதான் தயாரானதும் அவசரக் கோடி வந்து ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்து விட்டுச் சென்றான்.

என்ன ஆச்சரியம்! அதுவும் அவருக்கு மாதச் சம்பளம் ஒரு காதம் வந்தால் தன் கணக்கு புன்னகைக்கு. இன்னது செய்ய தென்றே விளங்காமல் சற்று நேரம் கண்களை மூடி உட்கார்ந்தான். பிறகு 'எதற்கும் இருக் கட்டும்' என்று பிரின்சிபலிடம் சென்று அந்தக் காதம் வந்ததைக் கொடுத்தான். அவர் வாழ்த்தோடு அவனை அனுப்பினார்.

உடனே ஆங்காங்கு கலீல் எழுதி வீருந்தை வெல்லம் அறிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டு, அந்தத் தபீல்களையும் அனுப்பித்தார் பிரின்சிபல். அந்தக் காதம் வந்ததைக் காட்டி அவரை வருப்பு மனை வன் கைபெழுத்துக்கு ஏதாவது முதிருக்குமா என்று பார்க்கவும் சொன்னார்.

காலேஜுக்கில் அந்த காதம் வந்தும் விளம்பரமானதுதான் மிச்சம். அதை எழு தினவர் யாரென்று கண்டு பிடிக்கவே முடிய வில்லை. 'இப்படிப்பட்ட மனைவன் கம் கண் தாசிக்கே வாய்க் இல்லாதவன். உடனே அவன் கல்லூரியை விட்டு வெளியேறட்டும்' என்று கோட்டில் போடுக்கூட எழுதி ஒட்டி னார் பிரின்சிபல். பிரயோஜனம்!

அன்று புன்னா, கோபத்தில் தொல்லை உருவாகத் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பினான். அதற்குள் இச் செய்தி அவன் வீட்டிற்கு எப்படித்தான் எட்டியதோ! புன்னாவைக் கண்டதும் அவன் அம்மா தன் தலையில் அடித்துக் கொண்டாள். புன்னாவின் கண் களிலும் நீர் வழிந்தது. அவளைக் கையைப் பிடித்து அருகிலழுத்து "என்ன புன்னா, ஏதோ முன்ன மாதிரில் வைத்துக் கொண்டு தானே, அன்று அந்த மாப்பிள்ளை வேண்டா வென்று சொன்னாய்!" என்று சற்று உரத்த குரலே கேட்டாள் அம்மா. "ஆ! உன் என்னைச் சந்தேகித்திருப்பாய் அம்மா!" என்று புன்னாவின் மேல் அனுதாபமாக வரிந்து முதல் பேச வேண்டுமே! ஊரும், அவ் வரும் அவளைத்தான் குற்றவாளி யாகக் கண்டித் தொடங்கினார்கள்.

மற்ற காலிருந்தே புன்னா கல்லூரிக்கும் போவதை நிறுத்திக் கொண்டு விட்டாள். பாவம், இன்னும் ஒரே வருடம் வரிந்தால் பி. ஏ. முடித்திருப்பாள்!

வரிந்து அவளைக் பேசிக் கொள்வதை யும், ஆசிரியர் பேசிக் கொள்வதையும் புன்னா வின் அப்பாவால் சகு கொடுத்துக் கேட்க முடியவில்லை. மைத்தியமே பிடித்துவிடும் போலிருந்தது. ஒரு மாதம் வீடு போட்டு விட்டு அவரும் விட்டிலேயே உட்கார்ந்து விட்டார். அருகிலே இரண்டு மூன்று வருடங்களாக 'சிறிது' கோய் கண்டிருந்தது. அதோடு இப்பொழுது முதலில் ஒரு பெரு கட்டி வேறுபட்டு அவரைப் படுக்க வைத்து விட்டது. கடைசியில் அந்தக் கட் டியை ஆபரேஷன் செய்யப் போக அவர் இறந்து விட்டார். என்ன செய்வது!

வருமும் பலையால் கிரு கிரு வென்று சுழலையடைந்த குடும்பம். இப்படி அதி சிக்கிரத்தில் தலை மட்டை மாறு வென்று யார் தான் எண்ணினார்கள்!

மற்ற காலிருந்தே புன்னா கல்லூரிக்கும் போவதை நிறுத்திக் கொண்டு விட்டாள். பாவம், இன்னும் ஒரே வருடம் வரிந்தால் பி. ஏ. முடித்திருப்பாள்!

வரிந்து அவளைக் பேசிக் கொள்வதை யும், ஆசிரியர் பேசிக் கொள்வதையும் புன்னா வின் அப்பாவால் சகு கொடுத்துக் கேட்க முடியவில்லை. மைத்தியமே பிடித்துவிடும் போலிருந்தது. ஒரு மாதம் வீடு போட்டு விட்டு அவரும் விட்டிலேயே உட்கார்ந்து விட்டார். அருகிலே இரண்டு மூன்று வருடங்களாக 'சிறிது' கோய் கண்டிருந்தது. அதோடு இப்பொழுது முதலில் ஒரு பெரு கட்டி வேறுபட்டு அவரைப் படுக்க வைத்து விட்டது. கடைசியில் அந்தக் கட் டியை ஆபரேஷன் செய்யப் போக அவர் இறந்து விட்டார். என்ன செய்வது!

வருமும் பலையால் கிரு கிரு வென்று சுழலையடைந்த குடும்பம். இப்படி அதி சிக்கிரத்தில் தலை மட்டை மாறு வென்று யார் தான் எண்ணினார்கள்!

தான குழந்தைகளுக்கும் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டு காலங்கழித்து வந்தான். கலியாணத்துக்காக அவனைப் பார்க்க யாரும் முன் வரவில்லை. அப்படி ஒருவர் இருவர் வந்தாலுங் கூட, அண்டை அயலில் எதையோ சொல்லிப்பயமுறுத்தி விட்டு ஓடிப் போய் விட்டார்கள். பாவம்! அம்மா புண்ணிய கதியில் கலியாணமே இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருந்தான். அவனோடு கூட வசித்த பெண்களை வருஷம், ஒவ்வொருவராகக் கலியாணம் கட்டிக் கொண்டே போயிற்று. அவர்கள் திருமணப் பத்திரிகைதான் புண்பாவுக்குத் தவறாமல் வந்துக் கொண்டிருந்தது! அவை களைப் படிக்கும் பொழுதெல்லாம், ஆழ்ந்த எண்ணங்களிலே சிக்கி பெருமூச்சு விட்டுக் கொள்வான் புண்பா.

அந்த மாதக் கடைசியில், எப்பொழுதோ புண்பா நினைவிலிருந்த பொழுது திடீரென்று சென்று குடியேறின அவன் மாமா அப்பொழுதான் தன் குடும்ப சமேதமாகச் சுற்றுப் பார்க்கப் பார்த்துவிட்டுப் போக வந்திருந்தார். புண்பாவின் அம்மாதான் திருமணத்தைப் பற்றி ரொம்பவும் முறையிட்டுக் கொண்டாள். 'அதற்கென்ன நான் முடித்து வைக்கிறேன். சிங்கப்பூரில் பொண்ணாய் எனக்குத் தெரிந்த பையன். பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கிறான். கலியாண வயசு எப்படி முதலாவது தானடா?' இருந்தாலும் புண்பாவின் வயதுக்கு ஒத்துப்போகும்' என்று சொல்லி அன்றைய தினமே புண்பாவின் போட்டோவை விமானத் தபால் மூலம் அனுப்பி அறுபதே நாளில் வைத்தார். அடுத்த தபாலிலேயே அவளிடமிருந்து பெண் பிடித்து விட்டதென்ற பதில் வந்துவிட்டது. மாவருக்கும் தாய்கொஞ்சம் சந்தோஷம். மாமா சென்றதிலேயே புண்பாவைத் தனிமைத் தொல்லை தாக்கத் தொடங்கி சிங்கப்பூருக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

புண்பாவின் இருண்ட வாழ்க்கை சற்றுப் பசுமை கொண்டு விடத் தொடங்கிற்று.

அவனே சமைத்துண்டு, புண்பாவின் அழகில் அப்படியே சொக்கிப் போனாள் பொன்னுசாமி. 'கண்டதும் காதல்' என்ற கதையாயிற்று.

மறு நாளுக்கு மறுநாளே பொன்னுசாமிக்கும் புண்பாவுக்கும் வெகு விசேஷமாய்த் திருமணம் நடந்தது. ஆனால் கலியாணத்திற்கு வந்து குவிந்த வெகுமதிகளையும் வாழ்த்துச் செய்திகளையும் சொல்ல வேண்டுமோ!

பொழுது அவர்கள் புஷ்பாவைப் போன்ற பெண் கிடைத்தது பற்றி அவன் அதிருஷ்டக் காரன் என்று பொன்னுசாமியிடமே வாய் விட்டுச் சொல்லிச் சென்றார்கள். அப் புகழ் மொழிகளைக் கேட்கக் கேட்க, இவ்வுலகமே ஒரு இன்ப மயமாக தோன்றியது அவனுக்கு.

தன் ஆயிள் வீடு முடிந்தவரை புஷ்பாவை அழைத்துக் கொண்டு எப்பொழுதோ அதி தூரத்தை இடத்திற் கெல்லாம் உல்லாசப் பிரயாணம் சென்று வந்தான் பொன்னுசாமி. புஷ்பா மிகவும் சந்தோஷமாகவே இருந்தாள்.

அன்றுதான் வீடு முடிந்தது. பொன்னு சாமி ஆபீசுக்குப் புறப்பட அறைகளின் உடுத்திக் கொண்டிருந்தான். புஷ்பா, மணம் மிருந்த சாப்பிலை ஆற்றிக் கொண்டே அறையினுள் நுழைந்தாள். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் திருமணப் பத்திரிகைகளைப் பார்த்தபடியே சாப்பிலையும் வைத்தபடி கீழே வைத்து விட்டாள். "அந்தப் படத்தில் உள்ளோடிருக்கும் மற்றொருவர் யார்?" என்ற பரபரப்புடன் அவன் வாய் கேட்டது.

"அவரு! என் ஆபீஸ் கூடத்தான் வேலை பார்க்கிறார். இப் பொழுது அவர் புதிய மத்திய அரசாங்கத்தில் பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார். அவர் உதவியால் தான் எனக்கும் இந்த உத்தியோகம் கிடைத்தது. ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு, அவர் எப்படியோ பெண் பார்க்கப் போய், அவரையே பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லி விட்டாராம். அந்தப் பெண்ணின் வாழ்க்கையை அடியோடு குட்டிச் சுவராக்கி விடுவோமா பாருடா!' என்று சொல்லினேன். இதனால் இவர் அவர் மேல் கக்குரீதியில் நடந்து அவர் பெண்கூட என்னவோ மறந்து போச்சு! அவரைப் பற்றி அவ்வளவுதான் சொல்லவும் எனக்கு எழுதிவிட்டு வந்தேன். அவர் விலாசத்துக்கு ஒரு காதற் கடிதமும் எழுதிப் போட்டேன். சந்தர்ப்பம் "ஹ ஹ. பாவம்! அப்படி யெல்லாம் என்னை செய்தாய்!" என்று அந்தப் பெண்ணின் மேல் பரிதாபப் பட்டுக் கொண்டான். அதற்கு மறு நாள் கப்பலேறி வந்தவன்தான், இங்கேயே தங்கி விட்டேன்.

"அந்தப்பெண்

தான குழந்தைகளுக்கும் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டு காலங்கழித்து வந்தான். கலியாணத்துக்காக அவனைப் பார்க்க யாரும் முன் வரவில்லை. அப்படி ஒருவர் இருவர் வந்தாலுங் கூட, அண்டை அயலில் எதையோ சொல்லிப்பயமுறுத்தி விட்டு ஓடிப் போய் விட்டார்கள். பாவம்! அம்மா புண்பா கதியில் கலியாணமே இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருந்தான். அவனோடு கூட வசித்த பெண்களை வருஷம், ஒவ்வொருவராகக் கலியாணம் கட்டிக் கொண்டே போயிற்று. அவர்கள் திருமணப் பத்திரிகைதான் புண்பாவுக்குத் தவறாமல் வந்துக் கொண்டிருந்தது! அவை களைப் படிக்கும் பொழுதெல்லாம், ஆழ்ந்த எண்ணங்களிலே சிக்கி பெருமூச்சு விட்டுக் கொள்வான் புண்பா.

அந்த மாதக் கடைசியில், எப்பொழுதோ புண்பா நினைவிலிருந்த பொழுது திடீரென்று சென்று குடியேறின அவன் மாமா அப்பொழுதான் தன் குடும்ப சமேதமாகச் சுற்றுப் பார்க்கப் பார்த்துவிட்டுப் போக வந்திருந்தார். புண்பாவின் அம்மாதான் திருமணத்தைப் பற்றி ரொம்பவும் முறையிட்டுக் கொண்டாள். 'அதற்கென்ன நான் முடித்து வைக்கிறேன். சிங்கப்பூரில் பொண்ணாய் எனக்குத் தெரிந்த பையன். பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கிறான். கலியாண வயசு எப்படி முதலாவது தானடா?' இருந்தாலும் புண்பாவின் வயதுக்கு ஒத்துப்போகும்' என்று சொல்லி அன்றைய தினமே புண்பாவின் போட்டோவை விமானத் தபால் மூலம் அனுப்பி அறுபதே நாளில் வைத்தார். அடுத்த தபாலிலேயே அவளிடமிருந்து பெண் பிடித்து விட்டதென்ற பதில் வந்துவிட்டது. மாவருக்கும் தாய்கொஞ்சம் சந்தோஷம். மாமா சென்றதிலேயே புண்பாவைத் தனிமைத் தொல்லை தாக்கத் தொடங்கி சிங்கப்பூருக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

புண்பாவின் இருண்ட வாழ்க்கை சற்றுப் பசுமை கொண்டு விடத் தொடங்கிற்று.

அவனே சமைத்துண்டு, புண்பாவின் அழகில் அப்படியே சொக்கிப் போனாள் பொன்னுசாமி. 'கண்டதும் காதல்' என்ற கதையாயிற்று.

மறு நாளுக்கு மறுநாளே பொன்னுசாமிக்கும் புண்பாவுக்கும் வெகு விசேஷமாய்த் திருமணம் நடந்தது. ஆனால் கலியாணத்திற்கு வந்து குவிந்த வெகுமதிகளையும் வாழ்த்துச் செய்திகளையும் சொல்ல வேண்டுமோ!

பொழுது அவர்கள் புஷ்பாவைப் போன்ற பெண் கிடைத்தது பற்றி அவன் அதிருஷ்டக் காரன் என்று பொன்னுசாமியிடமே வாய் விட்டுச் சொல்லிச் சென்றார்கள். அப் புகழ் மொழிகளைக் கேட்கக் கேட்க, இவ்வுலகமே ஒரு இன்ப மயமாக தோன்றியது அவனுக்கு.

தன் ஆயிள் வீடு முடிந்தவரை புஷ்பாவை அழைத்துக் கொண்டு எப்பொழுதோ அதி தூரத்தை இடத்திற் கெல்லாம் உல்லாசப் பிரயாணம் சென்று வந்தான் பொன்னுசாமி. புஷ்பா மிகவும் சந்தோஷமாகவே இருந்தாள்.

அன்றுதான் வீடு முடிந்தது. பொன்னு சாமி ஆபீசுக்குப் புறப்பட அறைகளின் உடுத்திக் கொண்டிருந்தான். புஷ்பா, மணம் மிருந்த சாப்பிலை ஆற்றிக் கொண்டே அறையினுள் நுழைந்தாள். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் திருமணப் பத்திரிகைகளைப் பார்த்தபடியே சாப்பிலையும் வைத்தபடி கீழே வைத்து விட்டாள். "அந்தப் படத்தில் உள்ளோடிருக்கும் மற்றொருவர் யார்?" என்ற பரபரப்புடன் அவன் வாய் கேட்டது.

"அவரு! என் ஆபீஸ் கூடத்தான் வேலை பார்க்கிறார். இப் பொழுது அவர் புதிய மத்திய அரசாங்கத்தில் பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார். அவர் உதவியால் தான் எனக்கும் இந்த உத்தியோகம் கிடைத்தது. ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு, அவர் எப்படியோ பெண் பார்க்கப் போய், அவரையே பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லி விட்டாராம். அந்தப்

சிறந்த அம்சங்கள் யாவும்
ஒருங்கே அமையப்பெற்றவை
இருக்கின்றன

எல்லா நல்ல சைக்கிள்களும் கிடைக்கும்

ஹெர்குலஸ்

THE HERCULES CYCLE & MOTOR COMPANY LTD

Hercules

இங்கிலாந்து சைக்கிள்களில் மிகவும் சிறந்தது

புரதம் கொள்ளை

புதிய கண்டுபிடிப்பு மிக குறைந்தும் தகவல்களை இன்று தொழிலாளர் வெளியிலும் வளர்ந்தும் வருகிறது. இன்றைய முயற்சியில் பல வகையான இயல்பாகவும் வளர

கோழிமிதிக்க குஞ்சு

சங்கர்

"அம்மா, அம்மா! எனக்குச் சோறு கண்ணம்மா திரும்பிப் பார்ப்பதற்குள் அவன்

விட்டு இப்படியா வார்த்தை கொடுத்து தன் மீண்டும் பழம்பட்டான் பிரதம.

எல்லாரும் வெகுநேரம் குழம்பினர்கட்டது. அவன் அரும்பாடு பட்டு மதன முயற்சித்துக் கொண்டிருந்த எல்லாவற்றின் மீது அவன் மேலும் மேலும் கவலை மேலும் மேலும் வந்து சேர்ந்து கொண்டிருந்தன. எல்லோரும் இப்படி வார்த்தை கொடுத்து போய் விட்டார்கள். அதற்கான ஒரு விதமான கவலை. ஆனால் அவனுடைய உள்ளத்தில் பிரதம முற்றிலும் போட்டு விட்டுப் போன தருப்பு மிகவும் ஆழமான உறுத்தல் கொண்டிருந்தது.

"இன்னும் என்னதான் பிரம்மாவுக்கு அவர் கொடுக்கலாம், உலகத்தில் என்னதான் முன்னும் என் ஒரு கொடியவன்தான். பெற்ற பிள்ளையை, பிஞ்சுப் பாலகரை பழுக்கக் காய்ந்த இரும்புச் சேரால் குடுமட்ட வைப்பா! அந்த வதனை என் மற்றவர்களுக்கு—மற்ற முனி தானும் உலகம் எப்படி மதிக்கும்?"

இவை கொட்டாரம் பிரம்ம பிருந்தனர் போல் கொஞ்சம் வளர்ந்தும் பார்த்துக் கொண்டு விடும் என்னவன். அவன் என்ன இவை தூண்டி [illegible]

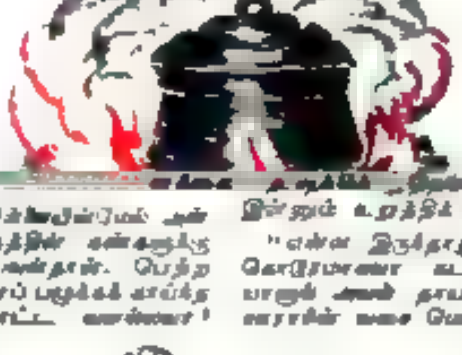

இந்த அவரது வாழ்க்கைப் பயணத்தில் எத்தனையோ இரவு துன்பங்கள் அனுபவித்துப் பார்த்துப் போல இதுவும் முடிவான் அவன். ஆனால் என்னவோ இதற்கு முன் பின்னும் அந்த சோகம் தரையில் மனம் வேட்டுப் போன்ற இருவன் வளர்ந்து என் மற்றும் கொண்டே வந்தது. இந்த இரவின் வார்த்தைகளில் நான் இருக்கிற தெய்வும் அது எனக்கும் தான். அந்த இரவு கடைசித் தன் ஆதிரைகள் விளக்குவிட்டு தெரிந்தன் என்னவோ. அது ஏன் எனும் அவர் உள் என்ன உறுத்தி கொண்டே இருந்தது. இன்னும் உறுத்தி கொண்டுதான் இருக்கிறது.

"என்ன இருந்தாலும் பெற்றவள் இல்லையா? கொடியவளா வந்து கொள்வாள்! அப்படி யாரும் அவள் தாயில்லை, பெற்றவள்!" என்ற வார்த்தை வலை மொழி தாக்கத் தாக்க பல்லு கொஞ்சம் என்ன என்னவளின் வார்த்தை ஆவேசம் பதித்து விட்டது. அதற்கு எதிலும் எவரையும் ஆதரவு என்ன என்னவளின் [illegible]

"ஏன்ன, இப்படி வைத்து மேல் கீழ் ஆ! மனிதம் இன்னும் கொஞ்ச கொஞ்சம் பின்னிடைத்தில் விழுந்து விடுவாள், என்னவளும் [illegible] இந்த அரிவாளைக் கொண்டு நீட்டி கொஞ்சம் நீயா?" என்ற கடின கொண்டே அரிவாளை தூக்கி முடிக்க முற்பட்ட எதிர்த்த என்னவளிடம் கிட்டினான் மேல்.

மேலான் முற்பட்ட வாழ்க்கை கொண்டு முற்றிலும் பதித்து விட்ட என்ன [illegible]

இன்னும் உறுத்தி கொண்டுதான் இருக்கிறது.

"என்ன இருந்தாலும் பெற்றவள் இல்லையா? கொடியவளா வந்து கொள்வாள்! அப்படி யாரும் அவள் தாயில்லை, பெற்றவள்!" என்ற வார்த்தை வலை மொழி தாக்கத் தாக்க பல்லு கொஞ்சம் என்ன என்னவளின் வார்த்தை ஆவேசம் பதித்து விட்டது. அதற்கு எதிலும் எவரையும் ஆதரவு என்ன என்னவளின் [illegible]

"ஏன்ன, இப்படி வைத்து மேல் கீழ் ஆ! மனிதம் இன்னும் கொஞ்ச கொஞ்சம் பின்னிடைத்தில் விழுந்து விடுவாள், என்னவளும் [illegible] இந்த அரிவாளைக் கொண்டு நீட்டி கொஞ்சம் நீயா?" என்ற கடின கொண்டே அரிவாளை தூக்கி முடிக்க முற்பட்ட எதிர்த்த என்னவளிடம் கிட்டினான் மேல்.

மேலான் முற்பட்ட வாழ்க்கை கொண்டு முற்றிலும் பதித்து விட்ட என்ன [illegible]

"இன்னும் என்னதான் பிரம்மாவுக்கு அவர் கொடுக்கலாம், உலகத்தில் என்னதான் முன்னும் என் ஒரு கொடியவன்தான். பெற்ற பிள்ளையை, பிஞ்சுப் பாலகரை பழுக்கக் காய்ந்த இரும்புச் சேரால் குடுமட்ட வைப்பா! அந்த வதனை என் மற்றவர்களுக்கு—மற்ற முனி தானும் உலகம் எப்படி மதிக்கும்?"

இவை கொட்டாரம் பிரம்ம பிருந்தனர் போல் கொஞ்சம் வளர்ந்தும் பார்த்துக் கொண்டு விடும் என்னவன். அவன் என்ன இவை தூண்டி [illegible]

இன்னும் உறுத்தி கொண்டுதான் இருக்கிறது.

"என்ன இருந்தாலும் பெற்றவள் இல்லையா? கொடியவளா வந்து கொள்வாள்! அப்படி யாரும் அவள் தாயில்லை, பெற்றவள்!" என்ற வார்த்தை வலை மொழி தாக்கத் தாக்க பல்லு கொஞ்சம் என்ன என்னவளின் வார்த்தை ஆவேசம் பதித்து விட்டது. அதற்கு எதிலும் எவரையும் ஆதரவு என்ன என்னவளின் [illegible]

மாலும்! தன் பிள்ளை கஷ்டத்திலாகத் இதும் வாள் என்று அவள் கண்டு வந்த இப்பக் கவலை கிடையும், இப்பொழுது அவள் கெஞ்சிலே பீறிக் கொண்டிருந்தும் தக்கத்தையும் அந்த வயோ மிருப் என்னவாக, என்ன!

«இன்று மாலைக்குள் பிறந்த ஒன்று. கல கத்தில் எந்தத் தாயும் தன் பிள்ளைப் பற்றிப் பெருமைப் படும் பூரிப்பையே வெளிப்படை கண் தான். «ஆனால் என்னவோதான் தன் பிள்ளை பிறந்த வன் மிருந்த வேதனையும் பயம் கா கிலேயுங்களும் மிகுதியாக இருந்தது. வர வாம் அது அவள் துயரங்களுக் கெல்லாம் பிறந்த வளாக இருந்ததனால்!

"எந்த எண்ணமோ இதுப் பயங்கர வாக கிடுது; பயங்கரம் அப்பொழுதே விட்டுக் குமே! பிறந்த வளும் அதுவாகச் சொல்லுக்கு அவளுக்குக் கொஞ்சம் பேசக் கொள்ளவும் என்றுவிட்டதோ!" என்கிற பிறகு.

"ஆமாம்; பிறந்த வள் கொண்டாடாத நன்றாகவே பயம்! ஆறுதல் பண்ணுகிறதும் விட்டதும் எங்களது வர் கந்தப் போகிறதும்" என்ற அவளுடைய பயத்தைப் பலப்படுத்தல் வள்ளல்.

அவளது உதட்டுக்குறைவான கொண்டாட வார்த்தைகள் கொதிப்பட்டதே தான். அவளது உள்ளம் "பாவம் போகிறோம்! இன்னும் கலவில்லையே" என்ற ஒரு தத்தது.

தாய்க் கிழவி முன்னதைப் பாராட்டும் கொப் படையாக அவளுக்குத்தான். ஆனால் கண்ணிலை தன் பிள்ளையின் பெருமை அவளைக்கூட வாம் பெண்கள் முன்னிலையில் பிரகாசமாகப் பேச்சாக கொள்ளப்பட்டன. எப்படி பிள்ளைகள் கண்டுகொள்ள தாயல்லவா!

"அம்மா, உன்னையா வாத்தியார் விட்டுவே போய் இங்கப் பண்ண வர்களையெல்லாம் வேட்டு விட்டு வா. அதற்குள் கண் புருவத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தூக்கி இறக்கிவிடுவாய்" என்று கொஞ்சி விட்டுக் குடிசை எதிர்த்துக் கொண்டு புறப்பட்டாள் கண்ணம்மாள். வழி நெடுக அவள் மனம் கிடக்கொண்டாலும் பலரைக் குழந்தை கொண்டிருந்தது. பொதுவாகவே பெரும் பேச்சு அவள் இப்பொழுது அழுத்தியது!

படம்:—இன்னும் பார்! உன்னைப் பார்த்தும் கொண்டிருந்தாலாகவே வரும் உன்னை அழைப்பார்கள் என்று வரவில் கொண்டே கொண்டு விருந்து தொடர! இன்னும் எப்படி .....!

விளக்கம்:.....ஆமாம். வாம்! இதுவரை பார்த்தும் கொண்டிருந்தால்! நான் இன்னுமாகவே பார்ப்பேன்!

கோழிக்குஞ்சு எதிர்த்து வைத்த கண்ணும் மாக அப்படியே கவனித்து நின்று விட்டாள். கோழி கொஞ்சம் தாண்டிக் கூட பிரித்த குஞ்சுகள் மற்றும் மாக்கிரி ஒன்றைக் கண்டும் கட்டிப் பெற்று மாக மாகவும் கண்ணைச் சிமிட்டுவதற்கு பிறகு ரையாக நின்று கொண்டிருந்தாள் மாலைக்கும். அவள் மனதில் பிள்ளை வரவை பிறகும் மாலைகளைக் கண்டு பிரித்தது. அவளைக் கையும் கொண்டாடும் பிரித்த கொழி அச்சுக் குஞ்சு ஒன்றை உருவிப் பல கொள்ளக் கொண்டு கொண்டிருந்தாள்.

"ஓவர்!" என்று அவர்கள் தன் பிள்ளையிடம் முதன் கண்ணம்மா. தாயைக் கண்டதும் மனிதம் 'ஹோ' கொண்டு அழைத்து விட்டான்.

"என்ன! இப்படியா முன் பிறந்ததைக் காலில் வாம் பறிப்பாள்? என்ன பிள்ளை வளர்த்திருக்கிறாய்? புதிய வாட்டும் என்றதும் இப்படியா தோம் கட்டி வைத்திருப்பதா. இனியேன் நீதான் அனுப்பும் புதிய கொள்ள வேண்டும்" என்ற கடிவிட்டுத் தாயை அணைத்துப் பிரித்த கொண்டு மனிதத்தை அடியுடன் அழித்த பிறந்த வள் குறைவாக!

கண்ணம்மாவுக்கு என்ன கொண்டுவந்து புரியில்லை. தன் பிறந்தை கற்றவைதான் பேசுகிறது. எதிர் பாலம் வார்த்தைப் பேசும் மனிதத்தை ஒரு வையில் பிரித்த இருந்தாள் கொண்டிருப்பதை கொண்டு புறப்பட்டாள்.

கண்ணம்மாவும் பொறுத்தவரை அந்த பொருத்த பிள்ளையின் பொறுமை பாலம் அப்படி வந்தும் வாறு பேசுகிறது, அவள் இப்பொழுது கடந்தைப் போல.

பொறுத்த வரை விட்டால் இதனை வரை கொடு இருந்த பிறகு. மனிதம் அழுது கொண்டே வரவைத்துப் பார்த்தவுடன் தான் போல் வரிசைத்தைக் கொண்டாள்.

அந்த வரை "ஓவர்! அம்மா!" என்ற கத்திலும் மனிதம். பாட பயன்களை தன் இரு கைகளிலும் தான் மனிதத்தின் முதுகிலே அறைந்தான் கண்ணம்மா. வெற்றி கொண்டவனைப் போல. அந்த ஆவேசத்தில் அவன் பிரித்துக் கதைப் போல நெஞ்சுக்குக் கூட தன்றாகி அழுது விழுந்து விட்டான்.

"விடு, அந்தப் பையில் இன்னுக்கு இரண்டு கொண்டு பார்த்து விடுகிறேன். இப்படியாட்டை பிள்ளை வளர்த்தால் கொண்டாலும்" என்று இரைந்து கொண்டே அவன் மேல் பாய்ந்து தொடர்ந்தும் கண்ணம்மா. பிறகு கொட்டாவைப் பொறுத்த அனைத்துக் கொண்டு அழுவாமல் தந்தை விட்டான்.

கண்ணம்மாவின் பிரமும் இன்னும் கடந்தவை. அடைத்து. "இதோ பார்! உனக்கும் பிரித்த வள் பாட தருகிறேன்" என்று கொண்டு விட்டு விளையாடுவதை கூடவே போனாள். எனும் அதற்கு இரண்டு கண்களும் பழக்கம் எனத்து மனிதத்தின் முதுகிலே வரிவரியாக இழுத்து விட்டாள்!

"ஏ மனமே! ஒருமுறைக் கொன்று விட்டேனே! உன் வெறியை இடமிழ்!" என்ற உத்தரவு பிறப்பித்தான் மன்னன். மனிதக்கறி தின்று பழக்கப்பட்டிருந்த நரிகள் கூடியிருந்தன.

இரவு மணி இரண்டு. வெற்றிக் களிப்பில் மன்னன் வெகுநேரம் கண்டு வெற்றுப் புன்னகை பூத்தான். அவன் கண்களிலும் விரிந்திருந்த வெற்றிக் களிப்பை.

மனிதக் கறியின் முன்னும் பின்னும் அவ் வப்போது அவன் இருகைகளும் சுழன்றன. எதிர்பாராத நேரத்தில் அவனுடைய குரல் மற்ற முறை கொடுத்த மனிதக்கறியை நினைவுபடுத்தி கொண்டிருந்தது.

மன்னன் வெகுநேரம் எழுந்து வெளியே மனிதக்கறியின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் வெற்றி நிலை கொண்டு எழுந்து கொண்டது.

மனிதக்கறியுடன் அரசன் எதிர்பார்த்த நரி வேலை அந்த இடம் வந்து சேரும் வரையில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

மனிதக்கறியுடன் மனிதக்கறியின் முதலில் கொண்டிருந்த நிலையில் பார்த்தான் மன்னன்.

மன்னன் வெகுநேரம் எழுந்து வெளியே மனிதக்கறியின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் வெற்றி நிலை கொண்டு எழுந்து கொண்டது.

மனிதக்கறியுடன் அரசன் எதிர்பார்த்த நரி வேலை அந்த இடம் வந்து சேரும் வரையில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

மனிதக்கறியுடன் மனிதக்கறியின் முதலில் கொண்டிருந்த நிலையில் பார்த்தான் மன்னன். அவன் வெற்றி நிலை கொண்டு எழுந்து கொண்டது.

"செய்தவரும் செய்த மற்ற இரண்டை அழைத்து என்ன புன்னகை! புலி குகைக்குள் வந்தால் வெளியே வருவதில்லை. மீண்டும் ஒன்றும் கொடு" என்ற கொக்கு நரி, "என்ன ஆனாலும் நீ இப்படி வந்து கொண்டே கொடு. நான்.....என்ன கொடுத்தாலும் என்னை விடுவதாக இல்லை" என்று வருத்தம் கூறியது.

"நீ சொல்வது சரிதான்.....இதோடை என்னுடன்.....என்னை விடு" என்று முன்னே நடந்த மனிதக்கறி நினைவு திரும்பி வந்தான்.

வெகுநேரம் கண்ணை மூடிக் கண்ணை வைத்து கண்களுடன் உற்றுப் பார்த்தும் தான் முன்னும் பின்னும் நரிகளை மாறி மாறி மனிதக்கறியை வைத்து முன்னே நடந்தான் மன்னன் அவன் ஒரு முறை பார்த்திருந்தது.

"அடடா! என் நெஞ்சே இல்லை, அவர் என்னைப் பார்க்கும் என்ன வேண்டும் விட்டு விட்டு [illegible] வரவேண்டும் நரி வேலை அந்த இடம் வந்து சேரும் வரையில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

மனிதக்கறியுடன் மனிதக்கறியின் முதலில் கொண்டிருந்த நிலையில் பார்த்தான் மன்னன். அவன் வெற்றி நிலை கொண்டு எழுந்து கொண்டது.

"செய்தவரும் செய்த மற்ற இரண்டை அழைத்து என்ன புன்னகை! புலி குகைக்குள் வந்தால் வெளியே வருவதில்லை. மீண்டும் ஒன்றும் கொடு" என்ற கொக்கு நரி, "என்ன ஆனாலும் நீ இப்படி வந்து கொண்டே கொடு. நான்.....என்ன கொடுத்தாலும் என்னை விடுவதாக இல்லை" என்று வருத்தம் கூறியது.

"எந்த மனிதனும் எவனுக்கும் எதையும் தரலாம் நீங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து பறித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கூட்டத்திற்கு"

"அதனால் ஒருமுறை, அவர் என் மனத்தை விட்டுவிட்டார், அவரை நான் எனது தெய்வமாக நினைத்து வணங்க வேண்டும்"

"எந்த மனிதனும் எவனுக்கும் எதையும் தரலாம் நீங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து பறித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கூட்டத்திற்கு"

"அதனால் ஒருமுறை, அவர் என் மனத்தை விட்டுவிட்டார், அவரை நான் எனது தெய்வமாக நினைத்து வணங்க வேண்டும்"

மறுபடி கடைசி வரை இருவரும் இல்லாத கொடுங்கோல் மனிதர்களை விட்டால்" என்ற வார்த்தை கொண்டு கொடுத்தும் என்னவோ தன் பிள்ளைப் போல் கொடுத்த கொடுமைக் கண்டும் பொறுமை பார்த்தும்.

என்னவோன் வாழ்வில் இன்னும் மிகுந்த இன்பம் நிலைத்திருந்து. இந்த பொறுமை அவரது மனச் சுமை அனைத்தும் மறைந்து கொண்டே இருந்தது. ஏன் தன் பிள்ளைக்கும் பெரிய கொடுமையை இழைத்து விட்டோம் போல அந்த உறுதியே மிக எந்த எவரையும் அலுத்துக் கொள்ளவில்லை.

"ஓ!...!!" என்ற கொக்கின் வாய் வார்த்தை வெற்றி கிழே என்ன என்னவோ ஏன்ன வெட்டை கொண்டு.

அவனுடைய வாழ்வை வட்டமிட்டு வரும் நரி நிலை என்ற நாய்களும் மிகவும் வெறுத்துக் கொண்டு ஒன்றை ஒன்று கடித்துக் குதறி முடிவில் அவன் வாழ்வில் ஒரு முறை [illegible] ஒரு முறை [illegible] கொடுத்த கொடுமை!"

மறுபடி கடைசி வரை இருவரும் இல்லாத கொடுங்கோல் மனிதர்களை விட்டால்" என்ற வார்த்தை கொண்டு கொடுத்தும் என்னவோ தன் பிள்ளைப் போல் கொடுத்த கொடுமைக் கண்டும் பொறுமை பார்த்தும்.

என்னவோன் வாழ்வில் இன்னும் மிகுந்த இன்பம் நிலைத்திருந்து. இந்த பொறுமை அவரது மனச் சுமை அனைத்தும் மறைந்து கொண்டே இருந்தது. ஏன் தன் பிள்ளைக்கும் பெரிய கொடுமையை இழைத்து

"இது சுலபம்...

லக்ஸ் டாய்லட் சோப் உபயோகித்து அதிக அழகுடன் விளங்குங்கள்" என்று கூறுகிறார்

ராகினி

"நீங்கள்தான் கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொண்டு விட்டீர்களே! வேகமாகப் போக முடியாவிட்டாலும் கொஞ்சம் வேகமாகவாவது நீங்களே காரை ஓட்டிக் கொண்டு போய் விட்டு வாருங்களேன்" என்று ஆசையோடு சொன்னாள் மங்களம்.

அவளுடைய பயம்கொள்ளிக் குணமும் அவள் மனவியாதி அவளுக்குத் தெரியாதா, என்ன? ஆகவேதான் அப்படிச் சொன்னாள்.

சம்பத்துக்கு ஒருபுறம் பயமாகத்தான் இருந்தது. இருந்தாலும், 'தனியாக காரை எடுத்துப் போய்ப் பார்ப்போமே!' என்றும் தோன்றியது. 'சரி' என்று சொல்லி கார் சாவியை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான்.

சிறிது தூரம் சென்றதும், ஒரு வாலிபன் கை தட்டிக் காரை நிறுத்தச் சொன்னான். அவன் 'டிப்-டாப்'பாக உடுத்தி இருந்த உடையைக் கண்ட சம்பத்தும் மனம் இரங்கிக் காரை நிறுத்தி, "என்ன விஷயம்?" என்று கேட்டான்.

"நான் அவசர வேலையாகத் திருச்சிக்குப் போக வேண்டும். பஸ்ஸுக்கு வெகு நேரமாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். வரவே இல்லை. எனக்கு போதும் தூரம் வரை [illegible] கொண்டு போய் விட்டு வாருங்களேன்" என்று ஆசையாகச் சொன்னான் அவன்.

அவனுடைய பயங்கொள்ளிக் குணமும் அவன் மனவியாதி அவனுக்குத் தெரியாதா, என்ன? ஆகவேதான் அப்படிச் சொன்னான

அதற்குள் மைதாப்பேட்டை காந்தக்கிளி போலீஸ் நிற்கும் இடம் வந்து விட்டது.

தன் நிலையை விளக்கிய வாலிபனுக்கு சம்பந்தம் தன்னைப் போலீஸில் ஒப்படைத்து விட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம் உண்டாயிற்று என்னவோ, தெரியவில்லை. சட்டென்று உரத்த குரலில், "ஸார்! போலீஸில்..." என்று ஆரம்பித்தான்.

கழுகளில் புதிர் பறப்பது போன்ற அது பலத்தில் சம்பந்தம் ஏறி புறம் போகிறோமா, இடது புறம் போகிறோமா என்ற கூட யோசனை, காரை வேக வேகமாக விடத் தொடங்கினான்.

அந்த சமயம் போலீஸ்காரன் 'விசில்' எடுத்து ஊதி விட்டான். சம்பந்தத்துக்கு உயிரே போய் விட்டது. வண்டியை ஒரு ஓரமாகக் கொண்டு நிறுத்தினான். பிறகு, போலீஸ்காரன் கேட்கும் கேள்விகளுக்கெல்லாம் "தயாராக, தயாராக" என்று சொல்லி முடிப்பு கொண்டான். போலீஸ் காரன் அவன் விலாசத்தை வாங்கிக்கொண்டு மறு வார்த்தை கேட்டிடும் ஆரோமாக சொல்லி காரை எடுக்கச் சொன்னான்.

சம்பந்தம் 'தப்பினோம், பிழைத்தோம்' என்று எண்ணி காரை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான். கொஞ்ச தூரம் விட்டதும், வாலிபன், "ஸார்! நான் இப்போதாவது இறங்க வேண்டும். எந்த இடத்தில் கொண்டு விடட்டும் ஸார்?" என்றான்.

சம்பந்தம் தான் நினைத்திருந்த விபரீதமான போலீஸ் காரை நிறுத்தினான். தன்னையும் தன் காரையும் இந்தத் தொடர்பில் விட்டுவிட்டுப் போனால் போதும் என்று தோன்றிற்று அந்த சமயம் சம்பந்தத்துக்கு.

காரிலிருந்து இறங்கிய வாலிபன், "ஸார்! இந்த உபகாரம் செய்த உங்களுக்கு என் நன்றி. இதோருங்கள், இதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்று சொல்லி ஒரு காகிதத்தைக் கொடுத்தான்.

அதை வாங்கிப் பார்த்த சம்பந்தத்துக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. "இது போலீஸ் காரன் குறித்துக் கொண்ட காகிதமாயிற்றே! இது எப்படி ஸார், உங்களுக்குக் கிடைத்தது?" என்று கேட்டான்.

"உங்கள் செய்த உதவிக்கு நானும் ஏதாவது பதில் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினேன். எனவே, எனக்குத் தெரிந்த தொழிலைப் போலீஸ்காரனிடமும் உபயோகித்தேன்" என்றான் வாலிபன்.

"போலீஸ்காரனுக்குத் தெரியாமல் அவன் பையிலிருந்து எடுத்து விட்டீர்களா?" என்று கேட்ட சம்பந்தம் ஒருமுறை தன் பையையும் தடவிப் பார்த்துக் கொண்டான்.

"ஸார்! நான் அவனை என்றி கேட்ட வன் இல்லை. அதோடு நான் திருடனும் இல்லை. உங்களையும் உங்கள் உபகாரத்தையும் பற்றிப் பலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அதைப் பிட்டை செய்து பார்த்து விட எண்ணித்தான் நான் அப்படிச் சொன்னேன். ஆனாலும் சில நேரம் நாம் பயம் கொள்ளாமல் இருக்கக் கூடாது ஸார்!" என்று உபதேசம் செய்தான் வாலிபன்.

"சில நிமிடங்களில் இல்லை வெள்ளை போலீஸ்காரனின் குறிப்புத்தான் உங்களிடம் எப்படி வந்தது? என் மீது குற்றம் சாட்டி அவன் என் விலாசத்தை வாங்கிக் கொண்டானே!" என்று கேட்டான் சம்பந்தம்.

"சில நாட்டியத்தில் ஒரு சிறு தவறும் இல்லை. மின்னல் வந்த இன்னொரு வண்டிக்கு அவன் எச்சரிக்கை கொடுத்ததைப் பார்த்து சில நிமிடங்கள் நின்றும் விட்டார்கள். அவர்கள் கேட்ட கேள்விக் கேள்வாம் நின்னும் பதில் சொல்லவே, உங்கள் உபகாரத்தை அறிந்து கொண்ட அந்தப் போலீஸ்காரன் உங்களைப் பாராட்டி வேடிக்கை பார்த்தான். அவன் எனக்குத் தெரிந்தவன். புறப்படும்பொழுது, 'இந்தமாதிரிப் பயந்தாங் கொள்ளி ஆசாமியை நான் பார்த்ததில்லை!' என்று கேலியாக கூறி இந்தக் குறிப்புத் தாளைக் கிழித்து என்னிடம் கொடுத்தான். பயத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளப் பிறகு நான் சொல்லுகிறேன், ஸார்!" என்று சொல்லி விட்டு வாலிபன் தன் வழியே சுடந்தான்.

சம்பந்தம் அவனையே பார்த்துக் கொண்டு நின்ற பின், "என்ன இருந்தாலும் நமக்கு இவ்வளவு பயம் கூடாதுதான்!" என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டு காரில் ஏறி உட்கார்ந்து தன்னுடைய காரியத்தைக் கவனிக்கப் புறப்பட்டான்.

"இந்தப் புடவையைக் கட்டிக் கொண்டால் நான் பத்து வயது வித்தியாசம் தெரியாதிருக்கும்! என் வயசு தெரியாதே!"

"அப்படியா? ..... உங்களுக்கு என்ன வயது?"

"இருபத்தெட்டு!"

"..... இன்னும் நான் உங்களுடைய உண்மை வயதைக் கேட்கிறேன்! இந்தப் புடவையைக் கட்டிக் கொண்டால் தெரியும் வயதைச் சொல்லுங்கள்!"

மிகவும் குறைந்த விலை !

வாட்டர் புரூப், ஷாக் புரூப் நம்மொன்றும் 10ஜூவல் உத்திரவாதம் எந்த மாடலுக்கும் ஒரே விலை.

மணி வாட்ச் கம்பெனி

தபால் பெட்டி நெ. 11428, மதராஸ் - 8

குறைந்த விலையில் பயன்பாட்டிற்கு ஏற்றவைகள்

ஸ்டெர்லிங் சில்வர்	ரூ. 14/-	கோல்டு பேஸ்	ரூ. 10/-
ரோல்டு கோல்டு	ரூ. 18/-	ஸ்டெர்லிங்	ரூ. 18/-
ஸ்டீல் ஃபவுண்டன் பேனா	ரூ. 5/-	பென்சில்	ரூ. 5/-

ஸ்பெஷல் ஃபவுண்டன் பேனா (தங்கம்) ரூ. 7/-

எச். நோகி அண்டு கம்பெனி

தபால் பெட்டி நெ. 11424, மதராஸ்-8

"குரங்கு மார்க்கு"

கறுப்பு பற்பொடி

சகல பல் நோய்களுக்கும் நிவாரணம்

MONKEY BRAND

BLACK TOOTH POWDER

NOGI & COMPANY

67, CHINA BAZAAR ROAD, MADRAS-1

எல்லா பிரபல கடைகளிலும் கிடைக்கும்

பற்களுக்கு விசாலமான சருமமும் 24 மணி நேரத்தில் குணமடைகிறது

நிஸோடெர்ம் (Nizoderm) என்ற பிரத்தியேக மருந்து பல்லின் ஈறுகளுக்கு ஊட்டம் அளிப்பதால் ஈறுகள் விரிவடைந்து, பற்களுக்கும் ஈறுகளுக்கும் ஏற்படும் இடைவெளி மறைந்து விடுகிறது. தவிர நிஸோடெர்ம் (Nizoderm) உபயோகிக்கும் போது ஈறுகளில் ஏற்படும் ரத்தக் கசிவு, வீக்கம், வலி முதலியவைகளும் நீங்கி விடுகின்றன.

ஒரு புதிய சாதனம்

நிஸோடெர்ம் (Nizoderm) ஒரு புதிய கண்டுபிடிப்பு. ஆனால் இன்னும் உபயோகிக்க நிறைய பேர்களுக்கு இதைப் பற்றித் தெரியாது. பெரிய கடைகளில் மட்டும் ஒரு சில இடங்களில் மட்டுமே இது விற்கப்படுகிறது. ஆனால் இதன் விளைவுகள் மிகவும் அற்புதமானவை. (1) நிஸோடெர்ம் (Nizoderm) ஈறுகளுக்கு ஊட்டமளித்து, பற்களுக்கு விசாலமான இடத்தை ஏற்படுத்துகிறது. (2) நிஸோடெர்ம் (Nizoderm) ஈறுகளில் ரத்தம் கசிவதை முதல் 10 நிமிஷத்தில் நிறுத்தி விடுகிறது. (3) அதே சமயத்தில் ஈறுகளை மேன்மையடையச் செய்கிறது. (4) இயற்கை முறையில் ஆரோக்கியமான பற்களை உண்டாக்கி, அவைகளை வெண்மையாக்குகிறது.

விளம்பரம் மட்டுமல்ல

இது நிஜமான நிலைமையை விளக்கும் படங்களே நிஸோடெர்ம் (Nizoderm) மற்றவர்களிடம் ஏற்படுத்தி வருகிறது. தவிர்க்க முடியாத சில நிர்ப்பந்தங்களினால் எங்களால் இந்த விளம்பரத்தில் நிறைய விளக்கங்களை எழுத முடியவில்லை. ஆனால் நிஸோடெர்ம் (Nizoderm) பற்றி மேலும் விவரங்கள் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். தவிர இதை உபயோகித்து நன்மை அடைந்தவர்களின் கடிதங்களையும் நீங்கள் பார்க்கலாம். நிஸோடெர்ம் (Nizoderm) ஆயிரக் கணக்கானவர்களை சருமத்தைக் கருமையாகி

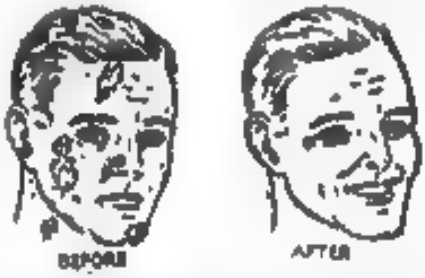

புன்னகையடையச் செய்துள்ளது. அவர்களில் ஒருவரான மிஸ்டர் B. K. கூறுகிறார். "12 வருஷமாக தலைவலியும் சர்தியும் தரும் சைனஸால் கஷ்டப்பட்டேன். பல மருத்துவர்களிடம் நிஸோடெர்மும் (Nizoderm) உபயோகித்தேன். 10 நிமிஷத்தில் தலைவலி நின்று மறுநாளே சளியும் கபமும் வெளியேறி விட்டது. என் தொந்தரவில் மறுபடியும் கண்டதில்லை. ஆச்சரியமாயிருக்கிறது."

நிரந்தரமான உத்தரவாதம்

சருமம் திரும்பவருவதை நிஸோடெர்ம் (Nizoderm) மறுபடியும் நிரூபிக்கிறது. இன்றே நிஸோடெர்மும் (Nizoderm) வாங்குங்கள். தவறாமல் எங்களுக்கு உபயோகித்தால் சருமம் வழவழப்பாகவும் பிரகாசமாகவும் மாறுவதை ஆதாரத்துடன் நிரூபிக்கிறோம். இன்றே கடிதம் போட்டால் திரும்பி வரும்போது, கொடுத்த விலையை வாபஸ் கொடுக்கிறோம். இன்றே நிஸோடெர்மும் (Nizoderm) வாங்குங்கள். அதன் மகிமை உத்தரவாதமே உங்களுக்கு உறுதி.

பிரெஞ்சு வாய்மொழிக் கதை
(தொகுப்பிலிருந்து)

மொழிபெயர்ப்பு : வாசந்தி

தென்னவனின் குடிசை ஒரு மலைத்தொடரில் இருந்தது. குடிசையைச் சுற்றி அவனுடைய குழந்தைகள் குதூகலமாக ஓடியாடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. மற்றொரு புறத்தில் கோழிகள் கொக்கரித்துக் கொண்டிருந்தன. வேறொரு புறத்தில் அவனது ஆடுகள் மும்முரமாக மேய்ந்து கொண்டிருந்தன.

ஆனால், இதெல்லாம் தென்னவனின் கவனத்தை இழுக்கவில்லை. அவன் தன் அருகில் சாதுவாக நின்று கொண்டிருந்த காளை மாட்டின் கழுத்தைத் தடவிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த மாடும் அவனிடம் கொஞ்சுவது போல் அவன் தோளில் கழுத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தது.

மேற்படி மாட்டை தென்னவனின் செல்வக் குழந்தை என்று சொல்வது மிகையாகாது. அவன் வயல்களைப் பார்க்கப் போகும் போது வேலைக்காரனையும் மாடையும் போல் அவனைப் பின்தொடர்ந்து செல்லும்.

தென்னவனின் குழந்தைகள் அந்த மாட்டின் மேல் ஏறி விளையாடுவது உண்டு. அவர்கள் அடிக்கும் கூத்தை வேண்டாம் என்று சொல்லாமல் அது பொறுமையாக இருக்கும். எனினும், அவர்கள் அதன் கண்களையோ, மூக்கையோ தொட்டு விளையாடினால் மாத்திரம் அந்தமாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் அது தன் உடலை உதறிக் கொள்ளும். உடனே அதன்மேல் ஏறியிருந்த குழந்தைகள் தொப்பென்று கீழே விழுவார்கள். அப்போதெல்லாம் அவர்கள் பெற்றோரிடம் அதைப் பற்றி விஷயம் சொல்லாமல் இருந்துக் கொண்டே அங்கிருந்து ஓடி விடுவார்கள்.

பிற்பகல் சமயங்களில் தென்னவன், குடிசைக்கு அப்பால் உள்ள சம்பங்கியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பான். அப்போது [illegible] பிரித்து [illegible] படித்துக் கொண்டும்; [illegible] ஏதாவது வேலை கையால் அல்லது மனதால் போட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

அச்சமயம் அந்த மாட்டுடன் அவன் பேசுவான். உண்மையில் தென்னவன் அதனுடன் பேசினாலும் பேசா விட்டாலும், அந்த நேரங்களில் அவன் மாட்டுடன் அந்தரங்கமாய்ப் பேசுவதாகக் கூறினார்கள்.

அவன் பரிச்சயமில்லாத நிலப்பரப்பில் தன் குருமைக் காளையிடம் கூறுவான். மழை வருமா, வராதா என்று அதைக் கேட்பான். அவன் தானாக இரைந்து பேசுவதை, அவன் மாட்டுடன் பேசுவதாகப் பொதுவாக மனிதர்கள் எண்ணிக் கொண்டார்.

சிற்சில சமயங்களில் தென்னவன் பாடவும் தொடங்கி விடுவான். அவனது பாட்டு அவனுடைய ஏழ்மைநிலையில் வரும் வேதனையையோ அல்லது குதூகலத்தையோ பற்றி பலிப்பதாக இருக்கும்.

அதிராம வார்த்தைகளில் பொருத்தும் சொற்பு காட்சிகள் எல்லாம் கோடிக்கணக்காகத் தோன்றின. அவற்றைக் குறித்துப் பலர் பலவித மாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். அந்த மாடு எப்போதும் தென்னவனைத் தொடர்ந்து செல்லும் பகுதி எதுவும் இருக்க வேண்டும் என்று சிலர் கூறினர். தென்னவன் ஒரு மந்திரவாதி என்றும், மாடு அவனது மந்திரத்திற்குச் சிறந்த

மாயக் காளை

...றி வேறும் மர வேதன் ...வரையது சொல்லித் ...க வேண்டும் என்று கூற ...ன் அல்லவா? தென்னன் ...யிரத்த வரிடம் சொல்லுவ ...தைக் காட்டிலும், உயிருள்ள மாட் ...டிடம் சொல்லுவது மேல் என்று ...நினைத்தான் போலும்!

...ருநாள் தென்னன் வெண்கொ ...னையைக் குளிப்பாட்டும்போது, ...அவன் அதன் காதுக்கு அருகில் ...தெரிந்துகொண்டிருந்தான். அப் ...போது அவன் தனது ரகசி ...பேசிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த

...டிக்கப்பட்ட பேய் என்ற கூட் ...கொல்வதற்குள் மிக நடுங்கினான்!

• • •

...னினும் மேற்படி வார் வதற்கில் ...வென்னம் தென்னன் இலட்சியம் செய்ய ...ல்லை. ஐன்னல் வழியாக வெளிருள் ...என்பதற்காக அவன் காளையைக் கொல்ல ...தையோ, அதனுடன் உரக்கப் பேச ...தையோ நிறுத்தவில்லை.

எல்லோரும் தன் அருகில் தாயன்றி ...வேறுக் காட்டாமல் மறைக்க முயற்சி ...பார்த்தான். ஆனால், தென்னன் அவற்றை ...மறைக்க முயற்சிப்பதில்லை.

சில பாதர்கள், அதைக் குறித்து விபரித்து விளக்கிவரவும் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். காணிடம் அவன் ஏதோ இரகசியமாகக் கூறுவதாக எண்ணி விட்டார்கள்.

மேற்படி வதந்தி காட்டுத் தீபோல் ஊர் முழுவதும் பரவத் தொடங்கியது. மெல்ல மெல்ல அதை நம்பும் பக்தர்கள் கூடி நிற்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

ஊரில் பிரசைகளின் மனோட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது; வெளைப் பிரசைகள் கூட்டம் சொல்லிக்கொள்கின்றன; அதெல்லாவற்றுக்கும் காரணம் தேவாரும் அவரது மாயக் கதைகளும் தான் என்றெல்லாம் கூறி. பாதர் மாரையும் கண்டிக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

மேற்படி வதந்தி எழுந்திலிருந்து இரண்டு நாட்கள் தேவாரையும் அவரது குடும்பத்தினரையும் பகிஷ்காரம் செய்தனர். இதனால் தேவாரும் தேவாரைச் சார்ந்தவர்களும் மற்றொரு புறம் கொதிப்பாக மாறி இருந்தது. எதுவான வாறிலும் நீல நாட்கள் மக்கள் பிரசித்தியற்றவர்களாகி ஒரு மோசமான நிலைமையை அடைந்து விடுவார்கள்.

இதனால் அவர்கள் பாதர்மாரை நன்கு சோதித்து பேசிக்கொண்டு தேவாரின் குடும்பத்தை வந்து சேர்ந்தார்கள்.

தேவாரின் விவகாரத்தில் மிகுந்த கோட்டுக் காரர். மற்றவர்களுடைய வலைகளைக் காட்டிலும் தேவாரின் வலைகள் அதிகமாக மீனையும். அப்படியிருந்தும் அவருக்குச் சிறிதும் கர்வம் கிடையாது. எல்லோருடனும் அன்புடன் பேசுவார். யாருக்கும் தொந்தரவு கொடுக்க மாட்டார். யாராவது வீட்டைக்கு இழுத்தாலும் சாதாரணமாக துரும்பி விடுவார். எனவே, அவரைச் சார்ந்த நாட்கள் பகிஷ்கரித்தது அவரது கம்பீரத்தைக் கொஞ்சம் ஆட்டத்தான் செய்தது. ஆனால், தேவாரின் மனதை மாற்றி, அவர் சார்ந்த நாட்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு இணங்கும்படி செய்வதற்காக மேற்படி சில பாதர்கள் தேவாரின் குடும்பத்தார்

தமிழ் நாடு

(மதுரையிலிருந்து வெளிவரும் நாளிதழ்)

தமிழ் மொழி, கல்வி, பண்பாடு, வரலாறு முதலியவற்றுக்காக தன்னை தமிழ் மக்களின் கடமை மாதமாகக் கருதும் "தமிழ் நாடு" தினசரி!

தனிச் சிறப்புகள்

★ இலங்கை, மலேயா, பர்மாவில் தமிழர் வாழ்வுக்கு
★ கட்டுரை, கவிதை, கலைகள்
★ வெளிநாட்டு செய்தி விளக்கங்கள்
★ செய்தி விளக்கப் படங்கள்

தமிழ்ப்பற்றுடைய அனைவரும் தவறாது வாங்கிப் படிக்க வேண்டிய தினசரி "தமிழ் நாடு"

தனிப் பிரதி	ரூ.	0-1-0
மாத சந்தா (உள்ளூர்)	ரூ.	2-0-0
(தபால் மூலம்) வெளியூர்	ரூ.	3-0-0

ஏஜெண்ட் இல்லாத ஊர்களுக்கு விற்பனை ஏஜெண்டுகள் தேவை.

சகல விவரங்களுக்கும்

"தமிழ் நாடு" - தபால் பெட்டி எண். 13 - 115, முனிசாலை ரோடு - மதுரை

நுரையீரல் அலர்ஜியை நீக்க டானிக்

ஆங்கியர் எமல்சன் (Angier's Emulsion) மருந்தைச் சாப்பிடும் குழந்தைகள் முதலில் தொந்தரவுகளைத் தருகின்றன. மருந்தைச் சாப்பிட்டால் குணம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் ஆங்கியர் (Angier's) போன்ற மருந்து இது. ஆனால் ஆங்கியர் எமல்சன் (Angier's Emulsion) உடனடி நிவாரணம் அளிக்கிறது. குழந்தைகளுக்கும் முதியவர்களுக்கும் ஏற்ற சிறந்த டானிக்.

எல்லா வெளிநாடுகளிலும்
விற்பனைக்கு கிடைக்கும்.

ANGIER'S
EMULSION

உடனே மற்றவர்களும் அதுதான் எனக் என்று தங்கள் தங்கள் மனத்தில் இருப்பதைக் கூறத் தொடங்கினார்கள்.

"காரில் வருவதற்கு இருக்கிறது. என் தம்பி இவ்வளவு தூரம் வெள்ளையான காரினை வாங்கி வைத்துக் கொள்வதால் குடும்பத்துக்குத் தீங்கு வரும். இதற்குமுன்னே ஆபீஸ் வேலைக்காக காரில் உருவத்திற்குத் வருவாய்" என்று மற்றொருவர்.

"இவ்வளவு பல காரினை நீ ஏன் வாங்கினாய் வேலையின்றித் தான் போட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? கொழுத்துள்ள இந்த மாட்டுக்கு வேலையைக் அதிகத் தொகை கொடுப்பார்களே, அந்தத் தொகையைக் கொண்டு 4 என்றும் குட்டிகளுடன் இன்னும் நான்கு பசுமாடுகளை வாங்கலாமே. பசுமாடுகள் பால் கொடுக்கின்றன. இந்தக் காரினையும் என்ன பயன்?"

இவைத் கேட்டதும் தென்னாலிக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று.

"இந்த மாட்டை என் பிள்ளைபோல் கருதுகிறேன் என்று சொல்லி விட்டேனே, என் பிள்ளையை நான் எப்படி விற்க முடியும்" என்று படபடப்பாகக் கேட்டான்.

"தென்னாலி! எங்கள் உன் கவலைகள். எனவே, உன் வேலைத்தைக் காரினை எங்களுக்குத் தெரிந்த பொருளைக் கூறினோம். அதைக் நீ இப்படிக் கோபித்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லையே!" என்று கூறி முருவர் தென்னாலியைத் தேற்றினர்.

"ஒன்று மறுபடியும் ஒன்று சொல்லுகிறேன் நீ இந்த மாட்டினை விற்கவேண்டும், இதன் விலையில் உன் வீட்டுக்கு விறகுக்காக இருப்பதையும் வாங்கி வைக்கக் கொள்ளுங்கள்" என்று மற்றொருவர் வேறு காரினை வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? கொழுத்துள்ள இந்த மாட்டுக்கு வேலையைக் அதிகத் தொகை கொடுப்பார்களே, அந்தத் தொகையைக் கொண்டு 4 என்றும் குட்டிகளுடன் இன்னும் நான்கு பசுமாடுகளை வாங்கலாமே. பசுமாடுகள் பால் கொடுக்கின்றன. இந்தக் காரினையும் என்ன பயன்?"

இவைத் கேட்டதும் தென்னாலிக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று.

"என் மனத்தில் எழும் சந்தேகங்களை நான் உங்கள் கூறுகிறேன், நான் எந்தொழுடன் பேசலாம் உண்டு, கட்சித்தலைவருடன் பேசலாம் உண்டு. இன்னும் அழகு வேறு இந்தப் பண்ணைக்குடன் பேசலாம் உண்டு. இதையெல்லாம் குறித்து 4 என்ன கிளப்பி? என்ன ஒரு மகிழ்ச்சிக்காரன் என்று என்னுவார். ஆனால், என் எதிரில் தன்னும் சொல்லமாட்டார். அப்பால் சென்று எனக்குத் தெரியாமல் என்னைப் பரிகாசம் பண்ணுவார்; புறம் கூறுவர். ஆனால் இந்த மாடோ நான் கூறுவதை வெல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறது. ஆனால் உங்களைப் போல் இந்த மாடு என்னைப் பரிகாசம் செய்யாது; புறம் கூறாது. என்னைப் பற்றிப் பொய் வதந்திகளும் கற்பனைக் கதைகளும் கூறாது."

இவ்வாறு சமாதியாகக் கூறி தென்னாலி மாட்டை மனைவி கையில் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தான். அவள் மாட்டை ஓட்டிக்கொண்டு சென்றாள்.

"என் மனத்தில் எழும் சந்தேகங்களை நான் உங்கள் கூறுகிறேன், நான் எந்தொழுடன் பேசலாம் உண்டு, கட்சித்தலைவருடன் பேசலாம் உண்டு. இன்னும் அழகு வேறு இந்தப் பண்ணைக்குடன் பேசலாம் உண்டு. இதையெல்லாம் குறித்து 4 என்ன கிளப்பி? என்ன ஒரு மகிழ்ச்சிக்காரன் என்று என்னுவார். ஆனால், என் எதிரில் தன்னும் சொல்லமாட்டார். அப்பால் சென்று எனக்குத் தெரியாமல் என்னைப் பரிகாசம் பண்ணுவார்; புறம் கூறுவர். ஆனால் இந்த மாடோ நான் கூறுவதை வெல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறது. ஆனால் உங்களைப் போல் இந்த மாடு என்னைப் பரிகாசம் செய்யாது; புறம் கூறாது. என்னைப் பற்றிப் பொய் வதந்திகளும் கற்பனைக் கதைகளும் கூறாது."

இவ்வாறு சமாதியாகக் கூறி தென்னாலி மாட்டை மனைவி கையில் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தான். அவள் மாட்டை ஓட்டிக்கொண்டு சென்றாள்.

"தென்னாலி! மறந்திப் காரியமாக இந்தப் பேச்சை வெல்லாம் நிறுத்து. இந்த மாடு என்னைப் பிழைத்துவிட்டது. உடனே இந்த மாட்டை விற்றுவிடு. இல்லாவிடில் உனக்கும் என்னுக்கும் பெரும் ஆபத்து ஏற்படும்."

இவ்வாறு தென்னாலியின் மனைவி எச்சரித்தாள்.

"இது என்னுடைய சொந்த மாடு. இதை விற்பதும் விற்காதும் என் இஷ்டம், எனவே, இவ்விஷயமாக உங்களுடைய அறிவுரைகளை நான் கேட்கப் போவதில்லை" என்று தென்னாலி மனைவியைக் கடிந்து விட்டான்.

பிறகு அவன் மனைவி வந்த காரினை ஒருத்தி போலிஸ் கொடுத்து வாங்கி வைத்துக் கொண்டாள்; புறம் கூறுவர். ஆனால் இந்த மாடோ நான் கூறுவதை வெல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறது. ஆனால் உங்களைப் போல் இந்த மாடு என்னைப் பரிகாசம் செய்யாது; புறம் கூறாது. என்னைப் பற்றிப் பொய் வதந்திகளும் கற்பனைக் கதைகளும் கூறாது."

இவ்வாறு சமாதியாகக் கூறி தென்னாலி மாட்டை மனைவி கையில் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தான். அவள் மாட்டை ஓட்டிக்கொண்டு சென்றாள்.

"தென்னாலி! மறந்திப் காரியமாக

மாக வெளிச் சொல்லுவதுடன் இன்று, வரும் வந்த தென்னாசிய விளையாட்டுப் போட்டி முடிவடைந்து, கலந்து புறப்பட்டுச் சென்று விட்டார்கள். தென்னாசிய குழுவைச் சேர்ந்த கட்ட வீரர் ஒவ்வொருவரும் வெற்றி விட்டவர்களே.

• • •

இந்த சந்தர்ப்பத்தில், சென்னி வைத்தாத் போல் மேற்படி ஏராளம் பிரதிநிதிகளின் மனம் பேச்சுக்களில் பதில் கொடுத்து பதில் உண்டாகிறது. அதனால் ஏராள துணைக் கொல்லைகளுக் கூட்டத்துக்கு உள்ளாகினர். சாப்பாட்டுக் கட்டம் கட்டமாகச் சென்று, ஆடுகளும் கன்றுக் குட்டிகளும் கொல்லத் தொடங்கின. பிணிகளும் பதார்த்திகளும் துணைக் கிடையே உள்ளவர்களும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தனர். சாப் கறிகளும், கொழுக்களும் புதினால் தாக்கப் பட்டு வழங்கின.

அந்தரத்தில் [illegible] வெற்றி விட்டனர்.

• • •

இந்த சந்தர்ப்பத்தில், சென்னி வைத்தாத் போல் மேற்படி ஏராளம் பிரதிநிதிகளின் மனம் பேச்சுக்களில் பதில் கொடுத்து பதில் உண்டாகிறது. அதனால் ஏராள துணைக் கொல்லைகளுக் கூட்டத்துக்கு உள்ளாகினர். சாப்பாட்டுக் கட்டம் கட்டமாகச் சென்று, ஆடுகளும் கன்றுக் குட்டிகளும் கொல்லத் தொடங்கின. பிணிகளும் பதார்த்திகளும் துணைக் கிடையே உள்ளவர்களும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தனர். சாப் கறிகளும், கொழுக்களும் புதினால் தாக்கப் பட்டு வழங்கின.

அந்தரத்தில் உள்ள ஒரு மேல் இரண்டு தலையில் பேய், பேய வருவதைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார்.

தென்னாசிய குழுவைச் சேர்ந்த ஒரு குட்டையில் பெற்றோர் தன் தன் வீரர் இல்லை. அந்தப் பேர்த்தில் ஒருவர் குழுவை முன்று மிரண்டு முன்று நிமிர் இருந்து விட்டது.

உடனே ஏராள துணைக் தம்முடைய கலைஞர்களுக் தென்னாசிய தென்னாசிய குழுவை முன்று மாவில் கலையும் தான் காரணம் என்று ஆடிய தென்னாசிய. மேலும் பிறர்ப்பார் கொண்டே இருந்தனர், தென்னாசிய குழுவை [illegible] கலைஞர்கள

உறுதியான தேகதிடம்

நீங்களும் பெறுக

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

WATERBURY'S

COMPOUND

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

பாவம் குருசாமி!

குரோணான்

பிளாட்பாரத்தில் கோடியில் இருந்த படியே 'டார்ச்' விளக்கை அடித்துக் கொண்டு பள்ளக் கொடியை விரித்தார். அடுத்த கணம்—விழுப்புரம் எஸ்.பி. சந்துடன் கதவு ஆரம்பித்தது. வெளிப்புறத்துக் கடைசியில் சோடா அருந்திக் கொண்டிருந்த குருசாமி பாதியிலேயே அதை வைத்து விட்டு ஓட்டமாக ஓடி வந்து ஒரு பெட்டியில் ஏறிக் கொண்டான். என்றாலும் ஒரு நிமிடம் எங்கே பெருமூச்சை விடுத்துக் கொண்டே ரயில் புறப்பட்டுவிட்டதோ என்று திகிலுடன் போர் தொடுத்தது. தனக்குத் தெரிந்த உற்றார், உறவினர், பெரிய மனிதர்கள்—முதலிய எல்லோரையும் தன் கண் முன் உருவகப் படுத்திப் பார்த்தான் குருசாமி. ஒன்றும் அவன் மூளைக்கு எட்டவில்லை. ஆனால், 'இவரை எங்கே பார்த்திருக்கிறோம்!' என்ற கேள்வியைத் தொடர்ந்து அவனது மனம் துழாவிக் கொண்டிருந்தது.

சோமார் நாற்பதைந்து வயது மதிக்கக் கூடிய அந்த கனவான் பார்வைக்குப் பெரும் பணக்காரராகத்தான் விளங்கினார். தலையில் 'ஹோல்டோ ஸ்'லினால் கட்டப் பெற்றிருந்த தலைப்பாகை, முகத்தில் தங்கப் பிரேமுடன் கூடிய மூக்குக் கண்ணாடி, காதுகளில் எஸ் பிரஸ் வண்டியின் ஒளி போன்ற வைரக் கடுக்கன்கள், உயர்வான சோட்டு, நரிகை அங்கவஸ்திரம்—பின்னர், ஒவ்வொரு கைவிரலும் ஐந்து மோதிரங்கள்—இப்படிக் காட்சி வளித்துக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய பக்கத்தில் வெள்ளிப் பூணிட்ட கைத்தடி, குட்கேஸ்கள், பூரும் படுக்கை, இவைகளும்

பாவம் குருசாமி!

குரோணான்

பிளாட்பாரத்தில் கோடியில் இருந்த படியே 'டார்ச்' விளக்கை அடித்துக் கொண்டு பள்ளக் கொடியை விரித்தார். அடுத்த கணம்—விழுப்புரம் எஸ்.பி. சந்துடன் கதவு ஆரம்பித்தது. வெளிப்புறத்துக் கடைசியில் சோடா அருந்திக் கொண்டிருந்த குருசாமி பாதியிலேயே அதை வைத்து விட்டு ஓட்டமாக ஓடி வந்து ஒரு பெட்டியில் ஏறிக் கொண்டான். என்றாலும் ஒரு நிமிடம் எங்கே பெருமூச்சை விடுத்துக் கொண்டே ரயில் புறப்பட்டுவிட்டதோ என்று திகிலுடன் போர் தொடுத்தது. தனக்குத் தெரிந்த உற்றார், உறவினர், பெரிய மனிதர்கள்—முதலிய எல்லோரையும் தன் கண் முன் உருவகப் படுத்திப் பார்த்தான் குருசாமி. ஒன்றும் அவன் மூளைக்கு எட்டவில்லை. ஆனால், 'இவரை எங்கே பார்த்திருக்கிறோம்!' என்ற கேள்வியைத் தொடர்ந்து அவனது மனம் துழாவிக் கொண்டிருந்தது.

சோமார் நாற்பதைந்து வயது மதிக்கக் கூடிய அந்த கனவான் பார்வைக்குப் பெரும் பணக்காரராகத்தான் விளங்கினார். தலையில் 'ஹோல்டோ ஸ்'லினால் கட்டப் பெற்றிருந்த தலைப்பாகை, முகத்தில் தங்கப் பிரேமுடன் கூடிய மூக்குக் கண்ணாடி, காதுகளில் எஸ் பிரஸ் வண்டியின் ஒளி போன்ற வைரக் கடுக்கன்கள், உயர்வான சோட்டு, நரிகை அங்கவஸ்திரம்—பின்னர், ஒவ்வொரு கைவிரலும் ஐந்து மோதிரங்கள்—இப்படிக் காட்சி வளித்துக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய பக்கத்தில் வெள்ளிப் பூணிட்ட கைத்தடி, குட்கேஸ்கள், பூரும் படுக்கை, இவைகளும்

தனிமையில் எதிர்காலமே கேள்விக்குறியாகும் பிரச்சனை எழுந்தது. அதையும் அவர் புரிந்து கொண்டு தவிர்த்தார். இருந்தாலும் என்ன அவர் வாய்விட்டுக் கேட்டாலோ, "தந்தை ஸ்தானத்திலிருந்தே நீ பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்!" என்று மீண்டும் குருமா இதற்கும் நிர்பந்தித்தால், அந்த விடுகதைக்கு தொடர்ந்து, "என்ன, அம்மா, அப்பா இருவரும் கொல்லப்பட்டாலே?" என்று கேட்கும்போது அவர் உள்ளத்தில் அவரைப் பற்றியதும் ஆதரவு பெண்டது. அந்தப் பெண்ணை மனதில் தான் பாதுகாப்பதான அடையாளமாகவது (அவளுக்குத் தெரிவித்தார்களோ? 'சின்ன பாப்' என்று கேட்டு விடவும் அவளது பாதுகாப்பு மனம் இடந்தரவில்லை.

எல்லா வேளையும், குருமியின் பொறுமையை அதிகமாகச் சோதிக்கவும் செய்கிறாள் இந்த பிரிவுக்குள்ளாகவே அந்த உணர்ச்சியைப் பற்றிப் புரிய வைத்து விட்டால் நல்லது!

"ஏதோ நல்லது கெட்டது! பணம் எங்க இருந்தாலும் வரும்; சாப்பிடும் போதும், மனிதன் கொடுத்தால் மனிதனுக்கு விடாத விடுகதை! இரண்டாயிரம் ரூபாய் கப்பாத்துவதற்கு மனிதன் எல்லாமே பாதாளத்தை தொடுகிறான்; அல்லாவையும் மீறி ஏதாவதொரு வழியில் கொள்ளையோ, வழிப்பறியோ கூட அது மனிதனுக்கு வந்து இறங்கி..." — இப்படி எத்தி வினாத்து அந்த கவலைக் கறிய

குருமி இதற்கும் நிர்பந்தித்தால், அந்த விடுகதைக்கு தொடர்ந்து, "என்ன, அம்மா, அப்பா இருவரும் கொல்லப்பட்டாலே?" என்று கேட்கும்போது அவர் உள்ளத்தில் அவரைப் பற்றியதும் ஆதரவு பெண்டது.

அந்தப் பெண்ணை மனதில் தான் பாதுகாப்பதான அடையாளமாகவது (அவளுக்குத் தெரிவித்தார்களோ? 'சின்ன பாப்' என்று கேட்டு விடவும் அவளது பாதுகாப்பு மனம் இடந்தரவில்லை.

எல்லா வேளையும், குருமியின் பொறுமையை அதிகமாகச் சோதிக்கவும் செய்கிறாள் இந்த பிரிவுக்குள்ளாகவே அந்த உணர்ச்சியைப் பற்றிப் புரிய வைத்து விட்டால் நல்லது!

"ஏதோ நல்லது கெட்டது! பணம் எங்க இருந்தாலும் வரும்; சாப்பிடும் போதும், மனிதன் கொடுத்தால் மனிதனுக்கு விடாத விடுகதை! இரண்டாயிரம் ரூபாய் கப்பாத்துவதற்கு மனிதன் எல்லாமே பாதாளத்தை தொடுகிறான்; அல்லாவையும் மீறி ஏதாவதொரு வழியில் கொள்ளையோ, வழிப்பறியோ கூட அது மனிதனுக்கு வந்து இறங்கி..." — இப்படி எத்தி வினாத்து அந்த கவலைக் கறிய

குருமி இதற்கும் நிர்பந்தித்தால், அந்த விடுகதைக்கு தொடர்ந்து, "என்ன, அம்மா, அப்பா இருவரும் கொல்லப்பட்டாலே?" என்று கேட்கும்போது அவர் உள்ளத்தில் அவரைப் பற்றியதும் ஆதரவு பெண்டது.

அந்தப் பெண்ணை மனதில் தான் பாதுகாப்பதான அடையாளமாகவது (அவளுக்குத் தெரிவித்தார்களோ? 'சின்ன பாப்' என்று கேட்டு விடவும் அவளது பாதுகாப்பு மனம் இடந்தரவில்லை.

எல்லா வேளையும், குருமியின் பொறுமையை அதிகமாகச் சோதிக்கவும் செய்கிறாள் இந்த பிரிவுக்குள்ளாகவே அந்த உணர்ச்சியைப் பற்றிப் புரிய வைத்து விட்டால் நல்லது!

"ஏதோ நல்லது கெட்டது! பணம் எங்க இருந்தாலும் வரும்; சாப்பிடும் போதும், மனிதன் கொடுத்தால் மனிதனுக்கு விடாத விடுகதை! இரண்டாயிரம் ரூபாய் கப்பாத்துவதற்கு மனிதன் எல்லாமே பாதாளத்தை தொடுகிறான்; அல்லாவையும் மீறி ஏதாவதொரு வழியில் கொள்ளையோ, வழிப்பறியோ கூட அது மனிதனுக்கு வந்து இறங்கி..." — இப்படி எத்தி வினாத்து அந்த கவலைக் கறிய

ஒரு வழியாக, மாலை நான்கு மணி சுமாருக்கு எழும்பூர் ஸ்டேஷனில் வண்டி நின்றது. குருசாமியும் தேறல் வண்டியின் முன் புறத்தை நோக்கி ஓடினான். அப்போதுதான் எதிர்பாராத அந்தச் சம்பவமும் ஏற்பட்டது! மதுரன் எவ்வளவோ எச்சரிக்க விரும்பி அதே சுப்பிரண்டு துரை அப்போதுதான் அவன் முன்னால் வந்து கொண்டிருந்தார். அவனைச் சந்தித்தபோது அவருக்கும் கூடக் கொஞ்சம் வியப்பாகத்தானிருந்தது. ஆனால் அவர் சாதாரண மிடுக்குடன், "என்னப்பா! நீ கூண்டுக்குள்ளா வருவேன்று நினைத்தேன்; ஆனால் எதிர்பாராதபடி தான் இப்போது வரும்படி நேர்ந்தது. என் சம்மாதம் இந்த வண்டியில் வருவதாகத் நினைத்தது; அதுதான் ஆச்சரியம்—" என்றார்.

அவன் எதிர்பார்த்து மிரண்டிருந்த படியில்லாமல், அவரது குரலில் ஏதோ ஒரு 'குஷி' பிரகாசமாகத் தொனித்தது! அவன் பதறிப்போய், "என்ன, இதே வண்டியா? எனக்காகவது தெரிவித்திருக்க கூடாதா நான்?—" என்றான் உள்ளபடியே வெலவெலத்துக்கொண்டே.

"அட, அது எப்படிச் சாத்தியம் என்பதுதான் தெரியும்? இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்கள் கழித்துதான் எதிர் பார்த்தேன்! இந்த மந்திரவாதி தானே எனக்குத் தந்தி கொடுத்தது—!" என்று சிரித்துக்கொண்டே துரை சுற்றி முற்றும் ஒரு தரம் பார்த்தார். பின்னர் அவனை நெருங்கித் தனியான குரலுடன், "சரி, போகட்டும், உன்னைப் பற்றிய வேதனைகளைக் கூட மீராந்து, பேப்பரைப் 'பைசல்' செய்ய வேண்டும். ஆனால், ஒரேயடியாக உன்னை அதற்காகக் கூட கஷ்டப்படுத்தி, என்னுடைய சொந்தச் சமாசாரம் ஒன்று—" என்று முடிவு கூறுவதில் தயங்கிக்கொண்டே அவன் முகத்தைக் கூர்ந்துபார்க்கிறார் துரை. அப்போது அவரது விழிகளில் குறைவு மிளர்ந்திருந்தது.

குருசாமிக்கு அவரது நிலைமையில்— இத்தகைய வார்த்தை கேட்கப் பயமாகத்தானிருந்தது. அதற்கு மேல், அவன் ஆவலுடன் அவர் முகம் நோக்கினான்.

"ஒன்றுமில்லை, இந்த ஸ்டேஷன் எதிர் மாதம் பூட்டிக் கேக்கும் வீடு உன்னுடையது என்று கேள்விப் பட்டேன். அது என்ன நேர்தி?" என்றார். குருசாமி திகைத்தான்.

"அப்படியானால் அது எனக்குக் கிடைக்கு மென்று சொல்லும்!" என்றார் துரை மகிழ்ச்சி மிகுதியான குரலுடன்.

"அதற்கென்ன, இப்பொழுதே எப்படி செய்து விடுகிறேன். எனக்குத் தற்செய லாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்றான் குருசாமி உற்சாக குரலுடன்.

"வெரிகுட்மேன்! என்ன வாடகையானா லும் உன் 'பெற்றோர்களுக்கு' அனுப்பிவிடு கிறேன். நீ எழுதும்....." குப்பிரண்டு துரை இப்படிக் கூறிக்கொண்டே மிருக்கை மீன் மூன்று போர்ட்டர்கள் கைக் முடியாத வடிவுகளுடன் அவரிடமே வந்து நின் றனர். அவரைத் தொடர்ந்து வந்தவர்களில் ஒருத்தி வயோதிக முகவெட்டுடன் கைகூப் பிய வண்ணம் வரவேற்றாள் துரை.

"என்ன மாப்பிள்ளை, இவ்வளவுக்கு எல்லாம் சரி வந்து இருக்கிறது. அதனால் நான் குழந்தையை அழைத்துக் கொண்டு உடனே சென்னை புறப்பட்டு விட்டேன். அதோ — முதல் வரும்பும் பெட்டியிலிருந்து இறங்கி என் சினேகிதரோடு வருகிறான் — நல்ல நல்ல!" என்று வந்தப் பெரிய மனிதர்.

குருசாமி திடுக்கிட்டு அவரை நோக்கினான். அவன் இதயம் ஒரு நிமிஷத்துக்குள் எவ்வளவோ ஆரம்பமான வேகத்துடன் துடிக்கவிட ஆரம்பித்தது. பரபரப்புடன் அவன் திரும்பும்— அவனது இதயம் சொருகி விழுந்தது.

தன்னுடைய ஆசைக் காதலி மைதிலி தெரிகிறாள் அதே 'இவி'— தனக்கு மேலான குப்பிரண்டு துரையின் உதவியைப் பெறுவதில் அவரை வென்று அவளை அள்ள ஸடையுடன் வந்து கொண்டிருக்கிறாள்!

அந்த மிரிஸ்ரை, மதுரை விருந்த சங்கரப்பா - சுப் பிரண்டு துரை — தான்—எழும்பூர் ஸ்டேஷன் பிளாட்பாரம் எல்லாம் குலைந்து போகி வருவது போல் குருசாமியின் எண்ணத்துக் தோன்றியது.

• • •

தீவு உணர்வு பெற்ற குருசாமி, தனக்கு எதிரில் வீட்டுச் சாவிக்காக நின்றுகொண் டிருந்த குப்பிரண்டைப் பார்த்தான். அவன் மனம் ஒரு கணம் தடுமாறிற்று. எத்தனை காலம் இப்படி இருந்துவிட்டோம் தெரியவில்லையென்று பயந்து போனான்.

"....ம் மன்னிக்கணும்...ஏதோ தவறாக" என்று குப்பிரண்டிடம் மன்னிப்புக் கேட்கும் பாவனையாகச் சாவியை வீட்டினான். "அதனால் பாதகமில்லை. நீ நன்றாகக் கவனிப்பட வேண்டாம்" என்று சொல்லிய வண்ணம் அவனிடமிருந்து சாவியை வாங்கிக் கொண் டார் குப்பிரண்டு. பாவம் குருசாமி!

...ஸ்ரீ, குரைப்பும் உச்சிக்குப் பள்ளிய மனி ஒன்றது. மனி காலை. கட்டிலிருந்து விடுபட்ட பறவைகள் போல வானத்தில் குதித் தும் கொண்டும், ஒருவருடனொருவர் உரக்கப் பேசிக் கொண்டும் விடுதியை

விட்டு, வகுப்பை நோக்கி மாணவர்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு நாளை எப்படி உதயமாகிறது.

"வாழ்க்கை என்பது உப்பு, புளி, கொத்தமல்லி தான். மனிதன் வினாத்தாள் மாதிரியான இவை யெல்லாம் கொண்ட ஒரு மசியல் இருக்கவேண்டும். அவன் ஒரு படி உப்பு கொண்டு வரவேண்டும், கால் இந்த மிளகாய்த்தூளை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும், மீது முழுவதும் ஒரே உப்பு!

'தர், தர், தர், தர்!' என்று சிரித்தார் வாத்தியார். இந்தக் கற்பனை அவருக்குள் சிறிது நேரம் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது.

"தாமஸ்!" — பள்ளி முதல்வர் ரோஸரி யோசிப்பில் குரல் கேட்டது, "என்ன வாத்தி! காலை சாப்பிடவா வருகிறாய்?"

வாத்தி எழுந்தார். மொனாலிசா ரோஸரியோ வைப் பின்பற்றினார்.

"என்னவோ சிந்தனையில் இருக்கிறாய் போலிருக்கிறதே!" என்று கேட்டார் ரோஸரியோ.

"ஒன்றுமில்லை...இன்று வீட்டுப் பாடங்களுக்கு என்ன மாதிரி ஒரு தலைப்பு கொடுக்கலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். முன்பெல்லாம் சாமான் வாங்கக் குறிப்பு தரும் இடமாக இருந்த போல இருக்கிறது!" என்றார் வாத்தி.

ரோஸரியோ மென்மையாகச் சிரித்தார். பிறகு, "பில் டி, வாத்தி! மாதக் கணக்கில் பொருள்களை வாங்கி விடுகிறோம்!" என்றார்.

...

"வாழ்க்கை என்பது உப்பு, புளி, கொத்தமல்லி தான். மனிதன் வினாத்தாள் மாதிரியான இவை யெல்லாம் கொண்ட ஒரு மசியல் இருக்கவேண்டும். அவன் ஒரு படி உப்பு கொண்டு வரவேண்டும், கால் இந்த மிளகாய்த்தூளை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும், மீது முழுவதும் ஒரே உப்பு!

'தர், தர், தர், தர்!' என்று சிரித்தார் வாத்தியார். இந்தக் கற்பனை அவருக்குள் சிறிது நேரம் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது.

"தாமஸ்!" — பள்ளி முதல்வர் ரோஸரி யோசிப்பில் குரல் கேட்டது, "என்ன வாத்தி! காலை சாப்பிடவா வருகிறாய்?"

வாத்தி எழுந்தார். மொனாலிசா ரோஸரியோ வைப் பின்பற்றினார்.

"என்னவோ சிந்தனையில் இருக்கிறாய் போலிருக்கிறதே!" என்று கேட்டார் ரோஸரியோ.

"ஒன்றுமில்லை...இன்று வீட்டுப் பாடங்களுக்கு என்ன மாதிரி ஒரு தலைப்பு கொடுக்கலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். முன்பெல்லாம் சாமான் வாங்கக் குறிப்பு தரும் இடமாக இருந்த போல இருக்கிறதே!" என்றார் வாத்தி.

ரோஸரியோ மென்மையாகச் சிரித்தார். பிறகு, "பில் டி, வாத்தி! மாதக் கணக்கில் பொருள்களை வாங்கி விடுகிறோம்!" என்றார்.

வாத்தி உதட்டைப் பிதுக்கினார். "ஒரு மனி தனைக் கடைசியில் கணக்கு வைத்துக் கொண்டால், தேவையற்ற பொருளுக்கூட கணக்கு எழுதிக் கொண்டு போகும்!" என்றார். காப்பி மொண்டு வந்தாயிற்று, வாத்தியும் ரோஸரியோவும் மௌனத்தில் ஆழ்ந்தனர்.

* * *

மூன்று மணிக்கு காப்பி கூட இல்லை. காப்பித் தண்ணீர் மட்டும் வாங்கி...

திடீரென்று ஏதோ ஒரு நினைவு வந்தவனாக, சரத் வேகமாகத் திரும்பி ஓடினான். ஒரு நிமிஷத்தில் திரும்பி வந்தான். அவன் கையில் ஒரு பெரிய பாட்டில் இருந்தது.

"என்ன சரத்?"

"அப்பா, இதை நான் ஒரு இடத்திலிருந்து எடுத்து வந்திருக்கிறேன்."

"என்ன இருக்கிறது? அதில் ஏதாவது?"

"அதைப்பற்றி இப்போது நான் சொல்ல மாட்டேன். நீங்களே பாருங்கள்."

அந்த பாட்டிலை அவரிடம் கொடுத்தான் சரத். அவர் அதை வாங்கி, அதன் மூடியைத் திறந்து, அதிலிருந்த திரவத்தை முகர்ந்து பார்த்தார். அவர் முகம் மாறியது.

"சரத், இது..."

"ஆமாம் அப்பா, அந்த ஆசிட்தான்."

"ஆனால் இது எப்படி உன் கைக்கு வந்த

தமிழ் மக்கள் மத்தி சென்றுதான் தமிழ்த் கடவுளரே முருகப் பெருமானைப் பாடத் தொடங்கினர். ஆகவே தான் இந்தத் திரைப்படத்திற்கு மலரும் தமிழ்ச் சங்கம் "முதல் சங்கம்" என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டது. சென்ற ஞாயிறு மாலை 28, 29-ந் தேதிகளில் மதுரை உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் திரையிடப்பட்டது. இந்த மாநாட்டிற்கு வந்திருந்த பல அறிஞர் பெருமக்களும் இந்தப் படத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

"இந்தக் கணக்கைப் பாருங்கள்!" என்று கேள்விகளைத் தொடுக்கிறார் ஆசிரியர்.

இரண்டு வகுப்புக் குழந்தைகள். அவர்களுக்கு ஆசிரியர் ஒரு கணக்கைக் கொடுத்து, அதைப் போடச் சொல்கிறார். ஒரு குழந்தை சரியாகப் போட்டுவிடுகிறது. மற்றொரு குழந்தை தவறாகப் போட்டுவிடுகிறது. ஆசிரியர் தவறாகப் போட்ட குழந்தையைக் கூப்பிட்டு, "ஏன் இப்படிப் போட்டாய்?" என்று கேட்கிறார்.

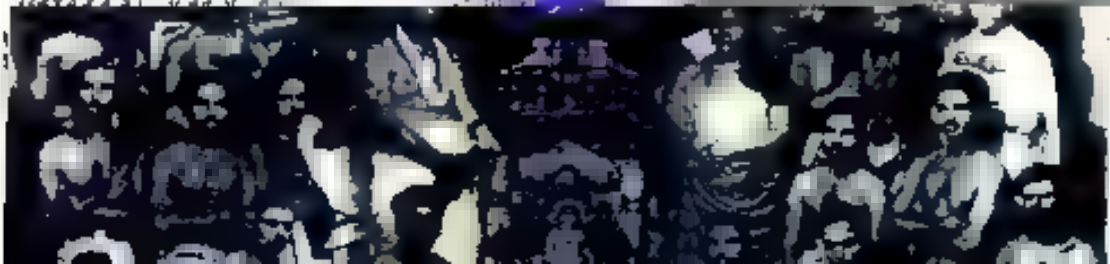

ஆஸ்த்மா, பிரோங்கைட்டிஸ் இருமல் மற்றும் மூச்சுத் திணறல் 3 நிமிஷங்களில் ஒழியும்

உங்களுக்கு ஆஸ்த்மா அல்லது பிரோங்கைட்டிஸ் மிகக் கஷ்டமாயிருக்கிறதா? மூச்சுத் திணறி, தூக்கமின்றி தவிக்கிறீர்களா? உங்கள் வியாதி எவ்வளவு நாள்பட்டதாயிருந்தாலும் சரி, மென்டாகோ (Mendaco) புதிய நம்பிக்கையளிக்கும். மயக்க மருந்து, புகை, இஞ்சக்ஷன், ஆபரேஷன் முதலிய தொல்லையில்லை. புதியதும் இனிய மென்டாகோ மிக்ஸ்சர் மாத்திரைகளும் உட்கொள்ளுங்கள். மென்டாகோ (Mendaco) சாப்பிட்டால் 3 நிமிஷத்தில் இனம் தெரியாத வாசனை மூக்கைத் துளைத்து, தொண்டையை மருவச்செய்து, மூச்சுக்குழாயை சுத்தமாக்கிவிடும். நிம்மதியான சுகமான தூக்கம் வரும். நிம்மதியும் ஆரோக்கியமும், மகிழ்ச்சியும் உண்டாகும்.

இரண்டு மாதங்களாக ஆஸ்த்மா இல்லை

திரு. ஜே. ஆர். எஸ். ஸ்மித் 40 வருஷமாக மூச்சுத்திணறல், இருமல் மற்றும் பிரிதிரவிலும் தூக்கத்தைக் கெடுத்து, முழுவிசை சக்தியையே சீர்குலைத்திருந்தார். மென்டாகோ (Mendaco) முதல் டோஸிலேயே ஆஸ்த்மா இருமலை நிறுத்தியது — மிகவும் தொல்லை இருந்தபோதிலும்.

பணம் வாபஸ் உத்தரவாதம்

மென்டாகோ முதல் டோஸே ஆஸ்த்மாவின் விளைவுகளை முழுதும் நிவர்த்தி செய்யாவிட்டால் உதவியாக, எங்கள் நிர்வாகியைக் கேட்டு, காலிப் பெட்டியைத் திருப்பி அனுப்பி விடுங்கள். முழு விலையையும் திருப்பி தரப்படும். இந்த உத்தரவாதம் உங்களுக்காக பாதுகாப்பு.

Mendaco
மென்டாகோ

★ ஆஸ்த்மா ★ பிரோங்கைட்டிஸ் ★ குளிர் ஜுரம் இவைகளை முறிக்கிறது

எப்போதும் எங்கும் தரமான போட்டோக்கள்!

புதிய II-D விலை ரூபாய்

பாக்கெட் சைஸ் ரூ. 10
கார்டு சைஸ் ரூ. 30
போஸ்ட் கார்டு சைஸ் ரூ. 12

Ensign FUL-VUE

போட்டோ எடுக்கும் விதம் எல்லா நாட்டு மொழிகளிலும் கொடுக்கும்

நேர் வாங்கும் விற்பனைகளுக்கு மற்ற நாடுகளுக்கும் இந்தியன் கேமராஸ்டோர்ஸ் கிடைக்கும்:
எஸ். எஸ். வோட் & கோ., லிமிடெட், கல்கத்தா - 12. பம்பாய் - 18. மெட்ராஸ் - 2

"இரண்டு வருடங்களாகவே எனது முகத்தில் பருக்களும், தழும்புகளும் நிறைந்து இருந்தன. எனக்குக் கொடுத்த எல்லாவித மான மருந்துகளையும், க்ரீம்களும், களிம்புகளும் உபயோகித்தும் யாதொரு பலனும் கிடைக்காமல் சலித்துப் போய் கவலைப்பட்டேன். கடைசியில் அதிர்ஷ்டவசமாக "க்ளோன்" உபயோகிக்கத்தொடங்கினேன். ஆச்சரியம்! ஆறு வாரங்களில் எனது முகம் யாதொரு கலங்கமும் முகத்திலுள்ள பருக்களினாலோ அவற்றினாலான புண்களினாலோ மறைக்க முயலாதிருக்கின். இந்த அகத்திலேயே இயற்கைக்குக் காரணமாக வால் கட்டுற சிகிச்சையே இயற்கை முக காரணத்தைத் தாக்கும். "க்ளோன்" இருக்கத்திலுள்ள அகத்தால் கலை வெளி யேற்றட்டும்; உடனே முகத்தின்மேலுள்ள சகல வித கலங்கங்களும்

கதும் படுக்கலும்
என்ன கட்டோபிக்க

"இரண்டு வருடங்களாகவே எனது முகத்தில் பருக்களும், தழும்புகளும் நிறைந்து இருந்தன. எனக்குக் கொடுத்த எல்லாவித மான மருந்துகளையும், க்ரீம்களும், களிம்புகளும் உபயோகித்தும் யாதொரு பலனும் கிடைக்காமல் சலித்துப் போய் கவலைப்பட்டேன். கடைசியில் அதிர்ஷ்டவசமாக "க்ளோன்" உபயோகிக்கத்தொடங்கினேன். ஆச்சரியம்! ஆறு வாரங்களில் எனது முகம் யாதொரு கலங்கமும் முகத்திலுள்ள பருக்களினாலோ அவற்றினாலான புண்களினாலோ மறைக்க முயலாதிருக்கின். இந்த அகத்திலேயே இயற்கைக்குக் காரணமாக வால் கட்டுற சிகிச்சையே

"தம்பி, ரயர்ல் வந்து விட்டார, என்று பார்த்து வருகிறாய?" என்று கேட்டாள்.

"எப்போ விழுந்த அடையாளம்?" என்று கத்திக் கொண்டிருந்த மதில், "எ, எள்" என்ற சப்தம். ரயரைத் தழுவி வரும் வந்தனை மறுபடியும் அவளிடம் கொடுத்தான். "அவர் இன்னொன்று, எப்போழுது வருவார் என்று கேட்டுகொள். அவர் இரண்டு சீற்று தெரிந்து வந்து விடுவார் என்று சொல்லிக் கொண்டும், சீற்று தொம் கத்திரு" என்று தன் வாய உத்தரவும் கொடுத்தும் வைத்த அனுப்பினர். இன்னொரு வாய் கொடுக்க பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"எள், எழும் போயிட்டாரா?"

"வெள்ளம், உட்காரு. எனக்கென்னம் போட்டாச்சு, நீ?" என்று, தொந்த மற்பத்தாரைக் கவனிக்கும் போட்டி கொண்டாள். ரயரைப் பதில் வரும் வரை காத்திருந்த கொண்டும்!

ரோஸ் வாய் மறுபடியும் சீற்றமாகவே திரும்பி விட்டான். "எள், என்னமோ பதில் எழுதி கொடுத்திருக்கிறார், எள்?" என்று இரைத்துக்கொண்டு.

"பார்க்க வேண்டும்" என்ற ஒரே வி, ரயர் சாவிர் வாய்வழித்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்த வர் எழுதி கொண்டு இருந்தது.

'என்ன, ஒரு ரயர் கூடவா இல்லை! விரும்பி வீடுந்தான் கொடுத்திருக்கலாம்! நீ வந்த நேரம் நீ! நேரம் நேரமது! மனிதர்களின் வகைம் —என்ன பொல்லாத சொத்து என்ன; சுயம் கிடைக்கின்ற.'

ரயரின் போரிய முடிந்திற்று.

"எள், நீங்கள் போகலாம்."

அன்றைய டியூரர் அவ்வளவுதான். ஒரு மலர் கொப் பாப்பு முக்கள் மார்பில் முடிந்தது.

வருப்பு அனைவும் பூட்டிக் கொண்டு, பள்ளி வைராக்கை கொண்டு வந்தார். பிறகு வார்த்து மன்னர் எல்லாத்தில் கொண்டு வந்தார்.

"இந்த, எள், வரட்டி வந்தவுடன் கொடுத்து விடு" என்ற ரயரை எதிர்த்து விட்டிருந்தார்.

"எள்....."

"என்ன?"

"டக்கு ஒரு அறை கொடுத்திருக்கலாம்....." என்ற இழுத்தான் அவன்.

தன்னிடம் இருந்த ஒரே அறையை எதிர்த்த அவனிடம் கொடுத்தார் ரயர்.

அவன் அவரைத் தூக்கி வளர்ந்தான்.

அவர் வேலை செய்தார். 'அவன் என்னைக் குடித்திருக்கான், ஒரு அறுவர்கள்—மன் வடிவம் குடித்திருக்கான். இவர் கொல வைக்கும் கால்—பணத்தான் வேண்டும்! வடிவேன்று தன்னை ஒருவர் இருக்கிறார், என்ன?

"இன்னைக்கு எனக்கு வாங்கி வைத்த ஒரு ரூபாயைக் காணோம். ரி. ஏ. புத்தகம்கள் வேறு வாங்க வேண்டும்!" என்ற வாயில் ரயர் இன்றிரவோல் வந்து கொண்டிருந்தார்.

"ரயர்!"

ரயர் சிரித்த பார்த்தார். எதிர் அப் பொறுத்தார் உள்ளார் கொண்ட இருவர்கொண்டு பார்த்தார் கொண்டிருந்தார். பார்வர் பள்ளியின் தலைவ ஆசிரியர், வந்த வரின் குறிப்பாக தன்னார்.

"என்ன, ரயர்! இவ்வளவு சீக்கிரமே இன்றைக்கு டியூரர் முடித்து விட்டீரா, என்ன?" என்று அவர் ஆச்சரியமுடன் கேட்டார்.

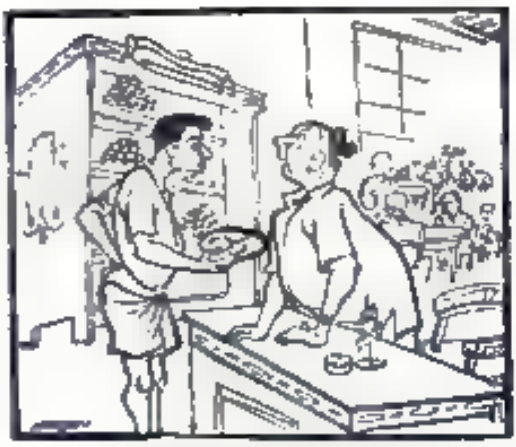

தம்பி முதலில்—என்னுடைய சிறு வயதில் இருந்து பழகிய கொள்ளாத நிறைய குறைகளைக் கொண்டிருந்த நீ இவ்வளவு சுலபமாக நின்று விட்டாயே! என்ன முடிவுக்கு நான் முடிவுக்கு வந்தாய். என்னிடமாவது நான் இன்று பார்த்திருக்கிறாயா?

சிறு —இல்லை!

முதல் —என் நினைவில்?

சிறு —அதுவும் வந்துவிடும்!

"ஆம்" என்ற தன் குரிப்பாரைப் பதில் கொண்டார் ரயர்.

"சந்த என் அறைக்கு வருகிறாயா? ஒரு சின்ன சந்தேகம்!" என்றார் பார்வர். "உனக்கென்ன வேலையில்லையே!"

"தாராளமாகத் தன் முடியும்."

"அப்படியானால் சரி; வா, போகலாம்."

ரிதன் பயத்துடன் தொடர்ந்தார். பார்வர் ஏதேதோ பள்ளி விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசினார். பிறகு "உனக்கு 'கட்' அடிக்கும் தொழில் வார! என் ஒரு விசேஷப் பிரச்சனை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்த 'கட்' கொடுக்கலாம் அதே முடியும். இதற்காக உன்னைத் தனியாக வரச்சொல்லி கொண்டோம்," என்றார் கட் அடிக்கத் தொடங்கினார்.

"இரு, இரு, உ எப்போது" என்ற பார்வர் முகவரிடம் கொண்டார்.

சமையற்காரன், உ, பிலோதித்து, என்னென்ன கொண்டு வந்தான்.

"இந்த, முன்னதாகத் தொடு" என்று ஒரு கை கோழி இறைச்சி பண்டங்களை மேலை வைத்துவிட்டு, பார்வர் நிலைத்திருந்தார் போய் விட்டார்.

ரயரும் போலே முடிவில்லை. வந்த ஒரு தழுத்தது. மீதி தொகுதிக்கு முன்னும் பணம் வடிவர், அதில் வடிவர் என்ற தன் கொள்ளை மாற்றிக் கொண்டார்.

நேரத்தை முடித்துக்கொண்டு பார்வர் முகவரிடம் தயவு என்னம் கொண்டு வந்தார், அவருடைய முகம் தொலைப்பதுபோல வருத்தத்தைக் கொண்டது.

"வடிப் சொல்வதற்கு வேறு விஷயங்கள் இருக்கின்றனவே, நீ விட்டுக்குப் போய் வரப் பிட்டுவிட்டு வருகிறாயா! அம்மா என்ன சொல்லுவார?"

"உங்களிடம்" என்ற பணிவாய் பதிலளித்தார் ரயர். விட்டின் மொழியை அவர் வரை கொண்டு. கொஞ்சம் வேற்றுடன் உட்கார்ந்திருந்

கும் அருகாடைய மனைவியின் தோற்றம் அவருடைய மனக் கண்முன் தோன்றி அவரை மறைத்தது. எவ்வளவு ஒரு காதல்வாழ்வு, வேறும் வெறுமை வீட்டில் எப்படி தனிமையது!

பாதிரியார் ஏதோ ஒரு மதம் புத்தகத்தை எடுத்துப் படிக்கத் தொடங்கினார்.

* * *

GT நிபாரதத் சத்தப்பங்கள் இவ வாழ்க்கை யின் திருப்பத் தோன்றவை அமைகின்றன.

மடப் அடித்து முடிக்கும் பொழுது, காதல் அறையிலிருந்த பெரிய வடிவத்தைப் பார்த்தார். மனம் ஒன்றுவது.

"இன்று வீட்டில் எல்லாம் சரியாக வடக்கும். பணமும் வைக்கவில்லை. வேறும் ஆகிவிட்டது!" என்று எண்ணிக் கொண்டே மேற்சட்டையை மூடினார் காதல்.

சோபாவில் சாய்ந்தபடி யாரிக்குக் கொண் டிருந்த பாதிரியார் "சரி, நீ போகலாம்!" என்றார், தலையைப்படி நின்ற காதல்.

பாதிரியார் காதலை உற்றுக் கவனித்தார். காதலின் கண்களில் ஏமாற்றமும் சோகத் தருவிக்க முயன்று கொண்டிருந்தது.

"உன்னுடைய கஷ்டம் என்ன? சொல் என்னிடம்!" என்று பாதிரியார் அன்புடன் கேட்டார்.

அவ்வளவுதான்!

கடல் மடை திறந்தாற்போல, காதல் தன் கஷ்டங்களை வெள்ளம் பாதிரியாரிடம் ஒப்பு வித்து விட்டார்.

அருகாடைய சோகதையைக் கேட்கக் கேட்க, பாதிரியார், "ஓ! இவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்படு கிறார் என்று எனக்குத் தெரியவே தெரியாது. முன்னரே என்னிடம் ஒரு வார்த்தையாவது சொல்லியிருக்கக் கூடாதா" என்று அவரை அன்புடன் கடிந்து கொண்டார்.

"சரி, வா!" பாதிரியாரின் பிரத்தியேக அறைக் குள் இருவரும் போனார்கள்.

"இதோ,"—பாதிரியார் கையில் நூறு ரூபாய் கோட்டு ஒன்று இருந்தது. "இதை மாதா மாதம், உனக்குச் சௌகரியப்படும், என்னால் நிச்சய முடியுமோ, அவ்வளவு கொடு. நீ 'கைட்' அடிக்கும் தனி வீடுகளுக்காக மாதம் இருபது ரூபாய் உனக்குக் கொடுக்கிறேன்!"

கருணையே! இன்னும் மறைந்து விடவில்லை. எதிர்பாராத இடங்களில், சோகங்களில் நீ தோன்று கிறாய்! நீ இருப்பதனால்தான் மழை பெய்கிறது!

காதல் அப்படியே பாதிரியாருக்கு வணங்கினார்.

* * *

ஐந்து கிழமைச் சம்பளமுடன் திரும்பிய காத லைக் கண்டதும் ஆச்சரிய மடைந்தார் அவர்.

"ஏன் இவ்வளவு சோம்! பணம் கிடைத்து விட்டதாக்கும்!" என்றார்.

எதிர்பாராத விதமாக, கலவி விட்டுத் திரும்பிய பாதிரியாரைச் சந்தித்தது முதல் நடந்தவற்றை காதல் விவரமாகச் சொன்னார். "எம். பி. ஏ. பட்டதாரிக்குரிய சகல சௌகரியங்களும் அவர் ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்" என்று காதல் பெருமையுடன் சொல்லிக்கொண்டு அவர் முகத்தைப் பார்த்தார். அது ஆச்சரியத்துடன் கலந்து அவரை கோபிப் பிரகாசித்தது.

காதலுடைய குடும்பம் பிரச்சினை தீர்ந்தது!

பிரான்ஸில் கடலன்று குடிசைதனில் அன்னதான வென் நாயகத்த சங்கம், கல்தூரிபா மாதர் சங்கம் சார்பில் "தமிழ்த் தாத்தா" டாக்டர். உ. வே. சுவாமிநாதய்யர் நினைவும் மாதர் சங்கம் ஆண்டு விழாவும் கொண்டாடப் பெற்றது. குடிசை வசாட்சித் தலைவர் திரு வி. எஸ். சுப்பிரமணியம் தலைமை வகித்தார். "சுவாமிநாதய்யர் புத்தகசாலை"யைத் திறந்து வைத்தார். சங்கத்தின் தலைவர் திரு. எஸ். அப்பு பிள்ளை எஸ். ஜே., திரு டி. எஸ். பாஸ்கரத் தொண்டைமான், திரு டி. எஸ். வெள்ளைவாரணம் முதலியோர் டாக்டர் சுவாமிநாதய்யர் அவர்களின் தமிழ்ப் பணிகளைச் சிறப்பித்துக் கூறினர்.

ASPRO

'ஆஸ்ப்ரோ' 'ஸீல்டைட்'
பாக்கிங் செய்யப்பட்டு
இருக்கிறதா என்று
பார்த்து வாங்குங்கள்!

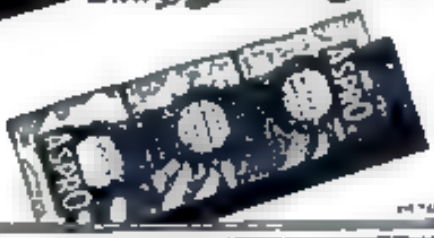

3 மிஸ்ரிலைகள் 1½ அணா
30 மிஸ்ரிலைகள் 15 அணா

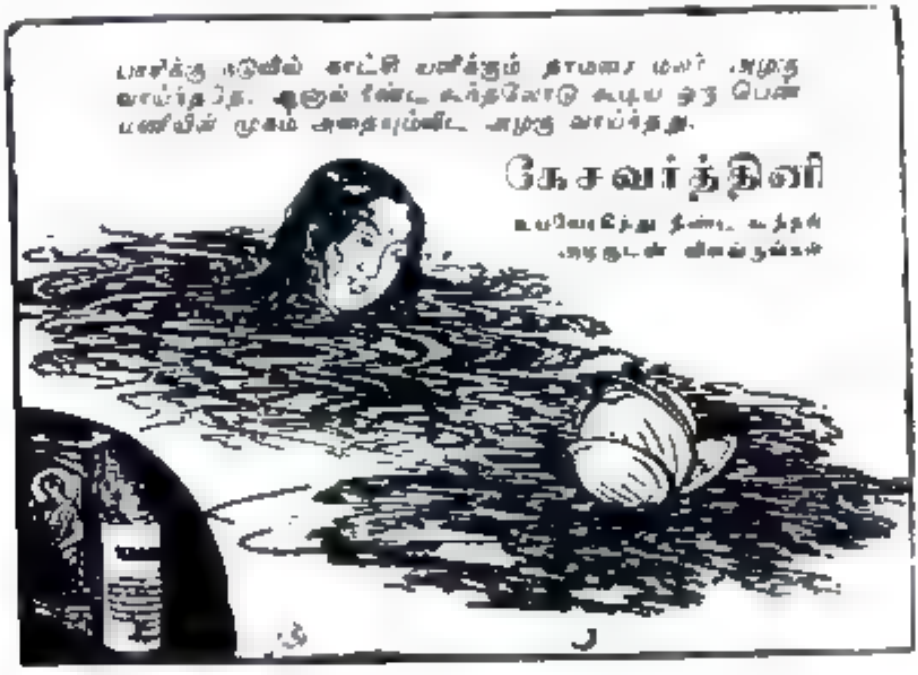

பருத்தி நூல்களுக்கும் பிரதான ஸ்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்.

போன்: 250 (4 லைன்) மதுரை தந்தி: "நார்மி"

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 நூற்கும் திறன் - நேம்பர் 80 வரை நூற்கள்

எங்களுடைய விசேஷமான நூல்கள்

கைத்தறி, மில் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கேற்ற சகலவித மான ஓற்றை, இரட்டை, மடக்கு காரிக்கள் நூல்கள்

நாங்கள் நூற்பதைத் தவிர தெய்வமில்லை

○●○

மானேஜர்கள்

ஏ. & எம். நார்மி லிமிடெட்

போன்: 420 (4 Lines) மதுரை தந்தி: "நார்மி"

தசை நோய்கள், வலிகள் விரைவில் குணமாகும்

நரம்-பெக் மூலிகை எண்ணெய் உங்கள் தசைகளில் மிது தேய்த்துவிடுங்கள். அதிலுள்ள மருத்துவக்குணங்கள் உங்கள் உடலை நோய்கள், வலிகள், மிருப்பு ஆகிய வற்றிலிருந்து நிரந்தரமாக விடுதலை அளிக்கும்போது உங்களுக்கு புதுவாழ்வு தருகிறது. நரம்-பெக்கிலுள்ள இயற்கை மருந்துகள் உங்கள் தசைகளில் மிருது தன்மையும் வலிமையுள்ளதாகவும் செய்யும். இன்றே ஒரு பாட்டில் நரம்-பெக் வாங்குங்கள். சளி, மலபந்து, தொண்டை வலிக்கும், மேட்டிக்கொள், தொடுப்புகள், கருவிக்கோம் பாய், விரல்புகள், சுளுக்கு, மேற்றுப்புகள், முழங்கை, முழங்கால் ஆகியவற்றிற்கும் நரம்-பெக் உடனடியாக நிவாரணம் பெற்ற நிறைவளிக்கும்.

மான ஓற்றை, இரட்டை, மடக்கு காரிக்கள் நூல்கள்

நாங்கள் நூற்பதைத் தவிர தெய்வமில்லை

○●○

மானேஜர்கள்

ஏ. & எம். நார்மி லிமிடெட்

போன்: 420 (4 Lines) மதுரை தந்தி: "நார்மி"

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. பன். சுப்பராமி

52. தொனி செய்யும் விதம்

*நி*ன்றவாக்கில் நிற்கவும். முதல் நிற்றிரத்தில் குனிந்தபடி நிற்று முன் பக்கம் குனிந்து, கைகளைத் தரையில் சற்றில் வைத்துக் கொள்ள வும். மூச்சைத் தளர்த்தவும். முச்சைப் பூரண மாய் வெளியில் விட்டு மூச்சை உள்ளுக்கிழுத்து எக்கவும். இப்பொழுது கூட்டியாணு கீழே வரும். இப்படி. எக்கொடுத்த மூச்சின் மத்தியில் கொஞ்சம் நிறுக்கவும். இப்படிச் செய்தால் முதல் நிற்றிரத்திலுள்ளபடி மத்தியில் எதைக் கட்டம் நிரண்டு தடிபோல் வந்த அதன் இரண்டு பக்கம் கனமும் பள்ளமாய் இருக்கும். இந்த நிலைமையில் நான்கு முதல் பத்து எண்ணும் வரை நிருத்து. பின் மூச்சைத் தளர்த்தி நிதானமாய் முன்னை நிலைக்குக் கொண்டே எதற்கான நிலைக்கு வரவும். இம் மாதிரி அவரவர்களுக்கு வேண்டிய அளவு முன்றி லிருந்து ஆறு தடவைகள் வரை செய்யலாம். ஒவ் வொரு தடவைக்கும் இடையில் கன்னும் கிளர்ந்து நின்று நிரண்டு நான்கு தடவை மூச்சைச் சகஜ நிலைமைக்கு விடவும் இழுக்கவும் செய்யலாம். இதற்கு மத்திய தொனி என்று பெயர்.

இந்த தொனியைக் கன்னத்தில் நிறு அலைமாத வைத்தும், கைகளைத் தரையின் மேல் வைத்தும் செய்யலாம். ஆரம்ப சாதகர்கள் தரையில் சற்றில் கைகளை வைத்துச் செய்தால் இன்னும் சௌகரியமாக வரும். இப்படிச் செய்யும்போது முன்னைகளைக் கமித்தில் நிரண்டு பக்கங்களும் கமிக்கும் நிறு அழுத்தினுற் போல் செய்து, கமில் எதை நிகர்த்து செய்யலாம். இவை யெல்லாம் ஆரம்ப சாதகர்களுக்குத்தான். சௌகர்ய மேற்ற பின் முன்னைகளைக் கமித்தை அழுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. தொனி செய்யும் முறையை எந்தெந்த நாம் படித்தோமும், செய்யும் போதும், படித்தமாதிரி உடனே செய்ய வந்து விடாது. நிறு நிதானமாக மது ஆசிரியை கமித்தை உருப்படுத்தலில் மேல் கொண்டுநிற்கு, மது ஆசைக்கு ஆட்படுத்த வேண்டும். அதற்குச் சில காட்சிகள், சில மாதங்களாக மது ஆகும். தொனியில் பல விதம் உண்டு. அவைகளுக்கு தொனியாக நிலை வென்று பெயர். அவைகளில் வாம தொனி, தக்ஷிண தொனி என்ற பல முக்கியமானவை. கட்டியாணும், மத்திய தொனி யும், செய்வாக்கின் இதைச் செய்ய வேண்டும். அப் பொழுதுதான் நமது இஷ்டப் படி கமித்தைத் தனைகள் என்னாத் நினைகளிலும் ஆட்டுத் செய்ய முடியும்.

வாம தொனி, தக்ஷிண தொனி: காலம் சற்று அலை மாத வைத்து நிற்கவும். முன் பக்கம் நிறு குனிந்து இடது தரையின் மேல் கையை ஊன்று அழுத்தினால் இடது பக்கம் நிறு கிளர்ந்து நிற்க வரும். இதற்கு வாம தொனி என்று பெயர். இதைப் போலவே, வலது தரையின்மேல் பலனைப் போட்டு வலது கையினுல் அழுத்தினால் வலது பக்கம் இருக்கும் தலைக் கட்டம் இடது பக்கம் தூங்கும். இதை தக்ஷினது நிற்றிரத்தில் சேர்க்கவும். இதற்குத் தக்ஷிண தொனி என்று பெயர். இதையே மாற்றி மாற்றி வலது பக்கத்தில் விருந்து இடது பக்கத்திற்கும் இடது பக்கத்தி லிருந்து வலது பக்கத்திற்கும் செய்ய வேண்டும். இவைகளெல்லாம் செய்யும் வரை மூச்சை வெளி விட்டவாறே இருக்க வேண்டும். எத்தனை தட வைகள் அப்பக்கம் இப்பக்கம் தூங்கிச் செய்ய முடியுமோ அத்தனை தடவைகள் செய்யலாம். குறைந்தது நான்கு தடவையும் அதிகம் பன் னிரண்டு தடவைகள் வரை ஒரே முச்சில் செய்ய லாம். இப்படிச் செய்யும்போது அதற்கு இணைந் தாற்போல் கைகளை மாற்றி மாற்றித் தரையில் அழுத்திச் சேர்க்க வேண்டும். இதையே வேக மாகவும் செய்யலாம்.

ஆரம்ப சாதகர்கள் முதலில் இப்படியும் சிறிது அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வளர்த்துக் கொடுத் தால் லேசாகச் செய்ய வரும். வாம தொனி செய்யும்போது இடது கை அழுத்தும் சமயம் சிறிது இடது பக்கம் இடுப்பை வளர்த்துக் கொள் ளல் இடது பக்க வயிறு தளர்ந்து அடைத்து வாத அழுக்கத்தால் உட்சென்று வலது பக்கம் சதை நிரும். அதைப் போலவே தக்ஷிண தொனி செய்யும்போது வலது பக்கம் சிறிது இடுப்பை வளர்த்துச் சொதால் வலது பக்கம் தளர்ந்து பெற்றுச் வாத அழுக்கம் ஏற்பட்ட இடது பக்கம் சதை நிரும். வாம, தக்ஷிண தொனிகள் சரியாகச் செய்ய வர்த்தின் இடுப்பை வளர்த்தும் நெருப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை.

தொனி (நிற்றிரம்—1)

*இ*ற்றெரு விதமாகவும் ஆரம்ப சாதகர்கள் இதைப் பயிலலாம். காலை அகலமாக வைக்காமல் இட்ட வைத்து முதலில் தொனியை உண்டாக்கிமுதல் கைகளை வயிற்றில் அழுத்தி இறக்குவது போல் செய்தால் தொனி உண்டாகும். வாம தொனிக்கு இடது முழங் கையைச் சற்று வயிற்றில் அழுத்தினால் இடது பக்கம் சதை தூங்கும். அதைப் போலவே வயிற்றில் வலது பக்கம் முழங்கையை அழுத் தினால் வலது பக்கம் சதை தூங்கும். சிலருக்கு இவை எளிலாம் முதலில் செய்ய

பார்த்ததும் உடனே வந்து விடாது. விடாமுயற்சியுடன் நிறமும் விடாமல் சில காட்கள் செய்து வந்தால் வரும்.

அத்துடன் இதழும் கொஞ்சம் இரு வைக்கவும் செய்யலாம். கொஞ்சம் இரண்டு : அரைக்கோப் போல வயிற்றுச் சதை கீழே அரை வயிற்றி லிருந்து மேல் வயிற்றுக் கும், மேல் வயிற்றி லிருந்து அடி வயிற்றுக் கும் படிப்படியாய் மடித்தாற் போல் செய்யவேண்டும். இதில் சுருக்கம், சொரசொரப்பு, வீக்கம் இழுக்கம் செய்யலாம். இதையே வேலாகவும் செய்யலாம். இப்படி ஆரம் பத்தில் செய்தால் பின் னத்தில் கொஞ்சம் வரம், தசை கொஞ்சமும் அபாரமாகவும் சத்த மாகவும் செய்ய வரும்.

இவைகளெல்லாம் எளிமையாய் செய்ய வந்த பின்பு மத்திய வேலை செய்து, அதையே மத்த போல் லாகவும் இடமாகவும் நிறுப்ப வேண்டும். இதுவும் முன்பு சொன்ன மாதிரியே சேர்த்தே. இவை வேலைகளை எளிதாய் படித்துச் செய்தாலும் ஒரு வெருக்குப் தவிர மற்றவர்களுக்கு வரு வது கஷ்டம். இவைகளைச் செய்யும்போது மனதில் பயிற்சி பார்த்தால் முழுதுமாய் மனத்தில் பதியும். ஆனால் செய்யும்போதும் உடனே எளிதாய் வராது.

இதை எப்படிச் செய்வது என்ற கேட்டாலும் மேலே எழுதியபடி தான் சொல்லமுடியுமே தவிர்த்திட்ட மாய்ச் சொல்வதும் சிரமமே. செய் யச் செய்தால்தான் வயிற்று உறுப் புக்கள் வசப்படும். இவைகள் வசப் பட்ட பின் வரும் சிரமத்தைப் பற்றி யோ தள்ளி யோ இழுக்கவோ வரும்.

இந்தப் பயிற்சியைச் செய்பவர்கள் அதிகக் கொழுப்பை உண்டாக்கக் கூடிய ஆகாரங் களை அதிகம் சாப்பிடக் கூடாது. வயிற்றில் கொழுப்பு வளர்ந்தால் தான் எளிய ஆசனம் கூடச் செய்ய முடியாது.

வயிற்றில் ஆப்பரேஷன் செய்து கொண்டவர்கள், தொப் பிள்ளாடையவர்கள், வயிற்றுப் புண் உள்ளவர்கள், இருதய பலவீனமானவர்கள், இந்த ஆசனத்தை முன்னவர்கள் இந்த ஆசனத்தைச் செய்யக் கூடாது. இதுவும் பல னளுள்ளவர்களும் மற்ற ஆசன பிரயோஜனம், உடலும் நிரோக மாகவும் குணமாகிக் கொண்டு, பிறகு இவைகளைப் பழகலாம்.

வயிறுகள் (சித்திரம்—2)

சிறுவர்கள் இதைச் செய்யக்கூடாது இம் மாதிரி வயிற்றை ஆட்டுவதை அவர்கள் கண்டால் அவர்களுக்கும் அப்படியே செய்ய வேண்டு மென்று தோன்றும். செய்தும் பார்ப்பார்கள். ஆகையால் அவர்களை இம்மாதிரி ஆட்டவாதே, கொலி, கொலிக்கின் மாக்கினால் செய்யக் கூடாது என்று எச்சரித்து வைக்கவேண்டும். பதினாறு வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண் பெண் களும் செய்யலாம். சிறுவர் சிறுமிகள் இதைச் செய்யக் கூடாது.

பலன் :— இதன் பலன் மிக உன்னதமானது. வயிற்றைச் சேர்ந்திருக்கும் பாகம், அதைச் சார்ந்த நரைகள், சதைப் கட்டங்கள் முதலியன வெல்லாம் புத்தியில் அடங்கின்றன. இந்தியப் பை, தாது வகை யடங்கின்றன. இவைகள் சமது இச்சை சக்திக்கு அடங்கி நடக்கும்; ஆண்மை பெருகும்; வயது வராது; வாலிபம் சிறிப் படும். விரதிகள் என்னும் பிடிவி

தசை நரைகள் (சித்திரம்—3)

தாதுக்களை விலக்கு ஏற்படும். சோம்பல் என்பதே ஒடிந்தும். அதிகாலம், தலைவலி, நரம்பு பல வீனம், சத்த சோகை, மூலம், வாய் துர் நாற்றம், வாய்வு, நரம்பு வாய்வு, கர்ப்பக் கோளாறு முதலியன விலகும். ஆண்மை, வலம் முதலியவை களுக்கு மிகச் சிறந்தது. என்னதான் பெரிய மருந்து சாப்பிட வேண்டிய அவசியமேயில்லை. மலச் சிக்கலே ஏற்படாது. முகத்தில் ஆரோக்கியமே கை கூடி விட்டு ஒளி வீசிப் படரும்.

ஆரோக்ய ரகசியம் என்ற தலைப்பில் இதுவரையில் வெளி வந்த யோக ரகசியங்களில் உத்தமமான வஜ்ரோலி முத்திரையைப் பற்றி அடிக்கடி வாசகர்கள் எழுதிக் தங்கள் சந்தேகங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்தனர்.

இன்னமும் சில ஆரோக்ய ரகசியங்களைப் பற்றியே நிறைய நிறைய எழுதி பிறர் கேட்ட அந்த சந்தேகங்களைக் கேட்டு வருகின்றனர். அவர்களுக்கெல்லாம் தனித்தனியே பதிலளிக்க முடியாமையினால் அந்த பதில்களை எழுத முடியாமைக்கு மிகவும் வருந்துகிறோம். எனவே, நேயர்கள் தயவுசெய்து பழைய 'கல்கி' இதழ்களைத் தேடிப் பிடித்துப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுகிறோம். (தொடரும்)

Edited, Printed and Published by R. Krishnamurthy at the "Kalki" Press 116-119, Sivalens Garden, Poonamallee High Road, Kilpauk, Madras

வெள்ளையாக்க
சலவை செய்யப் பட்டுள்ளன
பிரகாசமாக்க
சலவை செய்யப் பட்டுள்ளன
ஸன்லைட்
சோப்பினில் தான்
துணிகளை
அடித்துத் துவைக்காமலே
வெள்ளையாகவும்
பிரகாசமாகவும்
சலவை செய்கிறது!
SUNLIGHT
SOAP

B. 350-50 TM

Regd. No. M. 4392
Registered as a newspaper in Ceylon

அவன் தனது
உறுதியுள்ள வெண்
மையான பற்களைப்பற்றி
ஒருகாலத்தில்
பெருமைப்பட்டுக்
கொண்டிருந்தான்...

...ஆனால், இப்பொழுது

சிரிக்கவே அச்சப்படுகிறான்!

*உலகின் அட்டவணைகளில் மிக உறுதியான பற்களும் அழிந்துவிடுகின்றன. இந்த அபாயத்திலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஒரு வழி எஸ். ஆர். டூத்பேஸ்ட் உபயோகிப்பதுதான். உலகெங்கும் பல் வைத்தியர்கள் உறுதியான பிரச்சனை செய்ய உபயோகிக்கும் கோடியன் கலிஃபோர்னியாட்டில் இந்த எஸ். ஆர். டூத்பேஸ்ட் தயாரிக்கப்படுகிறது. நாளும் தவறாமல் எஸ். ஆர். டூத்பேஸ்ட் உபயோகிப்பதனால் திரட்டிய பாதுகாப்பு கிடைக்கிறது —உறுதியான ஆரோக்கியமான உங்கள் பற்களை ஒழுங்காகவும், வெண்மையாகவும் இருக்கச் செய்கிறது.

எஸ். ஆர். டூத்பேஸ்ட் உபயோகித்து உங்கள் அம்பை வசீகரியமாகச் செய்யுங்கள்

*கலிஃபோர்னியாட்டில் பரிசுக்கப்பட்டது

பழையபடி இருந்தான்...

...ஆனால், இப்பொழுது

சிரிக்கவே அச்சப்படுகிறான்!